Yunus Emre

BÜYÜK TÜRK OZANININ TAMAMEN RESİMLİ MUHTEŞEM HAYAT ROMANI

YAZAN ve ÇİZEN
ismet kırdar

De-ha YAYINLARI

10 00

DE-HA YAYINLARI

SUNAR

SERHAT DAĞITIM

ADRES. :

Nuruosmaniye Cad. 17/1
Cağaloğlu — İstanbul
Tel. : 26 49 90 — 22 11 23

BİLMEN BASIMEVİ
1973
Telefon : 27 33 12

YUNUS EMRE

BENİM ADIM DERTLİ DOLAŞ,
SUYUM AKAR YALAP YALAP,
BÖYLE EMREYLEMİŞ ÇALAP,
ONUN İÇİN İNİLERİM...

DOLAP NİÇİN İNİLERSİN?
DERDİM VARDIR, İNİLERİM.
BEN MEVLÂYA AŞIK OLDUM
ONUN İÇİN İNİLERİM...

1

Yüz yıllar önce bütün Anadoluyu çok şiddetli bir kış amansız olarak bastırmıştı. Yollardaki yolcular bu kışa dayanamayıp bir köşe arıyorlardı!..

GAYRET YİĞİTLER, İLERİDE Kİ HANA VARABİLİRSEK KURTULUZ...

OH!, ALLAHA ŞÜKÜRLER OLSUN BURAYA SALİMEN ULAŞABİLDİK. AZ DAHA DONACAKTIK!

Soğuk kar tipisini arkalarında bırakan atlılar, kervansarayın taştan yapılmış kapısına gelince donanları atlarından inerler...

HAYDİ BİRAZ DAHA GAYRET!. NASILSA İÇERİSİ SICAKTIR!..

AH!.. YOLA ÇIKMADAN BÖYLE KIŞLA KARŞILAŞACAĞIMIZI NE BİLİRDİK!.. SAĞOL, HASAN BEY...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Kervansarayın içindeki sıcak onları tekrar dirilmişti, başlarına gelenleri çabuk unutturmuştu. HAN ağasının rıcası üzerine bu beşatlı iyice giyinerek çıvarda, yolda kalanları arayıp yardım için dolaşmışlardı.
AĞANIN ENDİŞESİ YERSİZMİŞ! BU ÇIVARDA ZOR DURUM DA OLANA RASTLAMADIK...
EĞER VARSA RAB YARDIM ETSİN!.. BİRAZ ÖNCE, BİZİM ATIMIZ OLDUĞU HALDE DÖNMÜŞTUK!...
2

Çok geçmeden diğerleri de hana dönmüşlerdi..
İŞTE! AYHAN LA HASAN BEY DE GELDİ..
GALİBA? ADAM SENDE HERKEŞ BİZİM GİBİ DELİ Mİ Kİ!..

Atılar hana dönmüş, yakın tepe yollarında dört yolcu daha boğucu tipinin içinde meşakatle ilerliyorlardı. ama arkadaklının ayağı aniden kayıverdi!..
TUH! AZ DAHA UÇURUMA GİDECEKTİM! İYİ Kİ TUTTUN BENİ?
NE YANİ BIRAKACAĞIMI SANDIN! DİKKAT ET! TAMAM!..

Bir ara kar tipisi şiddetlendi Fırtına halinde esen karla donup mahveden yolcular iri bir kayaya sığınmak zorunda kaldılar!..
COPYRIGHT By KIRDAR RESMET

..neden sonra rüzgârlı tepe yolunu arkalarında bırakıp bir ovaya indiler.. donmuş ayaklarla kerdilerini yürümeye zorladılar..
OHO! ŞUNA BAKIN! HERHALDE SICAK İNİNDE RAHATI BİR YERİNE BATMIŞ...

YUNUS EMRE

Sert, soğuk kar tipisinin estiği tepeleri balâsız atlalan; kervansaraya doğru ilerliyen dört yolcu havanın soğukluğunu unutmak için şakalaşarak gidiyorlardı.. O sırada han'daki yakup ağada garip bir hal vardı.. Han'a gelenleri dikkatle inceliyordu!..

Yakup ağa, taçirin taslamalı sözlerini duyma mazlığa gelerek birlikte kervan saraya doğ ru yürürler...

Kervansarayın mihman evindeki oçakta kalın meşeler yanarken herkese tatlı bir oh çektiriyordu.. Az sonra onlara bir yolcu daha karışır..

YUNUS EMRE

İçeriye giren bu derviş oradakilerin sözlerini duymamazlığa gelip başını sallıya. rak tatlı tatlı gülümsedi ...

AFERİN SABRINA BE DERVİŞ! BUNLAR BANA BÖYLE DİL DÖKÜP SAY-SAYDILAR YERECEĞİM CEVABI BİLİRLERDİ!

BOŞVER BABA, NE ETTİLER Kİ SEN EDECEKSİN! BIRAK KEYİFLERİNİ BOZ-MA...

4

NASIL OLSA KİM-SE YARINA SAĞ ÇIK-MAZ BU KIŞTA! SAĞ-LIK OLSUN DA..

HAVA BİRAZ KIRILDIYSA SENLE YUNUS EMRE'NİN KAB-RİNE GİDER-DİK!..

NE DEDİN EMMİ? ANLAMADIM! YUNUS EMRE'NİN KABRİ BİZİM KÖYDEDİR. İSTERSEN HANCI'YA SOR! O DA BUNA ŞAHADET EDER, LAF İŞTE!..

Genç derviş ateşin yakınına sokuldu. ellerini uzatıp hâçiçe oğuşturup durdu ...

HANCI BAY-RAM YAPIYOR, BU KADAR YOL-CU MU GÖRMÜŞ-TÜ MÜBAREK

ANLAŞILAN BUNLARIN BİR DERTLERİ OLMALI?..

Yolcular bilmeden derin bir ko-nuşmaya girerlerken, hancıda konukların üşümemesi için ocağa odun atar durur ..

SENİN YALNIŞIN VAR BEY, YUNUS EMRENİN TÜRBESİ LÂRENDE'YE ATAMIZDAN BİZE E-MANETTİR. BİLDİM BİLELİ BU HEP BÖYLEDİR...

BELKİ İKİNİZ DE YANILIYORSU-NUZ, ÇÜNKÜ YU-NUS EMRE'NİN ESSAH TÜRBESİ BURSA DA BİZ-DEDİR!..

Yunus Emre'ye sahip çıkan çıkanadır. sohbet ilerledikce onu paylaşamıyan. larda her an artıyordu. Sıcak nem odasında neredeyse bir ağız kavgâ-sı çıkmak üzereydi!...

YOK DAHA NELER!.. BİR DERVİŞİN AYRI AY-RI YERLERDE TÜRBE-Sİ OLUR MU Kİ EMMİ?...

COPYRIGHT By ŞEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Sıcak han odasında sinirler gerilmiş, her kafadan bir ses çıkmaya başlamıştı...

AMMA YAPTINIZ! SALIHLI'DE Kİ EMRE MİZE DE SAHİP ÇIKTINIZ BEYLER!..

YA BİZİM İLDEKİ NE NE DİYECEKSİNİZ, KARAHİSAR'DAKİ MEZARI DA YALAN MI YUNUS EMRENİN?

HEPPİNİZ HAKLI OLABİLİRSİNİZ AMA BEN DE SİVAS'TA YUNUS EMRE'NİN BİR TÜRBESİNE RASTLADIMDI BUNA NE DENİR?..

5

Hancı ve yolcular bu anî boşalan tanışlardan afallamışlardı.. Burada tam dokuz kişi Yunus Emre'nin türbesi benimdir diyip duruyordu!..

ÇOK GARİP? ESSAH YUNUS'UN TÜRBESİ BİZİM.. YA KONYA'DAKİ MEZARI NE OLUYOR?

SEN ONU ORADA Kİ YUNUSUNA SOR SAN YA!..

DURUN DAHA KARDEŞLER BENİM DE KEÇİBORLU'DA BİR YUNUS SULTANIM VAR.. YANİ İSPARTA DA...

HIÇ İSPARTADAN GEÇMEMİŞSİNİZ Kİ EMRE Mİ BİLE SİNİZ BU BÖYLE!..

Hepsini garip bir telaş almıştı.. hepsi bizim diyor, başka bir şey demiyorlardı.. yalnız ateş başında ki dervişten başka..

KAFAM KARIŞTI.. ANLIYAMIYORUM BİR SULTANIN BU KADAR YERİ OLUR MU!

NE SÖYLER SEN SÖYLE BUNU BİZ UYDURMADIK YA BEY!

Artık kimse de konuşacak hâl kalmamıştı.. dokuzuncu yolcu yere atılmış döşekte oturmuş, ateşe doğru kestiren dervişe takılmıştı ya o nezeli diyor gibiydi?..

..ÖYLEYDİ.. HATTA DEDEM BENİ ELİMDEN TUTUP ONA EMRE'YE GÖTÜRMÜŞTÜ DE.. AMİN DEMIŞTİM!..

YA.. BU İŞE ŞU ATEŞ BAŞINDA OTURAN DERVİŞ NE DER ACEP?

COPYRIGHT BY CEMAL NADAR

YUNUS EMRE

Neden sonra birisinin kendisine baktığını hisseden derviş gözlerini açıp ona döndü.. Yolcu da bu fırsatı kaçırmadı...

YA SEN BU İŞE NE DERSİN DERVİŞ? DOKUZ MEZAR DA YUNUSUNMUDUR?...

6

BUNU BANA DEĞİL, HÜDÂ'YA SORUN DİN KARDEŞLERİM!. BUNU ANCAK O BİLİR....

Oradakiler artık ne dışarıdaki soğuk havayı ne de fırtınayı duyabiliyorlardı...

NE KASTEDERSİN LAYIK OLUN DEMEKLE DERVİŞ?..

MADEM ÂKIL VERDİ ONA LAYIK OLUN SİZ DE BEYLER.

Genç dervişin bu sözünü duyan Sivaslı yolcu onun yanına sokulur, derin derin nefes alarak konuşur...

GÜZEL DERSİN BUNU DERVİŞ, AMA SEN DAHA İYİ BİLİRSİN YA HÜDÂ BİZE CEVAP VERMEZ, AMA VERDİĞİ AKILLA BİZ BUNU ANLARIZ...

Genç adam tekrar tekrar onlara baktı. onları bilinmiyen bir âlemden seyretti.. süzdü...

BEN ÖYLE TÜRBELER BİLİRİM Kİ TOPRAĞI BİLE YOKTUR!...

Kaçiborlulu yolcu bu sözlerden birşeyler anlamak istiyordu. Ama söylenenin çok derin bir mana taşıdığında hissetmişti...

MADEM DOKUZ YERDE YUNUS SULTANIN KABRİ VAR. HERKEŞ KABRİYLE YETİNSİN! BÖYLECE BİR BİRİMİZİ KIRMIYALIM ARTIK!..

ÇOK DOĞRU DERSİN BEY! EN GÜZEL BU OLMALI BENCE!...

NE O? YOKSA GİDİYORMUŞUN?

EH BU KADAR İSTİRAHAT BİR DERVİŞ İÇİN YETER GİTMEK GEREK!..

Copyright İsmet Kurdal

YUNUS EMRE

Genç derviş elindeki heybeyi omuzuna vurdu. Veda eder gibi hanı baştan aşağı süzdü..

GİTMEDEN ŞUNU SİZLERE SÖYLEMEK İSTERİM; BAKIN...

7

Türkmen dervişi bunu derken han kapısının manzalını kaldırmış, yolcuların hayret bakışları altında konuşmasına devam etmişti...

DİNDAŞLARIM, DÖVÜŞMEYİN, ÇEKİŞMEYİN, O EBEDİ YOLUN HER GİTTİĞİ GÖNÜL DE YAŞAMAKTADIR..

HAKİKİ TÜRBE NE TAŞ, NE TOPRAKTIR.. BU SEVENLERİN GÖNÜLLERİDİR...

Dervişin ardından hancı fırlamış dışarı çıkmıştı ama kimseciler orada yoktu..

ÇOK GARİP? KARDA BİR İZ BİLE YOK? NEREDE BU!..

BU BİR MUCİZE OLMALI?.. EVET, EVET BU MUHAKKAK KUTLU YUNUS'TU?

OH ALLAHIM NERE DE BU DERVİŞ? YOKSA BU YOKSA.. OH...

NE YAZIK Kİ RABBİN BİZE GÖSTERDİĞİ BU NURU ANLIYAMADIK..

İçeri giren hancı diğerleri gibi hıçkırarak ağlıyordu.. Kutlu YUNUS'u onlara görünmüş ama bunu anlıyamamışlardı..

TUH BİZE! YAZIK BİZE ONUN BİZE GÖRÜNDÜĞÜNÜ NASIL DA ANLIYAMADIK!

O zamanlarda şimdiki gibi, bağrı gecelerin sarı delicedecek kadar güzel olurdu.. Böyle ılık bir ağustos gecesi erimek üzereydi... eşeğinin üzerindeki karalı köyden çıkmış ağır, ağır ilerliyordu..

Copyright İsmet Kurdar

YUNUS EMRE

Bu karaltı Yunus'un en yakın arkadaşıydı. Onun için hayat bir hiçti!..
SENMİSİN YUNUS? BU NE ERKENÇİLİK BÖYLE!..
NE YAPARSIN ÇALIŞMAK GEREK!..
8

BU GECE ÇOK SICAKTI UYUYAMADIM.. ONUN İÇİN SEN DEN DE ERKENCİ OLDUM ALİ!.. OO BAKİYORUM SAKAL BIRAKMIŞSIN..
EH! ZAMANE VELETLERİNE LAF ANLATMAK İÇİN YÜZÜMÜZÜ KARALADIK!..

Yunus, koşar adımlarla Ali'yi beklet mek için gidip onundeki kapağı açıp yabayı arar.. az sonra istediğini de bulur!..
NEREDE ŞU YABA BE? TUH CANINA!.. HAH İŞTE BURADAYMIŞ!

Yunus, yabası ve çıkınıyla kapıda görünür koşarak önde giden Ali'ye yetişir.. Harman yerine kadar konuşa gelirler...
DİNLE YUNUS, SENDE BİR DERT VAR AMA HENÜZ NE OLDUĞUNU ÇÖZEMEDİM. DERT PINARINI TAŞIRMA!.. HAYDİ HAYIRLI ÇALIŞMALAR!..

Ali bunları söyleyip gittikten sonra Yunus ardından adam sende gibi bir baş sallıyarak çalışmaya koyuldu.. İşleri kış bastırmadan bitirmesi lazımdı..
ŞU ALİ ÇOK GARİP BİRADAM, KALKMIŞ BOYUNA BAKMADAN BANA FİKİR VERİYOR!.. KELİN MELHEMİ OLSA BAŞINA SÜRÜRDÜ!..

Her geçen saat sonra Yunus bir sürü fikirlerle mücadele etmek zorunluğunu kendinde duyuyordu. ona bu hal yabasına takılan bir dikenden sonra gelmişti!..
ŞİMDİ BİR DİKEN, YA SONRA? O DA TORAK OLUP GİDECEK.. AMCAM GİBİ BABAM GİBİ UNUTULACAK? YA BEN? YA BEN?..
YUNUS, HEY YUNUS!.. BU NE ÇALIŞMA BIRAKTA SANA YARDIM EDEYİM...
Copyright İsmet Kırdar

Böyle seslenen iyi kalpli Türkmen kızı Elif'ti.. son günlerde Yunus'ta garip bir hal sezmişti!...
YUNUS'UM BENİ DUYMUYORMUSUN!.. HER HALDE BAŞINA GÜNEŞ GEÇMİŞ OLMALI!.. KAÇ GÜNDÜR BİZE NİYE GELMEDİN? YOKSA, SENİ KIRDIM! ŞU KÜÇÜK ELİFİN?.. YUNUS!...

YUNUS EMRE

Fakat kızın seslenmesine rağmen orada hiç bir hareket olmaz. Sanki orada yani başında da kimse yokmuş gibi davranır. Elif elinde bakracla ona doğru yürür...

9

Neden sonra Yunus silkinip ona gelene bakar... Elindeki yaba'ya dayanıp onu bekler...

Elif kız Yunus'un durumunu yüzünden sezziyor, ama onu çok saran bu kuvvetin ne olduğunu bilemiyordu. İlk defa Yunus ona soğuk davranmıştı ...

Harmanda çalışan iki öküzün önüne bir yığın dı koyan Yunus, küçük duvarı atlıyarak yere oturur... sabah yanına aldığı çıkını açarak için'de ki çökelekle yufka ekmeğini çıkarır...

Copyright Isimsiz Kardeş

YUNUS EMRE

Sonra.. şu acı, şu içinde ki bitmiyen,dinmiyen sızı..Yunuş boşaldıkca boşaldı..kendisi boşalıyor fakat canından çok sevdiği biricik Elifi ise doldyor, doluyordu....

DÜŞÜN HEP YOKSUL DOĞDUK HALA DA YOKSULUZ. YA BAŞKALARI BÖYLEMİ? MEVLA ONLARA BOL BOL VERDİ?

KADERİMİZ BÖYLE..RABBA DİL UZATMA!..

10

Yunus, eliçin böyle fikirlerini yıkıcı sözü söylemesini bekliyordu.. ama bu olmamıştı.. içindeki ateş onu gittikce sarıyordu, Yunus'un teselliye ihtiyacı vardı.. Fakat birde onu kaybetmek istemezdi.. Şaşkındı genç adam şimdi

SENİN ÖLÜP ÇÜRÜDÜĞÜNÜ, BİR KEMİK YIĞINI OLDUĞUNU DÜŞÜNDÜKCE DELİ GİBİ OLUYORUM!.. İLAHİ ADALET, SÖZ BU MU?..

NE OLUR SUS ŞEYTANI NALET ET BÜYÜK ALLAHA SIĞIN. BU DURUMDAN KURTARACAK YALNIZ ODUR!..

GÜZEL DERSİN AMA, ŞURAMDA,KİNE EŞİR OLÜYORUM; HERŞEYİ İNKÂR ETMEMİ İSYANKÂR OLMAMI İSTİYOR ELİF!..

Zavallı kız ne gayeyle Yunusa gelmişti..halbuki şimdi onun için üzülüyordu...

TÖVBE DE!.. BİZLER CAHİL İNSANLARIZ!.. BEN GİDİYORUM,AKŞAMA BİZE GEL!..

SİZE MI?MERDAN HOCA BANA YARDIM EDEBİLİRMİ? OLUR MUTLAKA GELİRİM ELİF!..

Elif, yerdeki ayran bakracını alır ve istemiye istemiye oradan uzaklaşır...

NEDİR YUNUS'UMUN ÜSTÜNE İNEN BU KARANLIK? NE OLUR ONU AYDINLAT TANRIM!..

Genç adam yumruklarını sıktı,sonra bu kaskatı yumruklariyle gök yüzüne doğru bir iki salladı durdu,bağırıyordu.

İNANMIYORUM BU ADALETE,BU YALANLARA,BENDE İNSANIM ONLARIN BENDEN FAZLA NESİ VARDI KI!..

Yunus

yunus!..

EY ALLAHIM, ALLAHIM!..VARSAN,BİRSEN,KADİRSEN..BİRAZ DA BENİ GÖR BENİ!..

duyduğu sesten sonra etrafı aydınlatan bir şimşek hiddetle çakıp durdu.. bu bir cevaptı...

YUNUS EMRE

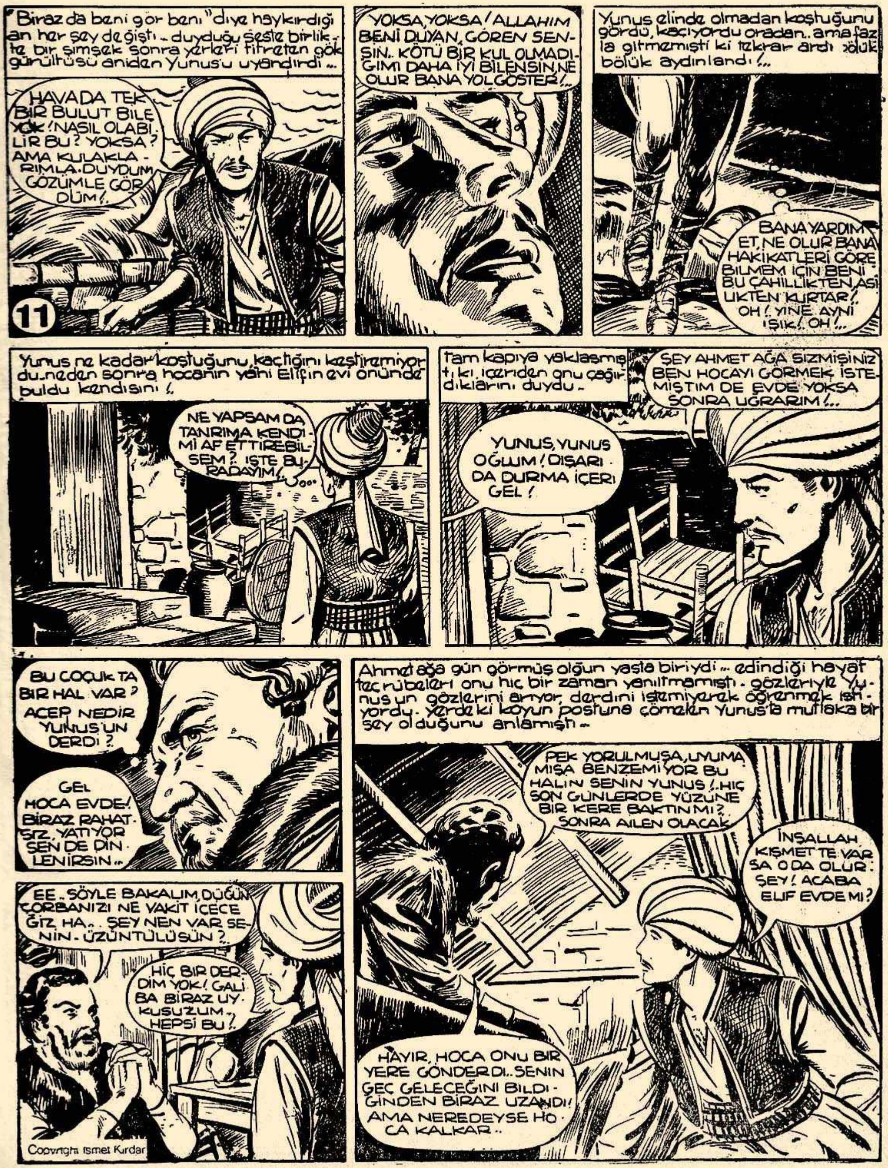

"Biraz da beni gör beni" diye haykırdığı an her şey değişti .. duyduğu seste birlikte bir şimşek sonra yerleri titreten gök gürültüsü aniden Yunus'u uyandırdı ..
HAVADA TEK BİR BULUT BİLE YOK! NASIL OLABİLİR BU? YOKSA? AMA KULAKLARIMLA DUYDUM GÖZÜMLE GÖRDÜM!..
11
YOKSA, YOKSA! ALLAHIM BENİ DUYAN, GÖREN SENSİN.. KÖTÜ BİR KUL OLMADIĞIMI DAHA İYİ BİLENSİN, NE OLUR BANA YOL GÖSTER!..
Yunus elinde olmadan koştuğunu gördü, kaçıyordu oradan.. ama fazla gitmemişti ki tekrar ardı bölük bölük aydınlandı!..
BANA YARDIM ET, NE OLUR BANA HAKİKATLERİ GÖRE BİLMEM İÇİN BENİ BU CAHİLLİKTEN, ASİLİKTEN KURTAR! OH! YİNE AYNI IŞIK! OH!..
Yunus ne kadar koştuğunu, kaçtığını kestiremiyordu.. neden sonra hocanın yani Elif'in evi önünde buldu kendisini!..
NE YAPSAM DA TANRIMA KENDİMİ AF ETTİREBİLSEM? İŞTE BURADAYIM!..
Tam kapıya yaklaşmıştı ki, içeriden onu çağırdıklarını duydu..
YUNUS, YUNUS OĞLUM! DIŞARIDA DURMA İÇERİ GEL!
ŞEY AHMET AĞA SİZMİŞİNİZ BEN HOCAYI GÖRMEK İSTEMİŞTİM DE EVDE YOKSA SONRA UĞRARIM!..
BU ÇOCUKTA BİR HAL VAR? ACEP NEDİR YUNUS'UN DERDİ?
GEL HOCA EVDE! BİRAZ RAHATSIZ. YATIYOR SEN DE DİNLENİRSİN..
Ahmet ağa gün görmüş olgun yaşta biriydi .. edindiği hayat tecrübeleri onu hiç bir zaman yanıltmamıştı . gözleriyle Yunus'un gözlerini arıyor, derdini istemeyerek öğrenmek istiyordu. yerdeki koyun postuna çömelen Yunus'ta mutlaka bir şey olduğunu anlamıştı ..
PEK YORULMUŞA, UYUMAMIŞA BENZEMİYOR BU HALİN SENİN YUNUS!.. HİÇ SON GÜNLERDE YÜZÜNE BİR KERE BAKTIN MI? SONRA AİLEN OLACAK
İNŞALLAH KISMET TE VARSA O DA OLUR. ŞEY! ACABA ELİF EVDE Mİ?
HAYIR, HOCA ONU BİR YERE GÖNDERDİ.. SENİN GEÇ GELECEĞİNİ BİLDİĞİNDEN BİRAZ UZANDI! AMA NEREDEYSE HOCA KALKAR ..
EE.. SÖYLE BAKALIM, DÜĞÜN ÇORBANIZI NE VAKİT İÇECEĞİZ HA.. ŞEY NEN VAR SENİN.. ÜZÜNTÜLÜSÜN?
HİÇ BİR DERDİM YOK! GALİBA BİRAZ UYKUSUZUM.. HEPSİ BU!..
Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Ahmet ağa Hoca'nın uyanıp Yunus'a yaklaşmasını duyması üzerine başına sarığını geçirdi. "Allaha ısmarladık diyerek onları başbaşa bırakmak için çekilip gitti."

BU ZAMANSIZ GELİŞİMİ AFEDİN.. YARDIMA MUHTACIM?

YARDIM MI? YUNUS GENÇSİN, SIHHATLISIN.. NE YARDIMIM OLABİLİR Kİ! UYKUSUZSUN.. GİT UYU YUNUS!..

12

Hoca yattığı yerden bir kaya doğru elini götürdü, yeşiği yükseltti. Sonra ihtiyar şıhını ona dayedi. "Zamanın en ileri fikirli siydı bu ihtiyar adam."

PEKİ, NEDİR YÜREĞİNİ BU KADAR YAKAN DERDİN ASLI? ANLAT, DİNLİYORUM!..

BİLMEM Kİ? BİLSEM? BU GÜN TARLADA OLAN OLDU BANA. ÖLMEKTEN KORKTUM!..

Yunus, şimdi kendisini bir karanlıkta hissediyordu.. Hoca'nın dediği gibi yorgunmuydu ki?

HER ŞEY KARARDI.. KÜFRETTİM, AMA BENİ GÖKLERİ KAPLIYAN BİR SES ÇAĞIRDI BİR ŞIMŞEK ÇAKTI?

NAMAZINI, BORCUNU EDA EDİYORMUSUN?.. NAMAZDAN, NİYAZDAN KESİLDİN Mİ SÖYLE?..

KİMSEYE HAYRI OLMUYANIN NAMAZI HARAMDIR HOCAM!

Hoca'nın torunu Elif yeşil gözlü, alnı kalpli, güller kadar nazik, güzel bir Türkmen kızıydı.. Nedense o bir tanedi.. Yunus için ebedıydı.. Eve yaklaşınca Elif adımlarını yavaşlattı, etrafı bir kez dinledi..

İNŞALLAH DEDEM ONA HAKİKAT YOLUNU GÖSTERİR. OH YUNUSUM.. NAZARA UĞRADIN SEN!..

Elif'in düşüncelerini duyduğu sesler bozdu. İyi tanırdı.. Hele Yunus'un kini hiç unutmazdı sesların geldiği pencerenin altına doğru usulca yaklaştı..

AMA KİMSE BANA YARDIM EDEMEZ!.. NE NAMAZ, NE NİYAZ!.. ALLAHLA ARAMA GİRENLER OLDU!..

NEDİR BU YUNUS'UMUN BAŞINA GELENLER YARABBİ? NEDİR?..

KİM GİRDİ, NE GİRDİ ARANA MEVLÂYLA SENİN BE YUNUS OĞLUM? KİM?..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Elif içeriden, dışarıya taşan konuşmaları duymuş yüzü allak, bullak olmuştu.. Dedesini gördüğü halde Yunus'u göremiyordu.. ama onun dedesiyle mücadele ettiğini anlıyordu...
ÖLÜM, NEFSİN OLMUŞ/ O, BİR YOK OLUŞ DEĞİL, YENİDEN DOĞUŞTUR/. BUNU BÖYLE BİL/.
GAYRETLERİM HEP BOŞ OLUYOR...
DEDEM, BUNU BAŞARACAK. AH YUNUS'UM NELER GELDİ BAŞINA...
13
ALLAH'TAN ÜMİDÜNÜ KESME/. KESMEN ONU İNKÂR ETMEKTİR.. HATA ETME/...
VARSA, BİRSE, KAADİRSE...
VARDIR, BİRDİR, KAADİRDİR BUNU ÇOK İYİ BİL YUNUS/
EYVAH/. TEKRAR NALET İBLİS YUNUSUMU SARIYOR/..
ŞU HALDE NEDEN BENİ, ŞU ÇİLEKEŞİNİ GÖRMÜYOR?..
Hoca Yunus'u çok sevmiş onu oğlundan ayırt etmemişti. Onun bir halet geçirdiğini Mevlâ'nın onu şimdilik bir karanlığa gargettiğini anlatmıştı.. Bu telkinler neticesini Yunus oradan ayrılırken benliğinde hissetmişti...
SAĞOL HOCA, BİRAZ OLSUN İYİLEŞTİRDİ BENİ SEVENLERİ ÜZMEMELİYİM ARTIK/.
CANIM YUNUS BİRAZ İYİLEŞTİ SAYILIR. ŞİMDİ HEMEN KOLLARINA ATILMAYI O KADAR ÇOK ARZULUYORUM Kİ!..
HEY/. YUNUS/. BU NE DALGINLIK BÖYLE? DUR HE!
OH! SENMİYDİN ELİF, DEMEK BİRAZ ÖNCE DÖNDÜN...
EVET/. ŞEY, DEDEM NE DEDİ?..
Elele yürüdüler.. bazı evlerin önünde köpekler vardı. ayak seslerini tanıdıkları için havlamadılar bile.. sadece onlara kuyruklarını salladılar...
ŞEY/. BIRAK SÖYLEME/. BANA DA SAKIN KIZMA YUNUS/. SİZİ PENCERENİN YANINDAN DİNLEDİM.. ŞEY, ELİMİ TUTSANA/...
YUNUS HARMAN SONU ÜÇ DÜĞÜN VAR.. FADİME, GÜL, AYŞE BAŞ GÖZ OLUYOR.. AMA BENİ KİM...
CANIM ELİF, KİM İSTEMEZ Kİ SENİ/. AMA YA ECEL BENDEN ÖNCE DAVRANIRSA?.
KEŞKE, DAHA İYİ BİR VAKIT SEÇSEYDİM/...
BEN ALIRIM AMA YA SANA DOYAMADAN ECEL SENİ ALIRSA ELİF/...
COPYRIGHT : REMET KIRDAR

YUNUS EMRE

14

Elif'in sevgisinden emin olduğu halde Yunus korkuyordu.. ya ecel aniden gelip sevdiğini alırsa!. Yunus istemiyerek Elif'inin kalbini kırmıştı bu seferde..

KIZIN HAKKI BU!. ONU KIRMAMALIYDIM KEŞKE.. AMA NE YAPABİLİRDİM...

ELİMDEN TUTAN DA YOK! SU ANDA BEN BİR HİÇİM. HİÇ OLANDA HİÇ BİR ŞEY OLAMAZ!..

Elif söylediklerine pişman olmuş bir halde ağlıyarak Yunus'un yanından kaçmıştı.. iki gözü iki çeşme gibi ağlıyordu.. Neydi bu olanlar, anlıyamıyordu da..

SENİ BU DURUMA GETİREN KEM GÖZLER ÇIKSIN... SEN DE İSTİYORSUN AMA YAŞAREKEN ÖLÜM DİYORSUN!...

NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRDIM KALDIM OH ALLAH'IM ALLAH'IM!..

Yunus tahta kapıyı kapatmış, karşı köşede duran harap divana gelip üstüne uzanmıştı.. Olanları düşünüyordu..

ORADA NE DOST, NE ANA, NE YAR VAR! YAPAYALNIZ BİR ÇUKUR KURTLAR SENİ LİME, LİME EDECEK NE GÖZÜM KALACAK?

YUNUS, OĞLUM, YUNUS BEN BURADAYIM!.

Copyright İsmet Kırdar

BENİ TANIMADIN MI? BABANI NE ÇABUK UNUTTUN OĞLUM!.

HAYIR, SEN O DEĞİLSİN!. OHH.. AMA.. SEN BABACIĞIM!..

Birden etrafı sisleniyor, Mehmed'in çasını, çok sevdiği babasını çürümüş lime, lime olmuş bir halde dolandıklarını görmüştü Yunus..

VEFASIZ YUNUS, MEHMEDİM BEN!..

DEMEK EVLATLIK BUYMUŞ?..

MEVLÂYI İNKÂR EDENİN YERİ ATEŞTİR!.

YETER, YETER ALLAH AŞKINA BIRAKIN BENİ! NE YAPTIM Kİ SİZE?

Çürümüş yüzler kaybolup develer belirir.. Hepsi yataktan fırlıyan Yunus'a doğru uzanır. İthamlar gök kubbeyi kaplar durur..

DAHA NE YAPACAKSIN Kİ DİNSİZ..

KENDİNE GEL, BİZİ YATTIĞIMIZ YERDE RAHAT BIRAK!..

YA BIRAKIRSIN YA DA BİZ SENİ RAHAT BIRAKMAYIZ!..

OLUR!.. PEKİ, PEKİ! SÖZ VERİYORUM, GİDİN, GİDİN.. NE OLUR!..

BU GENÇLİK GEÇMEDEN BIRAK ŞU SAPIKLIĞI OĞUL!.

YUNUS EMRE

Kalbi kırılmış olan Elif, o anda Yunus'un geçirmekte olduğu halet-ten bihaber evinin etrafında dolanıyor, üzüntüsü nün geçmesini bekliyordu. Dedesi o nun üzülmesine çok kızardı. Elif bunu iyi bilirdi.

Korkak adımlarla etrafta bir, iki dolandıktan sonra kapıya yaklaştı. onu hafifçe itip içeriye girdi... ama dedesini evde göremedi. zira Hoca akşam namazını ifâ etmek için köyün küçük camisine gitmişti.

Elif tam yatmak üzereydi ki kapının gıcırtısını duydu. kapıda bir yaşlı kadın gördü.

Kadın ana Yunus'un biricik annesiydi. beş yıl önce eşini kaybedince her şeyini oğluna vermişti.

Kadın ana cahıldı ama oğlu kadar çok sevdiği Elif'te bir şeylerin olduğunu sezmişti... Eğer öyle olmasaydı. mutlaka kendisine uğrardı o da zaten bunun için bu radaydı.

Yaşlı kadın Elif'in sözlerinde gizli bir durumla karşılaştığını anlamış, ona doğru ilerlemişti.

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Eliç, kadın ananın ısrarına dayanamaz.. Yunusu ona diliğ döndüğü kadar anlatır, buna bir çare bulmasını ister.. Fakat nasıl bir çare?

16

Kadın ana onu öper sonra dışarı çıkıp gider.. kapının kapandığını anlayınca kendini yatağına atar..

Anası Eliç'ten ayrılmış eve gelirken, Yunus az önce geçirmiş olduğu durumu unutmaya çalışıyordu. Ama bütün gayreti boşunaydı bir türlü unutamıyordu olanları.

Yunuş, neden sonra yerinden kalktı biraz önce korkuyla kaçtığı evine doğru yürüdü. Acaba diyordu?..

Eve girince anacığının yerleştirmiş olduğu odunları tutuşturdu. ocağı yakıp kar-şısına ilişti..

Bacadan duman tütüğünü gören ana kadın Yunuşun evde olduğunu anlamıştı. yavaşça kapıyı açıp, oğluna doğru yürüdü.

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Güz rüzgârları Sarıköyün yüzünü sararti-yordu. Mahsul köylü yü güldürmemiş kış bastırıp kar yolları tıkayınca dost dosti'u göremez olmuştu....

17

Bu arı kış köy'de bir nevi panik yaratmış, herkes bu afetin bir uğursuzun yüzünden geldiğini sanıp sık sık hocadan fikir alıyorlardı..

DEMEK BUNLARI YUNUSA ATFEDERLER HA HACI MUSA EMMİ?

NE YAZIK Kİ OYLE HOCA, HALBUKİ KAVGA MEVLA İLE YUNUS ARASINDA / BUNDAN KİME NE?..

Aradan günler geçer, Yunus artık suçmuş için için kendiyle mücadeleye başlamıştı.. Anesi gün doğarken onu uyandırıyordu.

OH, ANACIĞIM DEMEK SABAH OLDU? HIÇ KALKMAK İSTEMİYORUM BU GÜN..

ÖYLE ŞEY OLMAZ OĞUL, DUN GECE DEN BERİ KAR YAĞIYOR!..

Yunus, içinden "Yoksa bu dert, köyün başına benim yüzümden gelmesin?.," diye geçirdi, öyle ya isyanı Mevlâ'yı gazaba getirmiş olabilirdi.. Yattığı yerden kalktı.. evin içinde tatlı bir sıcaklık duydu..

BÜTÜN YOLLAR KAPANDI BUZLADAN SAÇAKLAR GÖRÜNMÜYOR.. SANKİ ÖLÜM ÇÖKTÜ SARIKÖYÜN ÜSTÜNE!..

BOŞUNA YORMA KENDİNİ ANA, HEPSİ BENİM İSYANIM YÜZÜNDEN OLDU BUNLAR!..

BIRAK ARTIK KENDİNİ SUÇLAMAYI!. MEVLA HİÇ BİR ŞEYİ OC İÇİN VERMEZ!

DAHA NE OLSUN, ONA İSYAN ETTİM TABİİ Kİ BİZİ BİR ŞEKİLDE CEZALANDIRACAKTI!.

BU BENİM YÜZÜMDENDİR AMA GAYRETİMLE YİNE BUNU BEN KALDIRTACAĞIM!.

ALLAHIM HADİ BANA AÇ MADIN, YA AÇ OLANLARA DA MI AÇ IMADIN! OHH!..

Gerçekten de Yunus kendisini itham ederken köyde bir ise yaramıyanlar lafla vakit geçirmekte bu zamansız kışın sebebini aralarında tartışıyorlardı.. Onlarca buna sebep Yunus'un isyanıydı

BELKİ AMA, ALLAHIN KIŞINDA AĞAÇLAR ÇİÇEK Mİ AÇACAKTI!..

HEP BUNA BİR BAHANE BULMAYI BIRAKIN DA ÇARE BULUN.. ÇOK PERİŞANIZ!.

PERİŞANSA SEBEP OLAN BUNA ÇARE BULSUN!

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Erken uyanan Yunus işe koyulmuş evin ihtiyacı olan odunları evin içine [illegible] sırada [illegible] da yorulmuştu.

Yunus ev işlerini bitirmiş, elini yüzünü soğuk suyla yıkıyordu. O artık derdin ta kendisiydi. Lâkin şimdi taşması keşilmişti. Ne kendinden bahsediyor, ne bir kul'a konuşturuyordu. Susmuş söyleyişleri ancak kendi içinde hapsetmeye karar vermiş görünüyordu..

Yunus yüzünü, ellerini soğuk suda yıkamış ama soğukluğunu bile duymamıştı. Zira içinde ki ateş o kadar coktu ki..

Bunu bu felâketi düşündükçe yüzü parça, parça kızarıyordu. Ne kayguylu başı varmış.. Ah Yunus'un.. kulağı kendini dinledikçe sıkıntisi artıyordu. Bu halde dışarıya çıktı..

Dursun elyle Yunusa donan katmer katmer şekillenmiş buzları gösterir.. Hayatının soğuk olmasının kendisi için iyi olmıyacağını hatırlatırcasına..

düşmemek için buz tutmuş yolda Yunus acele adımlarla koşarak eve gider.. Az sonra sırtında mavi bir bartanıye, başında da aliki sarmış olarak Dursuna yetişir.

YUNUS EMRE

Yunus, Dursunla birlikte köy odasında ki toplantiya katilir, saatlerdan sonra Ali'nin söylediği Bektaş Sultan'a Yunus'un gitmesi istenir. Yunus'ta kabul eder.. Ama şöm ağızlılar boş durmazlar...

Nankör kullar, bunu fırsat bilmişler, cahilliklerine bakmadan kendi kendilerine karar vererek, etraflarını sırf merak için toplanan köylülerin izdiraplarını dağıp duru yorlardı.. Yunus eve giderken birden durdu..

Yunus dönüşü dmuyan bu işi kabul ederken sırf insanları sevdiği için böyle davranmıştı. Onu anlıyanda vardı anlamıyanda. Dertli Yunus onların açlıklarını dindirmek için her tehlikeyi gözе alıyor, ama doğrını aç insanlar onu anlamıyordu.. Onu anlıyan sadece Elif'ti....

Copyright, Semih Kurcan

YUNUS EMRE

Elif günlerdir Yunus gibi içine kapanmış sırf kendisini dinlemişti, ama bu değişiklik kazandırmıyor bilâkis çok şey kaybettiriyordu sevenler için.. Elif'te geçte olsa bunu anlamıştı...

BELKİ, BEKTAŞ VELİ'YE BUĞDAY İSTEMEYE GİDEN YUNUS'UMU BİR DAHA BELKİ HİÇ GÖREMEM...

20

Oturduğu post'un üstünden kalkan Elif, sıcak ocağa ardını döner... üstüne ince tüylü çekeltini geçirip dışarıya çıkar... Yunuslara doğru hızlı, hızlı koşar...

OH, ELİF'İM ALLAH'A ŞÜKÜR HASTA DEĞİLMİŞSİN, BÖYLE YAPILIR MI?

ANA KADIN, ANNECİĞİM.... BEN DE TAM SİZE DOĞRU GELİYORDUM...

Elif Yunus'u bulmak için evine doğru soğuk buzlu yollarda koşarken Yunus'un aracığıyla karşılaşır.. İhtiyar ana da onu merak etmiş, bir fırsatını bulup yola düşmüştü..

YUNUS NASIL? HASTA DEĞİL HE NEREDE ŞİMDİ YUNUS?

HABERİN YOK MU? YUNUS, SULUCA KARAHÖYÜĞE GİDİYOR! AMA SANA DARGIN DEĞİL ELİF..

Yunus'un birazda ç'şun azimli olduğuna Elif çok sevinmişti. sevdiği erkek iyi olmasaydı kalkıp bu fezda kârlığa girermiydi..

BENDE DEĞİLİM, DEDEM YUNUS BİZDEN ÜSTÜNDÜR DERDURURDU...

ORASINI BİLEMEM AMA, KOŞ AĞAÇLIKLI YOLDA.. HALÂ GİTMEMİŞTİR, BELKİ GÖRÜRSÜN ONU..

Şu kadın ana, ne kadar iyi bir insân kişiydi. zaten iyi evlât anasının huyunu alırdı. Elif onu eve kadar getirdi...

HAYDİ YAVRUM, ONU YOLCU ET!. DÖNÜŞÜNDE DE BANA GEL, SENİNLE KONUŞACAĞIM!..

OLUR ANNECİĞİM, İNŞALLAH YOLA ÇIKMAMIŞTIR; ONU GÖREBİLEYİM!..

KOŞ ONA YETİŞ, ONU GÖRÜNCE, EVVELCE DEDİKLERİMİ UNUTMASIN.. SIHHATİNİ KORUSUN.. ALLAHA EMANET OLUN YAVRULARIM! GÜLE GÜLE...

Kadın ana kapıda durmuş kalbi bir kuş gibi çırpınan, heyecan içinde ki Elif'i seyrediyordu...

O KADAR MUTLUYUM Kİ.. ONA BİR ZARAR VERDİRMEZ ONU BANA BAĞIŞLA TANRIM!

YUNUS Yunus, dur!..

Copyright Şimşek Kırdar

YUNUS EMRE

Yola çıkmak. Sanki bu bir başlangıçtı... Dönüşü hiç düşünmeden gidişti bu. İçi sızı içinde, herkes ilen geri onu suçlamışlar, yine de, iş ona düşmüştü. Kağnının içine kabaca yayılmış çift öküzün çektiği Yunus dalmış gitmiş. Elifini bile duymamıştı...

O VELİNİN BEREKETİNİ GÖRMEK BANA KISMET OLACAK MI? GİDİP GELMEMEK TE VAR!..

BELKİ, BURAYA DÖNDÜĞÜM DE SEVDİKLERİMİ BULAMAM AH!..

O KADAR DALMIŞ Kİ BENİ BİLE DUYMADI? YOKSA KIRGIN MI BANA?

21

SALİMEN GERİ GEL BU BİLE BANA YETER YUNUS ALLAHA EMANET OL SEVGİLİM!

AĞLAMA ELİF YUNUS YOLA ÇIKTI İYİ OLMAZ.

OH! ALİ SEN MİSİN? SEVENİN BİRİSİNİN AĞLAMASI SUÇ MU Kİ!

HAYIR! AMA O, KOYU KURTARMAK İÇİN KENDİNİ FEDA EDİYOR.

Yunuş elini çenesine dayamış çok uzünlüüydü... Çift olduzun çektiği kağnı gıcırtılar içinde yol alıyor, ardından karda izler bırakıyordu...

BUNU BİTTİKTEN SONRA ELİFİMİ ARTIK HOCADAN İSTERİM...

Onun kağnısı uzaklaşır ken karda lapa lapa ilerleyişimiyordu. Şimdi gözler onundu...

GİDİYOR!.. BEN ONUN İÇİN ÇOK DAHA UZUN YOLLAR GÖRDÜM!

AMAN BE ALİ!.. SAĞ SALİM DÖNSÜNDE SONRA NE OLURSA OLSUN...

Artık sarıköy kaybolmuş, ucsuz bucaksız bir ovada ilerliyordu... Yunuş daha şimdiden nelerbırakmıştı ardında neler?..

HEM BÖYLECE ANACIĞIMIN ARZUSUNU DA YERİNE GETİRMİŞ OLURUM İNŞALLAH!..

ŞURADA SAYILI GÜNLERİM VAR. YETİŞMEK GEREK! HAVA DA GITTİKÇE BOZDU...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus, köyü kurtarmak için Hacı Bektaş Velî ye doğ ru gide dursun Sarıköy de çocuklar, kocamışlar kısa dayanamadı. Aralarına kıtlık girdi, birbiri ardından ölüp gittiler ...

KIM DERDİ BU GÜNLERİ DE GÖRECEĞİMİZİ ? BUNUN LA YİR Mİ OLDU !...

HÜDÂNIN AFATI ÜZERİ MİZ DE HOCA.. NE DENİR Kİ !

22

Soğuk ve açlığa dayanamamışlar top rağa verilirken, kimse nin ağzını bıcak açmıyordu insan bu durumda çaresiz kalmış çabalıyordu ki, köylülerden biri avaz avaz bağırarak geliyordu ...

KURT, KURT LAR TEPELERİN ARDIN DAN KÖYE GELİYOR ! KAÇIN, KAÇIN !..

KURT LAR MI ? BİR BU EKSİKTİ BAŞIMIZA GELEN LERE !. ÇABUK HER KES EVİNE ..

DESENE SONUMUZ GELDİ ?

Gerçekten dz sonsuz bayezlik için de koşuşan gölgeler belir di. Bölük bölük kurt sürü leri Sarıköy e doğru in di durdu !...

Köy felaket içinde, ama Yunus onlar mutlaka kurtarmak azminde.. kar tipisinde yorulmak bilmeden kağnıyı sürmektedir.

Geçtiği yollarda hiç bir hayat alâmetine rastla madı. Sanki Allah görünmez elini oraya uzatmış ve dur demişti. İnsanlık ve Yunus bir kere dâ ha iminhan ediliyordu !..

HİÇ BİR ŞEY BE Nİ YILDIRMIYOR DA BU EN GİN SESSİZLİK YIL DIRIYOR !

Bu kadar soğuk, kar, tipi olsun da tek bir ses bulunmasın Yunus buna sızlanıyordu az sonra önünde garip bir adam belirdi !..

OH ! ALLAH'A ŞÜKÜR LER OLSUN.. NİHAYET ÖLMEDENİ BİRİNİ !..

.. BANA GÖN DERDİ ! BANA YARDIM ET ! NE OLUR OĞUL, NE OLUR...

KIMSIN ? NE İSTERSİN ? NE GİBİ BİR YARDIMIM DOKUNUR SANA !..

EYVAH ! KAR LARA YUVARLAN DI .. HAYDİ ! GÖR MÜYORMUSUN ADAMCAĞIZ ÇIP LAK VE AÇ !..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

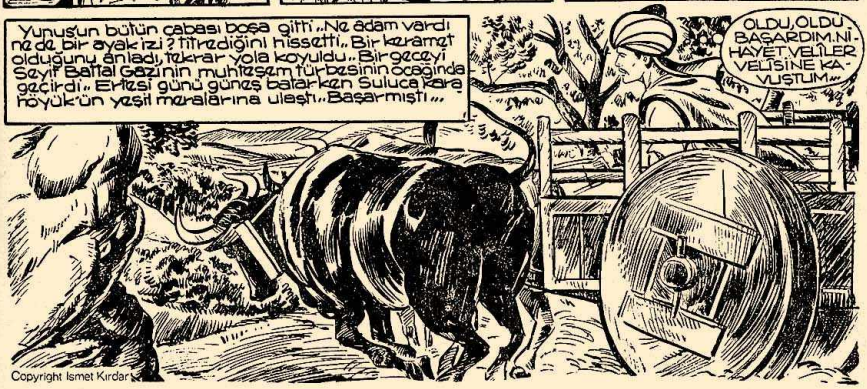

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus geceyi erken yatarak geçirdi.. Ertesi gün derhal Bektaş Velî'yi görmek istedi.. Dervişlere rica da bulundu..

AMA, BİR KÖYÜN YOK OLUP OLMAMASI BUNA BAĞLI ERENLER..

HER GELENİN ACELE İŞİ VAR YUNUS'U, HELE BİR HOŞ BEŞ EDELİM SONRA...

Yunus o kadar ısrar etti ki karşısında duran derviş bir soralım diyerek uzaklaştı.. Az sonra baş dervişle birlikte odaya geldi.. Bektaş Sultanın Yunus'un beş gün kalmasını istediğini söyledi..

BEŞ GÜN MÜ? NASIL OLUR? AÇLIK, HASTALIK KÖYÜMÜ YOK ETMEK ÜZERE!

NE YAPSAK BOŞ YUNUS'U! KERAMET ONDADIR, BUNDA BİR HİKMET VAR!

NEDENİNİ BENDE ANLAMADIM!, SENİ EVVELCE TANIR GİBİYDİ!...

Konuk Yunus boyun büktü. Nede şıralı, töreli yermiş burası diye düşündü.. köyün selâmeti için sabretmesi lâzımdı şimdi..

BU GÜNLE VAKİT TAMAM! BURADA DA KOÇ GİBİ OLDUM... BİZİMKİLER..

"NE HALDE DİRLER ACABA? BELKİ DE YER YÜZÜNDEN SİLİNDİ SARI KÖY!...

Yunus'un eli, ayağı titriyordu "Buradan gitmeliyim, diye uğunurken kapı birden açıldı...

AHH.. ALİ DEMİŞTİ "SANA BİR ŞEYLER OLACAK, DİYE.. OLDUDA OLAN!...

Yunus baş dervişi kapıda karşıladı, istediği olmamıştı.. hep aynı sözler tekrarlanıyordu.. Ama bir şâir vardı şimdi?

ÖNCEDE SÖYLEMİŞTİM.. ARZUNU SULTANA İLETTİM UZUN, UZUN DİNLEDİ"..

"DÜŞÜNDÜ, SONRA DEDİ Kİ ONA SOR BAKALIM İLLE BUĞDAYMI İSTER..."

Ne demek istediğini anlamadı!, Himmet'de neydi ki? iyi ama hattı kibarlık etti erenler himmetini istedi Bu himmet köydekilerin açlığını giderebilecek miydi ki!

SENİN BEKTAŞ HOCAN SAKACININ BİRİ.. HİMMETLE AÇLIK GİDERİLİR Mİ Kİ?

İYİ DÜŞÜN, SONRA SULTAN HATANI AFETMEZ ÇE ZALANDIRIR SENİ?..

VERECEKSE, BUĞDAY İSTERİM BEN.. VERMİYECEKSEDE MÜSADE!

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Baş derviş salondan çıktı.. Soğaya çıkan merdiveni aştı.. önüne gelen yeşil renkli perdeleri aralayıp içeri süzüldü. Gözlerini kapadı, sağını kalbine koydu, usul, usul seslendi..

25

Bektaş Veli mahya üzerindeki Kuranı Kerim'in sayfalarını çevirdi ve öyleca biran daldı. Yanı başında duran derviş de onun bu huşu içindeki duruşunu uzun uzun sessizce seyretti.. ve sonra...

Yunus, onu gördüğünde çok düşünceli bulmuştu bu seferki.. Derviş kuşkulu, kuşkulu ona bakıyordu..

Yunus, bu istediğine ne sevinmiyor nede üzülüyordu.. Hazret ona yüzünü bile göstermemiş ama istediğini de vermişti.. içinde bir boşluk hissetti.. iki damla yaş yanaklarına yuvarlandı.. ağlıyordu...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus istediğini alamıyacağını anlayınca, öküzlerin başını çözüp gitmek istemişti... Fakat Bektaş Hoca istediğini vermiş, yalnız ille buğday isterim diyen Yunus'a acımıştı...

ALLAH'TAN TEK ARZUM GERİ KALANLARI KURTARMAKTIR.. AMA YİNE DE SEN HATA ETTİN YUNUS!.

AÇ İNSANLARI KURTARMAKLA NE HATA ETTİM Kİ ERENLER?

DAHA NEOLSUN YUNUS, O SANA HİKMET VERDİ.. SEN İLLE DE BU DÜNYA MALI DEDİN!.

YA ERENLER, DÖNÜP SARIKÖYÜ BULAMAZSAM, HİMMET NE İŞE YARAR Kİ?

Yunus'un düşünmeden söylediği söz üzerine yapılacak bir şey kalmamıştı.. Bektaş Hoca ne demişti "Fazla sıkma istediğini ver ona"...

SİZE YÜK OLDUM BUNCA ZAMAN, ARTIK GİDİYORUM.. HAKKINIZI HELÂL EDİN..

HELÂL OLSUN YUNUS.. İNŞALLAH ORAYA ULAŞIRSIN.. GÜLE GÜLE GİT...

Kağnıya tam düz cuval buğday yükendi, artık alacak yer kalmamıştı.. Oradakilerle vedâlaştı sonra öne geçip ağır ağır gıcırdıyan kağnıyla yürüdü.. Geniş ovaya doğru gi. derek uzaklaştı....

Copyright İsmet Kurdar

Açlar doyacağı için Yunus mutluydu, ama aklı fikri gerde kalmıştı.. Bektaş Hoca'yı gördün mü? diyenlere ne cevap vereceğini bilemiyordu..

BENDEN BAŞKA HERKES ONU GÖRDÜ.. AMA BANA GÖSTERMEDİ YÜZÜNÜ!. KEŞKE HİÇ GELMESEYDİM BURAYA...

İki gün durmadan yol aldı Yunus.. ama üçüncü gün tepelere yaklaştığı anda gökyüzü bir nidâyla sarsıldı..

YUNUS!, NEDEN HİMMET İSTEMEDİN? ASİ YUNUS!

YUNUS EMRE

Gök inim inim inliyordu.. Hem öyle bir inleyişti ki bu? Yunus donmuş, kendisini aydınlatamışlık hizmesine kaptırmıştı. kâğnıya bağlı öküzler korkuyla bağırışıyorlardı.. amâ neye yarar ki, kaş yine gürledi..

SANA BU YOL AYAN OLDU GERİ DÖN YUNUS, YUNUS GERİ DÖN!..

27

BİR ZAMANLAR BAĞIRARAK BENİ DE GÖR DEMİŞTİN!, İŞTE SANA SON BİR FIRSAT!, KAYBETTİĞİN YUNUSUNU ARA!.. BUL!

OH! ALLAH IM BEN NE YAPTIM Kİ? OH RABBİM OHHH!...

Yunus böyle titrerken, önünde ki ovayı bin bir renkli bir bulut dönerek kaplamıştı.. Az sonra yer yerinden oynadı, sarsıldı.. Yunus korkuyla yakınındaki kayalığa sığındı.. Ama kaçması boşunaydı..

OH.. OHH!, RABBİM NE GÜNAH İŞLEDİM BEN!, OH!...

KAÇMA, KORKMA YUNUS!, BEN KULLARIMI BEN DEN KORKSUNLAR DİYE DEĞİL SEVSİNLER DİYE VAR ETTİM!

COPYRIGHT BY ŞEMET KIRDAR

Şiddeti boraya andıran, bir rüzgâr onu olduğu yerden almış uçuruyor uçuruyordu..

HATA ETTİM.. BUĞDAYLARA ELİ Mİ SÜRERSEM ELİM KURUSUN, YERSEM ZEHİR OLSUN!!!

HİMMETİ SANA ŞUNDUĞU ZAMAN İLLE BUĞDAY DEYİP İSTEMEDİN.. GURURLANDIN!, BU DÜNYAYA KANDIN!, SEN KÖTÜLERDEN ÖLMA!...

YUNUS EMRE

Yunus gördüğü bu hâlete daha fazla dayanamadı. Göğsünden kopan bir ah çekerek iyice yere yığıldı. Sanki kâinat silinmiş bu evrende yapayalnız kalmıştı.. ağlıyordu..

SENİ İYİLERDEN KILDIM, BUNA LÂYIK OLDUĞUNU GÖSTER YUNUS!..

28

Yunus kastı kesilmişti.. Fırtına kaybolup etrafı normal görüntüsüne dönüyordu. Ama Yunus hiçkimi yoktu, tutamıyordu kendisini..

SÖZ VERİYORUM, İKİ CİHANDA DA SANA LÂYIK BİR KUL OLACAĞIM!.. RABBİM.. AFET BENİ...

BİLİRİM SUÇUM GÜNAHIM ÇOKTUR, BENİM YALVARDIĞIM OLGÂNİ HAKTIR, BENİM HİÇ KİMSEDEN İSTEĞİM YOKTUR BEN MURADIMA ALLAHIMDAN İSTERİM.

Yunus, yavaşça öküzlerin hayret bakışları altında olduğu yerden doğruldu. Ellerine iyice bakıp, değişmemişti.. Buna sevindi sonra öküzlerin boynuzlarını okşadı.. Buğday dolu kağnıyı geldiği yola çevirdi..

ALLAHIM BU GAYRETİMDE YARDIMINI ESİRGEME.. SALİMEN DÖNEYİM..

COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

O sırada Hacı Bektaş Velî, geniş bir kır mızı post'un üzerinde oturmuş elpençe divan duran edâlıkle gonüsuyordu

YARIN, İKİ GÜN ÖNCE HİMMET İSTEMİYEN YUNUS DÖNECEK.. BU HALİYLE KİMSE ONU KIRMASIN!...

DEMEK İYİ İNSANMIŞ Kİ GERİ ÇEVRİLEBİLDİ..

Hacı Bektaş Velî Yunus'un başını taştan taşa vuracağını önceden bilenlerdendi..

EVET.. RABBİM ONU BİZLERE KAVUŞTURDU.. YUNUS HENÜZ HAMDIR AMA OLGUNLAŞINCA EBEDİYETE KADAR İNSANLIĞIN ÖĞRETİCİSİ OLACAKTIR...

YUNUS EMRE

Ertesi gün karanlıkta hiç bir kimse, sabahın ilk vakitlerinde buğday yüklü kağnıyla geri dönen Yunusu, görünce şaşırmadılar. Hikmetlerini reddeden bu garip adamın az zaman sonra hakikatı anlayıp başını taşlar taşa vuracağını biliyorlardı. Yunusu sevgiyle karşıladılar..
NE OLUR, NE YAPIN NE EDİN.. BENİ BU DERTTEN KURTARIN!..
ÜZME KENDİNİ YUNUS ŞU RAYA GİT. İLK ONCE YİNE DELİLİ BUL BU KEZ..
29

Mihma. evinde Yunus'u bekliyen bas dervis biraz beklemesini bildirip gitti.. az sonra..
BANA NE YAPTINIZ? BANA BİR SEYLER OLDU? NE O YOKSA SULTANIM BU DEFA DAMI GÖRMEK İSTEMEZ BENİ?..

YOK YUNUS, BU DEFA ONU GÖRECEKSİN! GÜLÜKTE SENİ BEKLER DURMA KOŞ!..

Yunus duyduğuna inanamıyordu..koştu üç kollu akan çeşmanın binlerce güllü cevrilmiş olan avlusuna geldi. içinin gittikce aydınlandığını hissetti, karşısında yere diz çöktü..
HOŞ GELDİN.. NİHAYET BU ALEMDEKİ YERİNİ ÖĞRENE BİLDİN..AMA CAHİLLİK ETTİN YUNUS!
AL BUĞDAYINI VER HİMMETİNİ..AL BUĞDAYI NI VER HİMMETİNİ PİŞİRİM.....
Copyright Ismet Kürdar

YUNUS EMRE

Birincisi ayrı renklerdeki güllerin koktuğu üç oluklu fıskiyeli cesmenin yanında bulunan Yunus ve kırgeçirmeden hatasını anlamış, Bektaş Velinin ezeklerini opuyor opuyordu.. Bektaş veli, gelen bu genç ve temiz yüzlü Yunus'a dönmüş için için gülümsüyordu...

EVET CAHİLLİK ETTİM, BANA GÖSTERDİĞİN YOLU GÖREMEDİM, FAKAT VELİLER VELİSİNDEN AF VE HİMMET İSTİYORUM... BUNLARI BANA ÇOK GÖRMEYİN!

BENDEN AF DİLEMEKLE, HİMMET İSTEMEKLE BİR ŞEY KAZANAMAZSIN. SENİN GİBİ BEN DE FANİYİM. YOLUN BAŞINDASIN AMA HAŞ YOLUNDA HATA OLMAZ.

30

Hacı Bektaş veli bir taraftan Yunusla konuşuyor diğer yandanda süzüp duruyordu.

DEMİŞTİM, BU RAYA DÖNER SEN SENİ CEZALANDIRACAĞIM, BUNU İYİ BİLİYORSUN DEĞİL Mİ YUNUS?

NE İSTERSENİZ YAPARIM, HATTA UĞRUNUZA CANIM BİLE FEDADIR.

YOK YUNUS YOK! BİZİM İÇİN CANINI FEDA ETMENE LÜZUM YOK. BİZ, BİZİ YARATAN İLAHİ NURUMUZUN EMİRLERİNİ YERİNE GETİREN FANİLERİZ.. HAKİKATİ HİÇ BİR ZAMAN GÖRÜNENDE ARAMA..

BUNU İKİ GÜN ÖNCE GEÇİRDİĞİM BAŞIMA GELEN BİR OLAYLA RABBİM BANA ÖĞRETTİ EFENDİMİZ..

Copyright İsmet Kırdar

Bektaş Veli yerinden doğrulup kalkıp, Yunus'a yaklaşır.. Ona nazar olduğunu sormadı çünkü bunu bilirlerdi..

BANA SEVDİĞİNİN MENDİLİNİ VERME YUNUS.. BU SONRA SANA DAYANABİLME GÜCÜ VERECEK GEL!

Yunus, onun gel, demesi üzerine yanında yürüdü. az sonra mihram evine birlikte ulaştılar...

EVET! ŞİMDİ ANLIYORUM! SİZ OLMASAYDINIZ BEN BENİ BULAMAZDIM.. CEZAMI ÇEKMEYE HAZIRIM ARTIK!...

SENİN KİLİDİNİ TAPTUK EMRE'YE EMANET ETTİK ONA VASİL OL KUTLU YUNUSUM...

YUNUS EMRE

Bektaş Veli'nin dediklerine "HE" diyen Yunus son bir defa bu ulu eliöper ve ona veda eder....

Günler geçmiş onun kağnısı köy yakınlarında küçük bir nokta gibi gidiyordu.. Ama önceki gibi şuursuz bir gidiş değildi.. Yunus, mutlu dönüyordu....

O sırada Sarıköyde Yunus'u bekliyen vardı.. Bu Elif'ti...

Günlerdir her zaman ufuk tarafına bakan Elif, bir karaltı görür gibi oldu.. Az sonra kağnıyı ve onu getireni seçti.. Demek Yunus'u bunu başarabilmişti..

Copyright İsmet Kırdar

Erimekte olan karlardan bir bir atlayıp hızla koşan Elif önüne çıkan köylülere bu müjdeyi veriyordu.. Yanakları al al olmuştu.. Nasıl olmasındı Yunus'u verdiği sözü tutmuş Sarıköyü ölümden kurtarıyordu...

YUNUS EMRE

İyi ki böyle "GELİYOR" diye bağırmıştı. Yoksa içime sığdıramadığı o sevincin hiç şiirle patlaya bilirdi. Koştu Yunusla kucaklaştı...

ELİF, ELİFİM!. BİR TANEM BENİM!.

YUNUS!. OH YUNUS BENİM TATLI SEVGİLİM!..

32

YOK ARTIK DERTLİ YUNUS KARŞINDA.. OLANLARI SONRA ANLATIRIM.. SENİ İYİ GÖRDÜM..

ESSAH MI SÖYLÜYORSUN! HAKİKATENDE ÇOK DEĞİŞMİŞSİN SEN!..

Yunus Elişle sarmaş dolaş olmuş, başı boş kalan kağnı ve yorgun öküzler karlı yollarda gidiyordu.. Eliş Yunusun bu ayrılıktan sonra çok değiştiğini fark etmişti...

HELE SEN EVE VAR, DİNLEN, DEDEM BU TAKSİM İŞİNİ HALLEDER YUNUS.. ŞİMDİ EVVELCE SENİ İTELİ YENLERİN RİYAKARLIKLARINI BİR SEY RET!.

BANA ÇOK DEĞİŞTİN DEDİN.. EVET BEN DÜNÜ UNUTTUM, KİM SEYLE DARGINLIĞIM KALMADI...

Yunus, Elişi orada bırakıp, bir hamlede koşarak başı boş köyün meydanına gelen öküzleri durdurdu.. ve bütün sağ kalan köylüleri çağırdı.. Koşan koşanbaydı şimdi!. Günlerdan beri gülmüyen yüzler gülüyordu.. Hayır duaları gök kubbeyi kaplıyordu..

GELİN, BEKTAŞ SULTANIN GÖNDERDİĞİ BİR KAĞNI DOLUSU BUĞDAYI GÖRÜN!..

OHO.. BİR DE UTANMADAN İMAM EFENDİ BURAYA GELMİŞ!.. NE ÇABUK YUNUSA ATIP TUTTUĞUNU UNUTTUN BE.. GÖZÜNÜ SEVDİĞİM AÇLIK HA.. HA..

BIRAK BE MAHMUT NASIL OLSA YAPTIKLARINA ÇOKTANDIR PİŞMAN!. BU BAŞIMIZA GELENLERE HALA BİR DERS ALMADIYSANIZ SİZE ALLAH ACI SIN....

HERKES KAP ALIP SIRA YA GİRSİN! HOCA GELİYOR, O DA GİTACAK!...

Copyright İsmet Kurdan

YUNUS EMRE

Aradan haftalar geçti.. Bu geçişle ne bir kar ne de bir soğuk kaldı. Felaket kaybolmuş etraf yine yeşillenmiş, köyde canlanmışlı.. Herkes işine dönmüştü.. Yunus'da yakında köyden gideceğini sevdiklerine söylemişti...

GİDİP DE GELECEK MİSİN? EĞER BU YOL GİBİYSE GİT GÜLE GÜLE.. SAĞLI CAĞINLA DÖNERSİN...

BİLEMEM Kİ?.. GARİP SEYLER OLUYOR ELİF'İ AÇIKCASI BENİ MEVLÂ ÇAĞIRIYOR...

33

SENİ MEVLÂ ÇAĞIRMIYOR YUNUS, SEN BİR KULA GİDİYORSUN, HEM ONDAN SANA BİR DAVET BİLE YOK! DÖNÜPTE BULMAMAKTA VARDIR YUNUS!..

BEN MEVLÂ'NIN BENİ ONA YOLLUYAN SESİNİ TA YÜREĞİMDE DUYUYORUM ELİF!..

Yunus anlatamıyordu ki derdini! Ne kadar çok konussa o kadar çok işler karışıyordu.. İmdat ister gibi Elif'in gözlerini bulmak istiyor, o da göz yaşlarını silmek bahanesiyle Yunustan kaçırıyordu..

BEN SENİN, CÜMLENİZİN DUASIYLA BİRLİKTE GİTMEK İSTİYORUM ELİF ÇİĞİM!..

ELİF'İM DEME BANA, SONRA KIZMA BANA.. SEN NASIL İSTERSEN ÖYLE OLSUN! NE YAPABİLİRİM Kİ?.

DEMEK, GİTMEME İZİN VERİYORSUN!..

Elif hıçkırıyor, ama bu ayrılığı düşündükçe de ne edeceğini kestiremiyordu..

EVET! BEN BAĞIRMA TAŞ BASARIM, DURMA SENİ İSTİYENE GİT!..

İSTİYENE DEME! SANA SÖYLEDİM BEN ZEVK İÇİN GİTMİYECEĞİM.. VERDİĞİM SÖZÜ TUTMALIYIM...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Eliş ilk defa Yunusa böyle açık konuştuğunu görüyordu. Kalbi sevdiğini kaybetmekten korktuğu için böyle diyordu. Ama olanları Yunus Elişine bile anlatamıyordu...

Yolun açık olsun diyebilen Eliş orada fazla duramıyacağını anladı, hıçkırarak eski çınarın yanından koşarak geçip gitti... Zavallı Yunus, şimdide sevdiğinden olup yapa yalnız kalmıştı...

Yapa yalnız kalan Yunus olduğu yerde dönüştü.. Onunla zorlu yolculuğa gidip, dönen sarı öküz, onun bu zor durumunu anlamış gibi yanına gelmişti..

Yunus'tan ağlıyarak kaçan Eliş, bu durumu zaten hasta olan dedesini çok üzebilirdi.. Bunun için toparlanmış, kapının önünde güneşlenen Hocanın yanından geçmek istemişti.. Ama Hoca onun üzüntüsünü anlamıştı..

YUNUS EMRE

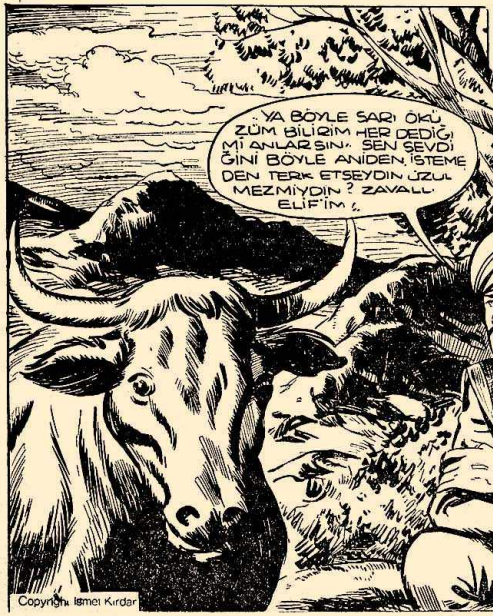

Elif üzülürde Yunus üzülmez mi ? Odaya Elif gibi evden çıkmamış, kurtuluş vazifesinde muaffak olabilmesi için Rabbine yalvarıyor. Niyaz ediyordu...

Yunus Rabbine sığınmış, etrafındakilerden habersiz ağlıyarak yalvarmıştı. Sonra da elini yüzünü yıkayıp evden çıkmıştı. Az sonra onu anlıyan sarı öküzle dertleştiği görüldü.

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus, Sarıköyün üstüne karanlığın birtül gibi indiğini çok geç farketti. Kalktı Elifkıza doğru gelip kapıyı çaldı. Ama içeriden ses alamadı.

Yunus'un bu sözleri kapının ardında yeke yalnız için için ağlıyan Elif'in kalbine birer ok gibi saplanıp duruyordu.. Neden ona karşı böyle hareket ediyordu bilemiyordu

Copyright: İsmet Kardeş

Yunus'un bütün bu yalvarışları boştu.. zira içeride olduğu halde gururunu kıramıyan, sevdiği adamın gitmesini istemiyen Elif susuyordu.. Onunla karşılaşmaktan da korkuyordu....

Elif ağlamanın hiç bir şeyi halledemiyeceğini anlamış, kapının arkasından kalkmıştı.. Ama o kalkarken Yunusun ayak sesleri de gittikce uzaklaşıyordu.

YUNUS EMRE

Elif, değinik sadalarını toparlıyamadan sevdiği adamın, Yunus'un peşinden koşup yetişmek istedi. Hızla kapıdan dışarı çıktı. Ama ne yazık ki giden gitmişti.. Yunus'u orada yok tu.. Yoktu!..

OH ALLAHIM, YOKSA ONU KAY BETTİM Mİ BU DE FA? OH!..BANA AÇI ONSUZ NASIL YA SARIM?

37

Elif böyle cırpınarak hızla yürüdü. Birden arkasında bir ses duydu. Onun olup olmadığını anlamak için geriye döndü ve Yunusla göz göze geldi!..

GECENİN BU GEÇ VAKTİNDE BİR ŞEY Mİ ARAR SINIZ BACIM!..

BACIM..BACIM? OH! YUNUS'UM BANA NASIL BACIM DERSİN? AMA..AMA..

AMASI SU/SE Nİ ARTIK RAHAT SIZ ETMİYECEĞİM ELİF!

Elif onun bu silsilesi sözlerinde haklı olduğunu biliyordu. Madem dini en ulu dindi kendisi İslâm dı. İSLÂM Rabbına teslim olan manasına gelirdi..kadı ve razı olmalıydı.

NE OLUR, YUNUS BANA BİR ŞEYLER DE!. SUSUP DURMA!. DURMA! SENİ ÇOK SEVİYORUM..OH!..

Yunus, bir ara daldığı bu dalgınlıktan sıyrılır. Yavaş yavaş yanında şında duran kalber, ruhen sevdiği Elifine döner..

BEN DE SENİ SEVİYORUM ELİF BUNU BELKİ ÇOK DEDİM.. AMA SEVMEKLE BENİ BEKLE DİYEMİYORUM SANA...BUNA DA HIÇ HAKKIM YOK ELİF!..

VAR YUNUS, MADEM RÂBBİM BİZE BU AYRILIĞI VERDİ HERHALDE KAVUŞTURUR DA/ KOCASAMDA SENİ EBEDİYEN BEKLİYECEĞİM..

Copyright© İsmail Kurdal

YUNUS EMRE

İçinden gelen bu katı karı sevdiğine söyleyen Elif onun koluna girdi. Sessiz gece de yürüdüler. Yunus, için için ağlıyor. "Demek beni sevenda var mış" diyordu.

NEDİR BU SENE DEDİĞİN? BİZ KULLARA SABİR GEREK

GEREK AMA ELİFİM, YA BEN BURAYA BİR DAHA HİÇ DÖNEMEZSEM?..

38

YOK ÖYLE ŞEY! EĞER RABBİMİN OLUM EMRİ SANA ERİŞİRSE, SUNU BİLKİ, BEN SENİ SADECE BU DÜNYA İÇİN SEVMEDİM... İKİ CİHANDA DA SENİNLEYİM..

BENDE ELİF'İM, AMA RABBİM BANA NURUNU GÖSTERDİ, BU NURLA YANAN SONUNDA KAVUŞUR. BELKİ MUKAFATIM DA SENSİN...

Beraberce Elifi evine kadar getiren Yunus başını öne eğerek ağlıyarak eve doğru yürüyor bu sevdiği kızdan bir ayrılmak istemiyordu. Ama Bektaş Veli'ye söz vermiş olduğundan yürümek için Taptuk dergâhına gidecek.

SAKIN BENİM İÇİN ÜZÜLME, GÖRECEĞİN ÇOK YAKINDA DÖNECEĞİM.

SENİ BEKLİYECEĞİM YUNUS, GÜLE GÜLE GİT NEREDE OLURSAN OL DAİMA SENİNLEYİM.. SEVMEK, SEVİLMEK NE GÜZELMİŞ...

Elif tam eve girecekti ki geriye döndü, onun gibi Yunusunda ayrılmak istemediğini görmüştü koştu kucağına atıldı. sarmaş dolaş oldular. Bu son dalarıydı gönüllerin...

YUNUSUM ÇOK... AMA PEK ÇOK SEVİYORUM SENİ ÜZÜLME!

SENDEN AYRI OLURUM DA NASIL ÜZÜLMEM ELİFİM, SENİ ALLAHA EMANET EDİYORUM...

Yunus Elifi istemiyerek orada bırakıp eve döndü anacığını, bağır bağır bulduğu konuşmadan bir kucak odun taşıyıp ocaktaki ateşi tazeledi. Anası için için ağlıyordu.

ANAM YOLUNA KURBAN OLAYIM, BANA DARGINMISIN? NEN VAR? AĞLIYORSUN DA?

YOK BİR ŞEYİM.. SENSİZ NASIL GÜNLERİM GEÇECEK DİYORDUM KENDİ KENDİME..

YUNUS EMRE

MADEM, MEVLÂ'NIN EMRİYLE GİDİYORSUN NE DERİM Kİ..

BİR ŞEYLER DE ANA!.. İÇİNE KARANMA, AÇIL BANA! OĞLUNA!..

39

Anaçığı açılmak istemiyordu. Zira biliyordu bu fânî dünyâ da her şey olduğu gibi kalmıyacaktı..

NE BİLİRDİM KÖYÜ KURTARAYIM DERKEN, SİZLERİ KAYBEDECEĞİMİ.. NE OLUR ANA AĞLAMA!

AĞLAMIYORUM OĞUL, SEN BENİM İÇİN ÜZÜLME, BEN NASIL OLSA YALNIZDIM BUNDAN SONRA DA YAPAYALNIZ KALSAM NE OLUR!..

Kadın ana gözleme yapmıştı. Bunu Yunusa yaptığı son gözleme olduğunu biliyordu. Hep aynı sonlarla yaparken yarısını suyla yarısında göz yaşlarıyla yoğurup hazırlamıştı. Ocaktaki ateşte bağrındaki ateş... fark etmiyordu..

ŞUNLARI İYİCE YERLEŞTİR, YOLUN UZUN SÜREBİLİR.. BARİ AÇ KALMA YUNUS'UM!..

SAĞOL ANAÇIĞIM.. YA ONLARI BEN SENSİZ NASIL YİYEBİLECEĞİMİ..

Yunus, artık dayanamıyordu.. Elifi belki döndüğünde sağ olabilirdi... ya anaçığı!... ya onu gelip bulamazsa o zaman bağrına ne basacaktı.. Kalktı anasının o ince omuzlarını sıkı sıkı tuttu... Tutmuyor ağlıyor, ağlıyordu.. Ana oğul birlikte ağlıyordu...

SU KOLLARINDA BENİ ÇOK TAŞIMIŞTIN ANAÇIĞIM. HAKKINI ÖDEYEMEM HİÇ BİR ZAMAN.. NE OLUR HAKKINI HELÂL ET!..

YAVRUM, YUNUŞUM, BEN BAĞRIMA TAŞ BASARIM, SEN GİT, HÜDÂNIN BU İHSANINA LÂYIK OL. EĞER BULUŞAMAZSAK SANA AHRETTE KAVUŞURUM....

İkisi de ağlıyarak yattılar... Sabaha doğru Yunus göz yaşlarının ıslaklığından uyandı...

HALÂ ANACIĞIM AĞLIYOR. BU AYRILIĞA NASIL KATLANACAĞIM.. YÂRÂBBİM BANA SABIR VE KUVVET VER!.. OHH..

COPYRIGHT BY REMZİ KİTABEVİ

O, aynı saatlerde anaçığı gibi katıla, katıla ağlıyan Elif'te yardı..

NEN VAR ELİF? BIRAK AĞLAMAYI ARTIK.. SABIRLI OLMALISIN!..

BEN AĞLAMAYAYIM DA KİMLER AĞLASIN, YUNUŞ'UM GİDİYOR!..

YUNUS EMRE

Yunus kalktığında etraf karanlıktı. Ama o her şeyi buna göre hazırlamıştı.. kapıyı sessizce çekti, bekledi, anacığı uyanmamıştı.. yattığı yerden ağlıyordu..

40

Yunus ona daha fazla bakamıyacağını anladı, çarıklarını giyip karanlık içindeki köyden çıktı.. Elinde sevdiğinin yerdiği yazma mendil ve anacığının yaptığı çıkın vardı..

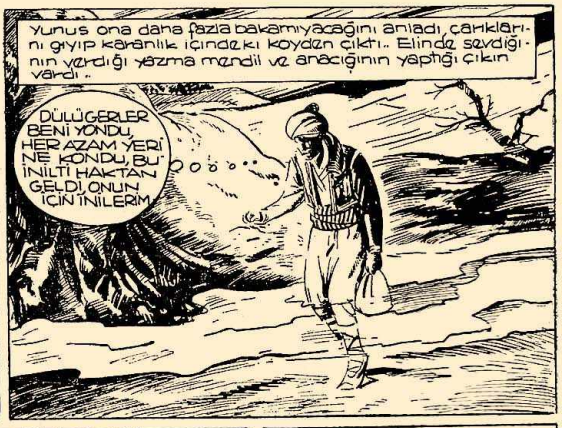

Yunus hem yürüyor hemde inildiyordu.. kendine geldiği vakit önünde temiz bir su pınarını farketti...

Fakat ne yapsa ardınca bıraktıklarını unutamıyordu. Hatırladıkça bası catlıyacak gibi oluyordu...

Yunus pınardan su içerken yakınında nal sesleri duydu. Küçük tepeye bir bölük atlının yaklaştığını gördü..

Copyright Ismet Kirdar

Etrafı hafif akşam sisi basmış, ağaçlıklar arasında da dört atın taşıdığı bir tahtırevan vardı. Çeriler atları sulamak için ırmağa bulunuyorlardı..

YUNUS EMRE

Selçuklu çeribaşı kıymetli yolcusuna neden durduklarını anlatır.. Bu sırada civara inen sis gittikce ağırlaşıyordu çeribaşı buraları Hatun'a anlatıyordu..

EĞER, SİS OLMASAYDI BURALARA DÖYAMAZDINIZ HATUNUM...

41

Böyle yere itilmesi Yunus'un çok gücüne gitmişti.. ama o da cezayı düştüğü yerden geçirmedi..

YAZIK!, BUNU BİR ALLAH KULUNA NASIL REVA GÖRÜRSÜN.. BURASI NE SENİN NEDE BENİMDİR

NEDİR BU? İNSANLIK YOK MU SİZDE! GİDİP GÖNLÜNÜ ALIN!..

AFEDİN, MEHMET ÇERİ BİR HATA YAPTI DÖNÜNCE CEZASINI BULACAK.. ÜZGÜNÜM.

İŞTE GİDİYORLAR!, NE YAZIK Kİ YAPILAN HATA İNSANA DEĞİL ONUN KALBİNEDİR...

Az ötede küstah birçeri Yunus'un şu başından itterek çekiyordu...

ÇEKİL BE SEFİL, SUYU KİRLETME ATLARIMIZ SU İÇECEK! ÇEKİL...

HEY NE OLUYOR? HÜSEYİN GİDİP BİR BAK! MEHMET KIMIYLA UYUP KAKIYOR...

BİR KÖYLÜ.. PINARDAN SU İÇERKEN MEHMET ONU İTMİŞ.. ODA İNAT EDİYOR ÇERİBAŞI..

ÇEKİL BE ÖLÜMÜN BENDEN OLMASIN SEFİL...

Çeribaşı Yunus'a doğru gitti.. Olanlardan çok uzüldüğünü, konukları olan hatunun Sultan Veledin zevcesi olduğunu, bu işi uzatmamasını rica etti.. Yunus a elindeki çıkını bırakıp, üzerleşti âcele, âcele atına atladı...

HATASINI BİLEN TANRIYA LÂYIK BİR KULDUR..

HAYDİ ATLARA BİNİN GİDİYORUZ ZATEN FAZLA OYALANDIK!.

Yunus, gece, gündüz dâmeden içinde yanan âteşle yürüdü durdu..

Copyright İsmet Kırdar

ve sonunda Taptuk köyüne doğru giden koruluk içindeki yolu buldu. Çokta yorgundu..

HERHALDE BURASI OLMALI BEKTAŞ VELİNİN TARİF ETTİĞİ GİBİ BİR YERDEYİM....

YUNUS EMRE

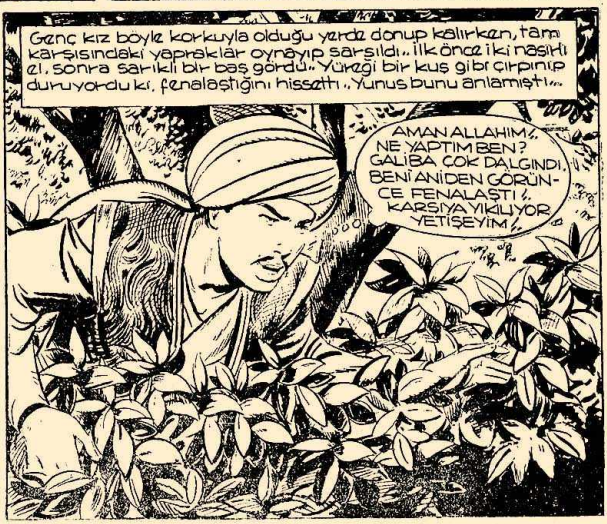

Copyright İsmet Kurdar

YUNUS EMRE

Genç kız Yunuş'un bu tabii hareketinden değil olduğu için ürkmüş, ama dayanamış olduğu yere yığılmıştı.. Yunus'ta koşup onu tutmuştu...

OH! TAM ZAMANINDA TUTABİLDİM.. SIRTINI DA YAYAYIM!..

43

ELLERİ BUZ GİBİ? TANRIYA ŞÜKÜRLER KENDİNE GELİYOR!..

OHH.. NEREDEYİM? BANA NE OLDU? ANACIĞIM.. ANACIĞIM.. OH ALLAHIM!..

Kendine gelen kız, elkrini tutan bir genç adamı görünce utandı hızla ellerini kurtarıp çekti...

OH! ELİMİ TUTAN İLK ERKEK! ACABA KİM BU YABANCI? YOKSA?..

VERİLMİŞ SADAKANIZ VARMIŞ BACIM. BENİ ÇOK KORKUT TUĞUNU ZU BİLİYOR MUSUNUZ?

Genç kızın ilk önce duyduğu korku, itimatsızlık yavaş yavaş kaybolur. Elini okşuyan bu tatlı sert elkrı hatırladıkça başından aşağı soğuk sular dökülmüş gibi oluyordu. Yanaklarını kızarmış alı almıştı...

BENİ AFEDİN.. SİZİN BUNDA HİÇ BİR SUÇUNUZ YOK! KABAHAT BENİM, O KADAR DALMIŞTIM Kİ! KİMSİNİZ?

BİR YABANCI! AMA SÖYLEMEKTE BEİS YOK.. ADIMIZ YUNUS! EMRE KÖYÜNÜ ARIYORDUM ÇOK DA YORGUNDUM..

OH, YİNE ELİFİ ANAMI GÖZ YAŞLARI ARASINDA BIRAKTIĞIMI HATIRLADIM.. BANA BİR VER ULU TANRIM!..

Yunus'un Emre köyünü aradığını söylemesi üzerine genç kızda bir rahatlık olur.. az önceki soğukluğun yerini tatlı bir yakınlık alır..

SONRA SİZ! HER HALDE ŞAYIK LADIM Kİ SİZ, İKİ KİŞİ VARSANDINIZ.. DİYE ÇOK KORKTUNUZ DEĞİLMİ? BENİ EMRE KÖYÜNE GÖTÜRMENİZ MÜMKÜN MÜ?

EMRE KÖYÜ NE Mİ? YUNUS KARDEŞ EMRE KÖYÜ BURASIDIR.. DERGÂHTA AŞAĞIDA.. SİZ TERS GELDİNİZ!..

Genç kızın gözleri bir ara dalar gibi olur.. Acaba babasının bahsettiğini söylediği Yunus bu olmasındı. Oh.. dan da çok hoşlanmıştı..

AMA BU HAYAT DOLU! İMKÂNSIZ BABAMIN DEDİĞİ GİBİ DERDİ DE YOK? YÜZÜ PIRIL PIRIL BU YUNUS'UN!..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Genç kız önde Yunus arkada yürüyüp yemyeşil ormanı gerilerinde bırakıtlar... Beyaz güvercinlerin uçuştuğu fıskiyeli çeşmelerin aktığı güllük bir avluya girdiler Burası Emre der gâhiydi..

İŞTE ARADIĞINIZ YER YUNUS KARDEŞ. NEDEN ARARSIN SORSAM AYIP OLMAZMI?

NİYE AYIP OLSUN. TAPTUK EMRE'Yİ GÖRMEYE GELDİM.

UY. UYY. BURA DERGÂH DEĞİL SANKİ DÜNYA CENNETİ!...

44

Yunus bir rüya da gibiydi... Adeta gözlerine inanamamıştı. Şimdi Balıkesir'in onu nasıl cezalandırmış olduğunu anlamıştı Bu dünya cennetinde dili bağlana cak içine hap sedilecekti..

YÜZÜNDEN BURAYI SEVDİĞİN BELLİ OLUYOR. GEL SENİ KAPIYA GÖTÜREYİM...

İŞTE EMRE DERGÂHI BURASI. BEN ANA BACIMA HABER VEREYİM YUNUS.

ANA BACI DEMEDİN DE ANA BACIM DEDİN. YOK SA. YOK SA? SIZ, SIZ...

KAPINIZA GELEN BİR KÖPEK SAHİBİNİN KIZINA MI SALDIRDI?.

Kız, Yunus'un bu son sözlerini duymamazlığa geldi. onun buraya Erenler yolunda yürümek için seçilmiş müstesna bir kişi olduğunu bilenlerdendi..

YOK BÖYLE SÖZ YUNUS, KIRILIRIM SONRA SANA NE OLUR BUNU DEME..

AFFEDİN BENİ BACIM, BİR DAHA SİZİ ÜZMEMEK İÇİN BÖYLE SÖZ KOMAM AĞZIMA...

Yunus tuttuğu bu yumuşacık ılık ellerin sahibinin kapıda kaybolduğunu görür.. Az sonra Ana bacı ve iki dergâh dervişi onu tebessümle karşılar..

HOŞ GELDİN YUNUS, YORULMUŞA BENZERSİN, İSTERSEN BİRAZ DİNLEN. SONRA...

YOK ANA BACI, YUNUS BURAYA DİNLENMEYE DEĞİL HÜDÂ'YA LÂYİK BİR KUL OLMAK İÇİN ÖĞRENMEYE GELDİ...

COPYRIGHT By ŞEMSETTİN KIRDAR

Ana bacı nur yüzlü, akıllı saçlarıyla şen bir ihtiyardı Ama yaşına göre görünüşü çok canlıydı Yunus onu sessizce takip etti. İki derviş dostur diyerek onları baş başa bırakıp uzaklaştı...

EMREM, GÜNLERDİR HEP SENDEN BAHSEDER YUNUS. SENİ GÖRMEDEN ÇOK SEVDİ SENİ! BEN DE SEVDİM.

SAĞOLSUNLAR, BAŞIM YOLUNA FEDÂDIR..

İNŞALLAH HÜDÂ'NIN EMRİYLE SİZLERE LÂYİK BİR MÜRİT OLURUM

YUNUS EMRE

Yunus, Emre Dergâhına vardık-tan sonra köyünü düşünmeğe başladığı halde orayı bir hürü gözlerinde canlandıramadı. Ne olmuş tu Yunus'a sanki bir adım da manevî dünyaya geçivermiş-ti..

DEMEK BU HATUN KIZINIZ DI? OLANLAR İÇİN BENİ AFEDİN ANA BACIM..

AFETMEK ALLAHA AİT-TİR YUNUS.. SEN UMDUĞU-MUZ GİBİSİN!.

45

Anabacı onu yalnız bırakıp uzaklaşır.. Yunus'un gediğini Taptuka bildirmeye gider.. Az sonra dervış kamber kendisi-ni takip etmesini söyler.

ALLAH'IM GÜÇ-LÜ KILKİ TAPTUK EMRE'YE LAYİK OLABİLEYİM..

DERGÂHA HOŞ GELDİN YUNUS.. GEL BENİMLE

YUNUS? KİM GÖR-SE BENİ BEN DEN İYİ TANIYOR ?.

Dervış ona cevap vermez!, Yunus onu takip eder.. Geniş parçalarla sıkıca kapanmış bir yere gelirler.. Dervış Yunus'a yapacaklarını söyler...

ÇEKİNME YUNUS!, EMREMİZ, ÇEKİNGEN-LERİ, UYUŞUKLARI PEK SEVMEZ!

İNSAN DA ZEKÂ OLUNCA DURĞUN-LUK OLMAZ DER!. GEL, YUNUS!...

Dervış içeri niyaz ederek girer.. tabii Yunus'ta yere diz çökerek ellerini üç kere yere vururlar. Karşıda aksakallı, nur yüzlü Taptuk Emre Yunus'a bakarak oturmaktadır..

SULTANIM YUNUS'U GETİR-DİM!, ÇEKİLEBİ-LİRMİYİM?

EVET KAMBER! YUNUS'LA YALNIZ KALMAK İSTERİM! BU GECE TOPLA-NACAĞIZ!.

Taptukla Yunus neler konuştular, neye karar verdiler hiç bir fanî bunu bilmiyordu. Yunus, henüz dergâha gelmeden Taptuk'un gelmeceğini bildiğine bir şüphe kalmadı.. Aradan tam yedi sene gelip geçti!..

ANA, YUNUS GELELİ YARINLA TAM YEDİ SENE OLUYOR. NE BÜ-YÜKLÜK!, YILLAR-CA TEK BİR Şİ-KÂYETİ OLMADI

EMREM ONA ODUN CULLUK VERMESEYDİ YİNE DAYANIRDI.. ON-DA BİLMEDİĞİMİZ BİR ŞEY VAR!

YA SEVGİM YÜZÜM DEN ONU NASIL KIR DIARDI?

SEN SEVMİŞ OLA BİLİRSİN GÜLAMA O ELİFİNİ HALÂ SE-VİYOR.. YUNUS'UN GÜCÜ ELİFİ!..

Yunus'un dili bağlanmış gözleri dünyayı görmüyor, sabah ezanla çıkıp akşama doğru geliyordu.

Tam yedi sene bütün orman sâkinleri onu sevmiş, her akşam onu uğurluyorlardı.. ama o içinde kaybolmuş onları fark bile edemiyordu..

AŞKIN ALDI BENDEN BENİ. NE VARLIĞA SEVİNİRİM, NE YOKLUĞA YERİNİRİM, AŞKIM İLE AVUNURUM.

RÂBBİM YUNUS'UNU SINAVINDA MUAFFAK KIL!...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Sabah ezanı küçük dergâh camiinde okunduğu vakit içeri giren Emre ve yeni kandilleri önce gelenleri artık korkuyla seyrediyorlardı. Bu Yunus'tu. Evet yedi sene Pir'inin dergâhına tek bir zâhir odun bile sokmıyan, konuşmıyan, kendi iç dünyasına çekilen ve tapıdıkları başkasını göremiyen Yunus'tu. Hersaban Hak divânında niyaza varıp yalvarırdı. Sonra camiin arka kapısına bıraktığı çıkınını, ipini, baltasını alıp ormanda onu sevenlerin arasında odun keserdi. "Artık yedi sene dolmak üzereydi!...."

Orman halkı Yunus'la dosttu. O çalışmaya köyünce etrafını alıyorlardı. Yunus hareketli ağaçları kesiyordu ki birden Hak'tan davet sesini duydu. Ürperdi, ürperdi...

ALLAHÜ EKBER... ALLAHÜ EKBER... ALLAH'Ü EKBER...

Yunus, öyle kendinden geçmişti ki, baltayla yerdiği odunların bu gün çok fazla olduğunu farkedememişti. Ama Emre, köyünün minâresinden öğle namazı için davet çağrısı onu uyandırdı. "Ne çabuk akşam olup vermiştir yine...."

UYY... AKŞAM OLUYOR DA HABERİM YOK! BEY DE EZAN OKUNUYOR? NE YAPSAM ACEP... RIM?.. OHH!...

Yunus, tatlı ezan sesinin hiç bitmemesini istiyordu. Odunları denkleyip sırtlamalıydı, yoksa Sarı, sarı diye yardığı Taptuğunu göremiyecekti...

ALLAHIM, BENİ ONA HİZMETTEN, ONUN SOHBETİNDEN MAHRUM ETME.. OH!.. URGANDA NEREDE?..

Hemen yola çıkması gerekti, ama ipini bulamıyordu. İşte çıkını, baltası oradaydı. Ya ip? Nereye? Sağa sola baktı... yoktu, yoktu... Elâlemene dert olmuş ipini kaybettiğini diyecekti Yunuscuk...

ESHEDU ENNE MUHAMMEDEN RESULULLAH...

EYVAH IP YOK? NEREYE KOYDUM DUYMADIM BİLE... HAVA DAİMİ KARARDI. ÇABUK OLMALIYIM!....

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

İşte o zaman inanılmaz bir şey oldu bir kara yılan ipi aradığı yere geldi. Yunus'ta onu ip sanıp alıverdi..

OH ALLAHIM ŞÜKÜRLER OLSUN SANA, İŞTE İPİMİ DE BULDUM !..

47

Yunus felâs içinde, sanki nâ-dîliyle bu şeydâ aşıkâ. "Odunlarını benimle sar" der gibi gelen kara yılanı farketmeden dahi odunlarına sarıyordu. Kulağında hâlâ ezan sesindeydi..

DAĞLAR İLE TAŞLAR İLE, ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ!.. SEHERDEKİ KUŞLAR İLE, ÇAĞIRAYIM, MEVLÂM SENİ!..

ALLAHÜEKBER, ALLAHÜEKBER, LAİLÂHE İLLALLAHHH ....

GÖKYÜZÜNDE İSA İLE, TUR DAĞINDA MUSA ELİNDEKİ ASA İLE ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ..

TAMAM OLDU.. HAYDİ VUR SIRTINA YUNUŞ ÇOK GEÇ KALDIN BU SEFER...

Kaybedilecek yakit yoktu. Yunus odunları yılan üstüne yığmış, bir ilmik atmış sırtına yüklemişti. Bir taraftan deyişleri dökülüyor, bir taraftan da sanki Rabbe doğru uzanan bir yolda koşuyordu.. Orman halkıda onu takip ediyordu...

HAMD-Ü ŞUKR-Ü ALLAH İLE, VASF-I KUL HÜV-ALLAH İLE, BAŞIM AÇIK, AYAĞIM YALIN, ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus dergahtan içeriye sırtında koca bir odun yüküyle girdiği zaman Taptuk ile ana bacı divanhanenin penceresinde sohbet ediyorlardı. Birden ana bacı korkuyla Taptuka seslendi?..

Taptuk gördüğü manzara karşısında anabacının haklı olduğunu anlamıştı.. Yunus o anlığın farkında bile değildi...

..ve Yunus odunları aşocağının başlığına indirirken.. Bunu dervişlerle, pencereden avluyu seyreden Taptuk'la ana bacı dehşetle seyrettiler.. adeta korku i...

İndirdiği odunları tutan, ipolan karayılanı, yılan olduğundan habersiz çözdü. Odunları içeriye atarken karayılan kıvrıla bükülerek odunlardan sıyrıldı.. Dergâhtan dışarı doğru süzüldü...

Copyright İsmet Kırdar

Hepsi donmuştu.. az buz şey değildi bu sürüyü yere serebilecek bir yılan görmüş etmişti.. Yılanın çıkıp gittiğini gören Taptuk Emrenin göz yaşları aksakallarına kadar...

YUNUS EMRE

Kadın ana Emire dervişlerini Yunustan habersiz divan odasında toplantı.. Taptuk tan sonra izin alan dervişler tekke, fakr konuştukları.. Ana bacı çok sevdiği Yunus'un inciltilmemesini istiyordu.

ANA BACI BU OLANLARA NE DİYEBİLİRİZ Kİ?.

PİRİMİZİN DEDİĞİ GİBİ O, BİZİM ÜSTÜMÜZDEKİ MERTEBEYE UYASITI ARTIK..

BU SÖZLERİNİZLE ONU NE KADAR SEVDİĞİNİZİ ÇOK İYİ ANLIYORUM...

49

Dervişler niyaz edip ellerini kalpleri üzerinde birleştirip Taptuk Emreyi selâmlayıp divandan çıkarlar.. Ana bacı çok üzgündür...

ONA BUNU NASIL SÖYLESEM, TAPTUK, ARTIK SENİ İSTEMİYOR GİTMİ? OH TANRİM.

Ana bacı sarsıldığını hissetti.. Dile kolay tam yedi sene oğlu gibi sevdiği, derleştiği Yunus'a ..git nereye gidersin git!. Nasıl diyebilirdi ki şimdi...

NE OLUR EMREM BUNU ONA SEN SÖYLE... YAPAMIYACAĞIM!.

ANACIĞIM SANKİ BİZ GİTMESİNİ İSTİYORMUYUZ Kİ!..

Gül, onun ilk gün dergâha gelişini hatırladı. Hele onun şefkât dolu ilk elini nasıl unutabilirdi Tiki çihânda da sevdiği Yunus değilmiydimi...

OH ALLAHIM, ONA YARDIM ETMELİYİM!. AMA NASIL?

İSTERSENİZ BUNU ONA BEN SÖYLEYEYİM!. NASIL OLSA BANA KIRILMAZ...

Yunus artık istenmediğini öğrenmişti Başını öne eğdi için, için düşündü.. bir keramet vardı bu olanlarda? Yoksa Yunus'un kurda, kuşa hükmetmesi dağıldı bu?.

UYY!. MEĞER DERVİŞ OLMAK NE ZORMUŞ, MEVLÂM NE ZORMUŞ!..

GİT GİT SONU GELMİYEN BİR YOL.. BAKALIM EMREMİN SON SÖZÜ NE OLUR. ESSAH ONU BEKLEMEK GEREK...

Elini çatlıyacak gibi olan alnında gezdirir.. Ateşi olup olmamasına bakar. Bu gün ne gün müş meğer diye, içinden geçirir.. Ama yapacak neyi vardır ki garipcigin...

HEYA.. KONUŞMAK BİLE BANA YASAK, AH DERTLİ YUNUS, BU DA MI BAŞINA GELECEKTİ..

Birden hücre kapısı vuruldu. Dervis Fettah rezâ içinde kapıyı yumrukluyordu. Bu halin de noz çok manâsı vardı.

HEY YUNUS ODUNCU YUNUS AÇ KAPIYI!. ANA BACI SENİ İŞTER..

HA.. HA DEFOLUP GİDİNCE, GÜL'DE BENİMLE NİKÂHLANIR!. HELE ŞU...

Copyright İsmet Kurdar

YUNUS EMRE

Yunus kapıyı açınca dervis Fettah'la karşılaşır.. Onun neden neşeli olduğunu, bu fırsatı beklediğini bildiği için ona bunu sormaz bile.. koşar adımlarla tahta çift merdivenleri çıkar.. Arabacı ve Gül onu oturma odasında karşılar... Ama Yunus'un aradığı yoktur. Bu Taptuktur...

ANACIĞIM BENİ İŞ. TETMİŞSİNİZ.. HE YA BENDE MÜHİMDİR DE YİP KOŞARAK GEL DİM, BİLİYORUN ...

ANNECİĞİM SÖYLEMİYECEK - SEN BIRAK BİZİ YALNIZ DİLİM DÖNDÜĞÜ KADAR, BABAMIN SÖZLERİNİ YUNUSA SÖYLERİM .. GİT YORGUN SUN DA ..

OH ALLAHIM DAYANAMIYACAĞIM BU AYRILIĞA OH!.. OH!...

Arabacı yorgunluğunu bahane ederek kızı gül'ü Yunusla başbaşa bırakmıştı..

HAYDİ NE DİYE ÇEKSEN DE GÜL BACI.. BESÖYLEYEYİM

PEKİ GÜL! HAKİKATEN DE ÇOK YORGUN SAYILIRIM BU GÜN ..

50

Seven Gül, kendi kendine düşüne düşüne.. Yunus'un kelimelerinden çıkan herkes aynı şeyi kendi adına göröyor, mahallî ediyordu. İşte dervis Fettah bunlardan biriydi...

Gül hiç ummadığı ve söylemek istediklerini onun'dan duyunca, ölürdüğü yerde sarsıldığını, onu daha çok sevdiğini anlamıştı.. Başını önüne eğdi ..

TANRIM! BU SENİN ESERİN, BU KUDRETİ, ERMİŞLİĞİ VEREN YİNE SENSİN OH!...

Yunus gül'ün başını önüne eğdiğini görmüş onu daha fazla üzmemek için odadan çıkıp gitmişti..

NE YAPSAM NAFİLE ONDAN BAŞKASINI SEVMEDİM.. AH ELİF KIZ SEVDİĞİM ADAM SENSİZ EDEMİYOR.. HELE ERMİŞ YUNUSA KİM GÖNÜL VERMEZ.. SENİN YERİNDE OLMAK İSTERDİM ELİF ...

DEMEK KERAMET KANADIYLE UÇMAK NİYETİN.. SENİN YOLU KERAMET DEĞİL SAKIN ERDİM DEME!

BUNCA YILDIR SİZLERİ ANLIYAMAMIŞIM.. YAZIK BANA! SONRA KERAMET VARMI Kİ UÇUP GİDEYİM.. BİRAZ İNSAFINIZ YOKMU SİZİN ?..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

51

Yunus, Fettah'ın küçümsemelerine değil kızmak, gülmedi bile. Söylenenler kendinden o kadar çok uzaktı ki.. canı sıkılıyordu. bir de Gül'ü seven bir derviş bu dar zamanında ruhunu sıkıyordu.

NE OLACAK, YILANI EMRİME ALDIM DA ERDİM SANMA.. BUNU KENDİNE YAPSAYDIN, İLÂNA NE LÜZUM VARDI?

BEN BİR ŞEY DEMEDİM Kİ DERVİŞ...

BIRAK SU ERMİŞ POZLARI. BÖYLE YAPARAK EMRE DERGÂHINA MI SAHİP ÇIKMAK İSTERSİN?

VAR GİT BAŞIMDAN SENLE OYALANACAK VAKTİM YOK BENİM!!!

Her yerde olduğu gibi dergâhta da eğri ve düz olanlar vardı. Yunus uzaklaşmak zorunda kaldı. Yüreği sızlıyordu.. Onu seven derviş yaklaştı...

DERVİŞLİK HIRKA İLE TAÇ LA DEĞİL, GÖNLÜ DERVİŞ OLANIN HIRKAYA İHTİYACI YOKTUR...

NE GÜZEL DERSİN YUNUS! SEN ONLARA BAKMA ONLAR SENİ KISKANDILAR.

BASİT BİR ODUNCUNUN KISKANILACAK NEYİ VAR Kİ BENDE?

HÜDA BENİM İÇİMİ BİLİYOR.. NEYLERSİN OLACAĞI VARMIŞ BUNUN...

Yunus bir iki döndü, dolandı. Baktı ki kızamıyordu - karar verdi! kendisini göstermiyeni mutlaka görecekti. Aynı özlemde Taptuk'a vardı..

GİDECEĞİM VE BİR DAHA BURAYA DÖNMİYECEĞİM İSTEMİYENLERE SÖYLE..

KIRILIRIM SANA! BİLİRSİN SENİ SEVERİZ. BAKMA O CAHİLLERE!..

YARIN GİTMESİNİ ÇOK SEVDİĞİM YUNUSA SÖYLEMEK ÇOK ZOR GELDİ BANA..

BİLİYORUM, SANKİ BEN ONU İSTEMİYORMUŞUM GİBİ KONUŞUP BENİ TEKRAR ÜZME KADINIM!..

Gece bastırmış, çıralarda yakılmış.. Yunus sessizce hücresinden çıktı. Sırtını duvara da yayıp Divane doğru yaklaştı..

GİTMEK YARAĞI DÜZÜLDÜ, CANIM TENİMDEN ÜZÜLDÜ, BU SURET NAKŞİ BOZULDU ACEP NOLA BENİM HALİM?

YUNUS ÇOK SEVDİ ÇOK CABUK YOL ALDI... BUNDAN KİMSEYE ZARARI YOKTUR LÂKİN ÇİLESİ BİTMEDİ...

ARAMIZA KARAYILAN GİRDİ, HÜDA BÖYLE İSTEDİ, BÖYLE OLDU.. YUNUS BUNU BİLİR...

COPYRIGHT BY REMZİ KIRDAR

YUNUS EMRE

Pencere altında Taptuk'la, anabacının sesini duyunca Yunus bir suçlu gibi nefes bile almadan onları dinledi durdu..

52

Ama Taptuk böyle emretmişti Yunus'ta öyle yapmayı idi.. yıllarca konuşmadan Pîr'inin her arzusunu evvelce hissetmemişmiydi.. Yunus yukarıya doğru baktı.. Baktı

Ana bacı çok sevdiği Taptuğun böyle iyi duygularla Yunus'un gitmesini arzuladığını duyunca rahat lamış hafta sevinmişti..

Taptuk, oturduğu divandan bir kenara fırlatırıp ayağa kalktı.. küçük balkona çıktı.. Ana bacıda onu sessizce takipetti. Gece ilerlemiş, zaman daralmıştı artık..

Taptuk Emre ana bacının konuşmasını bitirdiğini görünce ona döndü içinde bir değil binlerce Emre Yunus'un gitmemesi için rica ediyordu. Ama Hüdâ böyle istemişti...

COPYRIGHT BY REMZET KIRDAR

YUNUS EMRE

Yunus Taptuk'un hakkındaki sözlerini duymamış ağır, ağır dergâha girmişti. Sanki bünyeye ilk defa geliyor gibiydi. Yapılacak bir şey vardı. Yunus yıllardır her şeyde gerçek dostu görüyordu. Yani yaratılanla, yaratanı hissediyordu.

O akşam dergâhta onun şanına yapılan toplantıyı sırtabaşı idare ediyordu. Herkes üzgündü. Bazıları mumgibi erİyen Yunusun yüzüne bakamıyorlardı. Ya Taptuk nerdeydi. İlk defa postu boş kalmıştı!...

Ve sonra insanlar uzaklaştı. Onlardan taki hafifçe ürperdiğini anladığına kadar göz yaşları akmıştı. Yunus sanki yeniden yaratılmıştı.

Yunus omuzlarına örtülen cübbeyi görünce derin derin iç çekti...

YUNUS EMRE

Az sonra sabahın ulaştığını haber veren horozlar ötmeye başladı. Ama hiç uyumamış olan Gül için, için Hüdâ'ya dua ediyordu. Yanaklarına billûr yaşlar süzülüyor; aviudaki güvercinler onu teselli eder gibi uçuşuyordu.

Yunus, sevdiği gidiyordu. Hem de bu gidişi sondu. Onunla bir daha hiç karşılaşamayacaktı. Kalbi çok zayıftı. Bunu Yunus'tan başka bilen birisi bile yoktu.

Ama bunu Yunus demiş olduğu yerden Gül'e bakarak dönüp kalmıştı. Boynunu bükmüş, Gül gerçekten güller kadar güzeldi. Yunus'u görünce yanakları al al oluyordu. Yunus sezmese de o karşılıksız Yunus'u seviyor, sevdiyordu.

Yunus onun kendisini sevdiğini biliyordu.. yıllar önce haklarındaki söylentileri unutmamıştı.. Ne yapabilirdi, ekmek yediği burada yeri yoktu. Gül'ün sevgiden sıtım etiğini de biliyor onu yıkmamak istiyordu.

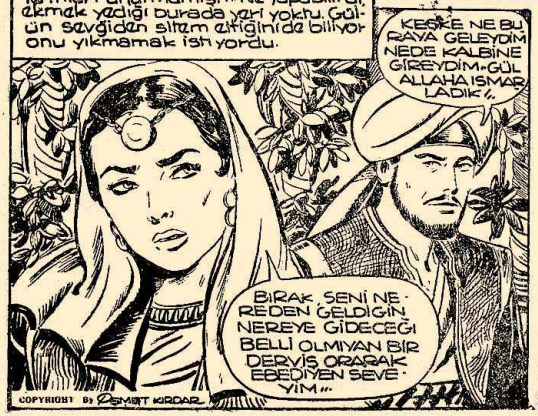

Yunus istemiyerek ona vedâ etti.. Gül içinden kim senin duyamadığı bir feryat kopardı..

COPYRIGHT By Remzi Kırdar

YUNUS EMRE

Yunus gönülden feryat eden Gül'den isteminyerek ayrılıyordu. Birden çıkmak üzere olduğu avludan onun sesini duydu.

55

Yunus canı teninden çekilmiş olduğu halde sesin geldiği yere döndü. Gül'le tekrar karşı karşıya geldi ona yaklaşıp durdu.

Yunus, Gül'ün ona verdiğini alarak uzun, uzun öpüp göz leri yaşlandı. Sahiköyden Elife böyle bir hatıra vermişti. Şimdi koynunda sevgin iki kadının mendilleri vardı...

Yunus, son bir dünya gözüyle bu güller kadar güzel kıza bir daha bakıp.. Ağlıyarak uzaklaşıp oradan gitti..

Gün ikindiye döndüğü zaman Yunus, yorgunluktan bitap hale gelmişti.. Konya'ya doğru gittiğinden haberdardı.. Dergâhtan çıkış o çıkıştı.. Beş gündür yürüyordu.. Uzaklarda ki tepelerde bir karaltı gördü...

COPYRIGHT BY CEMİL KIRDAR

Belki bir iki laf eder kendini dinlemekten alıkoyardı.. Yunus ses vermiyen adama yaklaştı omuzuna dokundu..

YUNUS EMRE

Ama Yunus'un lâfı ağzında kaldı, ölürmüş olan cüppeli adamdan bir ses çıkmayınca şüphe'yle karşısına geçti.. Fakat tıhrediğini hissetti durdu...

OH ALLAHIM BU, BU ÇOKTAN ÖLMÜŞ! ZAVALLI...

Yunus'un dardi azmış gibi, hep dertli olaylar karşısına çıkıp duruyordu.. Ama o, tarla'da çalışan, çalışırken ölüm'ün çirkinleşmek olmadığını bilen bir adam di.. Tam yedi sene burun çıkısını çekmemiş miydi...

HERHALDE SENDE BENİM GİBİ SEVDİKLERİN TARAFINDAN TERK EDİLMİŞ OLMALISIN. SANA BİR CENAZE NAMAZI DAMI KILMADILAR ki...

56

Yunus gözleri yaş içinde su bulmadığı için toprak'la mesh ederek âbdes aldı.. Bu unutulan, garip isimsiz iskelet olunca ya kadar bulunmuyan bu adam için geçtiğ öisa cenaze namazını kıldı.. dua, niyaz edip Allah'a yalvardı ibadati bitince bir cukur kazdı.. ve onu gömmek için yanına gel di.....

KUSURA KALMA KARDEŞİM, ELİMDEN BU KADAR GELDİ! ALLAH TAKSİRATINI AFETSİN İKİ CİHÂN DADA ALNIN PAK OLSUN!. ŞİMDİ SENİ DE GÖMECEĞİM...

Onu gömerek, son insanlık vazifesini ifâ etti.. Bir kaç Fatiha, Yâsin okudu. Sonra vedâ edip yola çıktı...

ALLAHIM, HİÇ BİR KULUNU BÖYLE YALNIZ ÖLÜME TERKETTİRME!...

BU GÜNLE TAM ON GÜNDÜR YOLDAYIM.. DEMEK KONYA DAYIM! ACABA MEVLÂNÂ'YI GÖREBİLECEK MİYİM?. BEKTAŞ, TAPTUK GİBİ ERENLERDEN MİŞ!

Ertesi gün Mevlânâ, Cezeri Hüsamed dinin konuğuydu.. Meram bağındaki Semâ meclisi kurulmuştu. Semâdan yorulmuş dinlenıyorduki içinin aydınlandığını hissetti...

TAPTUK DERGÂHINDAN YUNUS ADINDA BİR TÜRKMEN DERVİŞİ BİZE GELİR.. DEMEK ONUNLA BURADA KARŞILAŞACAĞIM...

COPYRIGHT By REMZİ KİTABEVİ

YUNUS EMRE

Mevlânâ az sonra Horasandan gelen dervis konuklarını çekik gözleriyle tekrar, tekrar süzdü. Ama asıl aradığı adam, yâni bizim Yunus yoktu.!
Birden yerinden hızla kalktı, iki ışığın birleşeceğini anladı!..
BUGÜN BİZE GELENLERDEN AYRI BİR KONUK VAR, TAPTUK DERGÂHINDAN. YUNUS BU, YUNUS EMRE!..
BU YUNUS, TA KİM AÇABA? ÇOK GARİP PİRİMİZ SANKİ YANIYOR..ERİYOR!
57

ONU TARİF ETMENİN NE ÖNEMİ VAR, ERENLERDENDİR YUNUS.. GÜNEY'DEN BİR NUR GİBİ BURAYA YAKLAŞIYOR...

Mevlânâ böyle bakakalıp dururken, Yunus farkında olmadan gizli bir kuvvet tarafından ihtilmiş koruluktan Meram bağlarına doğru gidiyordu...
ÇOK GARİP? HİÇ BÖYLE OLMAMIŞTIM.. SANKİ BİR IŞIK BENİ KENDİNE DOĞRU ÇEKİP DURUYOR....

Herkes onun veç ateşiyle tutuştuğunu görmüş, bilmedikleri bir korkuyla ürperiyorlardı. Mevlânâ'nın arzusu onu kendisi karşılamaktı.. Ama oğlu buna fırsat bırakmadı..
HER TARAFTA DERVİŞLER GELENİ BEKLER BABA!. SEN GELECEK DEDİYSEN O MUTLAKA BURAYA GELECEKTİR!..
TİTRİYORUM, BU HAL SEMSİ GÖRDÜĞÜM ZAMANKİ TİTREYİŞ!. O BİR IŞIKTI!. BU GELENDE DE AYNI IŞIK PARILDIYOR...

Birden etrafını birkaç kişi aldı.. uzun sakallı genç'ten olanı yunus'a yaklaştı. Ona adıyla hitap etti yunus şaşırmıştı...
GEL KUTLU YUNUS.. MEVLÂNÂNIN ÇAĞIRIŞINI DUYMADIN MI?. BEN OĞLUYUM..
ADIM, VELET'DİR. EY AZİZ MİSAFİR YUNUS EMRE, BABAM SİZİ BEKLER!..

Yunus'un dili tutulmuş, içinin aydınlandığını hissetmişti.. Fakat böyle aziz biri gibi karşılanmasını yadırgamıştı. Layık mıydı ki..
BEN KİM, MEVLÂNÂ KİM? O, BİR ÇUVAL PİRİNÇ BENSE ONUN YANINDA BİR TAŞ ÇIK.. HEMDE KIRIK!..
HADDİM OLMIYARAK, KEYFİNİZİ BOZMAK İSTEMEM ERENLER.. AMA YA BEN BEKLEDİĞİNİZİ YUNUS DEĞİLSEM BUNA ÜZÜLMEZ Mİ?..
COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

ŞİMDİYE KADAR NE DEDİYSE OLDU HEPSİ!. ADINI İSTEDİĞİN KADAR SAKLA.. YÜZÜN SÖYLÜYOR...

YUNUS EMRE

Yunus'u garip bir korku kaplamıştı, yürüyemiyordu sanki ayakları taş kesilmişti / cesaretide yoktu /.. Her kesin gözü üzerindeydi, ama bu bakışlar Dergâha kaçıyanların girdiği bakışlardan değil, bir nevi gıpta bakışlarıydılar...

SİZ BENİ SANIRIM BİR DERVİŞE BENZETTİNİZ /. EVET, ADIM YUNUS AMA BEKLENEN DEĞİLİM /..

ÇOK AÇIK GÖNÜLLÜ OLMAN SENİ ELE VERİYOR YUNUS KARDEŞ....

58

Yunus ne yaparsa yapsın kendini inkâr etmesi, direnmesi boşunaydı... Yalvardı, korkusu artmıştı.. Hemde kendisinden /...

NE OLUR; BIRAKIN GİDEYİM BURADAN /. İNANIN BEN BEKLEDİĞİNİZ DEĞİLİM...

MADEM OLMADIĞINI SÖYLERSİN, EH İŞ BİZE KALDI.. HEM DE ZOR İŞ?..

Sultan Veled'in Yunus'un gelmediğini babasına söyleyemiyeceğini gören dervişler, hemen gitmesine mâni olurlar Yunus'un yolunu keserler..

PİRİMİZ BİZE GELEN BİLE YUNUS DEĞİDİR.. DEMİŞTİ..

NE YAPARSAN YAP MEVLÂNAMIZI ÜZME DERVİŞ /. NE OLUR?

ONU GÖRMEK İÇİN YANDIM, EVELCE BEN BENDİM, SONRA SEN SEN OLDUM, YA SİMDİ O..O MU DİYECEĞİM? İŞTE ORADA /..

Yunus Mevlânâ'yı görünce içine doğru kaymış, alemden silinmişti /. Onu gören Mevlânâ ayağa kalktı ve yaklaşmasını bekledi...

BİZE TAPTUĞUNUZ AŞK KOKULARI GETİRDİN, NEDEN YANIMIZA GELMEK CANIN İSTEMEZ YUNUS EMRE....

Yunus bu sözleri duyunca gitmek için yaptığını ondan duymuş, küçülmüş, küçülmüştü.. Eğildi elini öpmek istediyse de Mevlânâ buna mâni oldu.. Yunusu öptü.. öptü...

EY BİZDEN OLAN, REVÂMIDIR Kİ CEMÂLİNİ BİZDEN SAKLADIN.. BUNU BİLİRSİN, BENİMDE SENDEN FAZLA BİR GAYRETİM YOK HAK YOLUNDA..

Etrafı Hükümdardan sonra böyle karşılanan bu sessiz sedasız gözleri yerdeki dervişi biraz yadırgadılar, Adeta Mevlânâ'nın ona gösterdiği yakınlığı kıskandılar.. Bunu sezen Mevlânâ sesini yükseltti...

GEL TANRI SIRLARININ MÜCELLÂ AYNASI /, GEL GÜZELLİKLERİN ÇÖZÜLMEMİŞ...

AYAN OLMAMIŞ MANASI /, BİZ BİZİ BİLİRİZ, ETRAF BİZİ BİLMEZ.. ONUN İÇİN SENİ YADIRGARLAR, KISKANIRLAR...

TAKDİR SİZE AİT MEVLÂNÂM, YADIRGAMAKTA HAKLIDIRLAR...

COPYRIGHT © 1978 SEMİT KURDAŞ

YUNUS EMRE

Oğlun ve ergin Mevlânâ genç Yunus'un elini tutu kalvetharesine misafir etti. Hayatta nelik konustuklarını Hüdadan başka bilen yoktu. Mevlânâ Yunusu çok sevmişti..

OKUMAK YAZMAK HEPSİ BİRGAYE İÇİN! BU VASIFLARIMIZ HEP HUDANIN YUNUSU.

AMA BEN SİZİN GİBİ İLİM YAPMADIM KI..?

"BEN EMRE DERGÂHINDA PİRİM İÇİN YANDIM.. SİZ SE YAZDINIZ VE YAVDINIZ...

YOK YUNUS BÖYLE SEY/ATEŞ BİR ŞEKİLDE YANAR, YANIŞIN BAŞKA ŞEKLİ YOKTUR...

59

İKİMİZ DE HAK YOLUNDAYIZ. SEN HENÜZ BOŞALMADIN YUNUS.. BENSE!.

KOCAMAK ALLAHIN EMRİ MEVLÂNAM.

Mevlânâ Yunusu sadece Şems-i Tebrizi ye bağlı olduğu için sevmiyordu. Onu, kendini gösteren bir ayna olduğu için seviyordu. Nasıl sevmesin Yunus sâfi, sevgindi...

BEN DE BİR GÜN KOCAYACAĞIM. AMA GÖNDEREN HÜDA SEBEPSİN YAPMAZ!

DOĞRU! SEN NASIL BİR KORSAN, BEN DE NUR'DA DÖNEN BİR PERVANEYİM. SONRA..

YARIN GECE SEMSEDDİNİN EVİNDE SEMA YAPILACAK. ŞİMDİ İYİCE İSTİRAHAT ET. NE İSTERSEN SÖYLE!...

Dönüp dolaşıyor, içi içine sığamıyordu.. Merakta artıkça artıyordu...

ACABA, VELET'İME SÖYLESEMMİ? YA BANA KIZARSA!.

"EĞER OYSA ÇOK KIZACAKTIR BANA!..

SAĞOLUN, MEVLÂNAM. HİÇ BİRİHTİYACIM YOK! HELE BÖYLE SARAYDA?.

PEKİ YUNUS, ÇEKİNME, İSTE İSTEDİĞİNİ. SONRA KIRILIRIM SANA! İYİ UYKULAR DİLERİM!..

Mevlânâ Yunusu orada bırakıp gider.. Tartamız, nasıl olsa Yunus uykuya dalar.. O sırada balkondaki cekik gözlü hatun kişisi içeride..

ÇOK TUHAF SİMASI HİÇTE YABANCI DEĞİL SU YUNUS DER VİŞİN? YOK SA?.

YILLARDIR, RÜYAMA GİREN, BENİ AFETMİYEN O MU?

İçinin titrediğini hisseden bu genç hatun bundan yedi sene önce su başında karşılaştığı atlıların taşıdığı taht takı kişiydi. Yani Sultan Veledin eşi!

EĞER OYSA BİR ZAMANLAR YAPILAN HATAYI TAMİR ETMELİYİM..

NE OLURSA OLSUN BUNU ÖNCE VELET'İME BİLDİREYİM. BELKİ YARDIM DA EDER!..

COPYRIGHT by

YUNUS EMRE

Yunus yorgunluğunu gidermekten sonra dergâhta sema meydanı dolup boşalmıştı.. Yunusun hoşuna giden çırak, Mevlânânın de kendi gibi pirim, pirim diye yanmasıydı. Yalnız onun kendi kendine yanması pırıltılı ve şaşalıydı. Nihâyet ikisi için aynı kapıya çıkıyordu. Mevlânâ bu genç dervişlerinden hoşlanmıştı. Gece gündüz sohbetlerinde beraberdiler...
HAKKI BİLEN HAKKINI ALIR, BU DÜNYADAKİ SERVET BİZİ YARATANIN EŞSİZ ESERİ OLAN İNSANDIR KİŞİ.
BELKİ HAYRETTESİN.. BU DÜNYADAKİ HAYATIMA YUNUS, AMA İNAN BANA BUNLARI FARK BİLE EDEMİYORUM..
60

Artık günler onundu, beraber mutluydular. İkisi de o sır ve vahdet denizinde yüzüyorlardı bir an bile yalnız kalmıyorlardı.. Zaman ikisinde sırlarını âyân ediyordu..
KARATAY MEDRESESİNİN ÇİNİLERİNE RENKLİ CAMLARINA HAYRANIM!
İNŞALLAH, SU YOLUN BURADA BİTER DE SANA BÖYLE BİR YER YAPTIRIRIM..

Yunus o akşam erken yattı.. ama bu sefer uykusu kaçmıştı. yattığı çoşada ki divanda doğruldu. O zaman Mevlânânın şöhretinin huzurunu kaçırdığını anladı.. İçi sıvılanmış.. özlem başlamıştı.
ÇOK GARİP? YİNE, ÖNÜMDEN DÜN, BU GÜN, HERŞEY SİLİNDİ, YARINLARDA YOLLAR, YOLLAR, HEM DE KIZGIN ÇÖL YOLLARI GÖRÜYORUM TANRIM..

Yunus kalkıp giyindi, beline kuşağını sararken bir derviş niyaz edercesine perdeleri araladı. Hafifçe karşısında ki Yunus Emre'yi seslemişti..
PİRİMİZ, EFENDİMİZ.. EĞER YATMA DİYORSANIZ SİZİ DIVANDA BEKLER..
NİÇİN OLMASIN, SANA ZAHMET OLDU KARDEŞİM, BİRAZ SONRA DİVANDA OLURUM..
COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

Az sonra Yunus divana girdi.. yanına yaklaştı.. Mevlânâ Yunusun kendisini sonsuz bir aşkla dinliyeceğini bildiği için titrek sesle hitap etti...
DEMEK, UYKUN KAÇTI EMREM? NEDENİNİ BİLİYORUM.. SANA BİR YOL TEKRAR AYAN OLDU..
EVET! BUNU AZ ÖNCE HİSSETTİM, İÇİM AYDINLANDI, NURLANDI MEVLÂNAM! HAYIRLI OLSUN BU GİDİŞİM DE..

YUNUS EMRE

Yunuş, Mevlânâ'yla birlikte sırlı vahdet dünyalarına dalmışlardı. O sırada genç hatun içini kemiren dertten kurtulmak için çırpınıyordu..

YAPMALIYIM BU-NU, ALLAH BİR DA-HA BÖYLE FIRSAT VERMEZ BANA! GAYRET!..

61

Gayretle kapıyı açıp içeri girip ayakta duran Yunus'a doğru koşarak gitti...

NE OLUR BENİ AFFEDİN.. OH!..

SİZ, SİZ?.. EVET, EVET ŞİMDİ HA-TIRLADIM.. O ZA-MAN PINARBAŞ'TA HATUNSUNUZ..

„İŞTE HEPSİ BU?.. O GÜNDEN BERİ AZAP İÇİN-DE KIVRANDIM, BİLEMEZDİM Kİ!..

GEÇTE OL-SA HATAYI BİL-MEK BİR BÜ-YÜKLÜKTÜR! ONU AFFE-DİYER..

BİR HATA-SI OLMADIKI AFFEDEYİM EFENDİM!..

Sonra uzun zaman divanda hiç bir konuşma olmadı. Mevlânâ zevk içinde çekmiş bir dâmla mum gibi olmuştu. Elini kalbinin üstünden çekip onlara döndüğü an çok zaman geçmişti... Mevlânâ çok üzgündü bu ayrılığa nasıl dayanabildiğine şaşıyordu..

BEN, AŞIKLARIN NAZARIN-DA GÖRÜLEN BİR CİSİM DEĞİ-LİM, SON SÖZÜM HEP ALLAH, ALLAH OLMUŞTUR.. VE ÖYLE OLACAK.. YUNUS AZİZ BİR KİŞİDİR.. O SENİ..

AZATETMİŞ KIZIM. YAKINDA KALACA-ĞIZ YİNE YALNIZ BA-ŞIMIZA.. ÇÜNKİ CANIM YUNUS EMREMİZ GİT-MEK ZORUNDA!..

BABACIĞIM, RİCA ETSEK YU-NUS EMRE'DE HA KALAMAZ MI?

YOO!.. BU BİZİM HAD-DİMİZ, İŞİMİZ DEĞİL! HÜDÂ'NIN EMRİ, BİZ NE YAPABİLİRİZ Kİ!...

Acaba sadece sevinen Hatun muydu!.. Mevlânâ Yunus'u candan derinden bir nazarla seyrediyordu. Bu adam da sâfiyenin azametli tecellisi vardı.. Tanrının bozulmamış güzelliği bu cocuksu yüzde ışıldıyordu.. Amân ne rahattı, nasıl da kendinden habersizdi...

TANRI SIRLAR GÖNÜLDEN GÖNÜLE YOL BULDU.. BUNA BA-ŞÜKÜRLER OLSUN.. AN'CAK GİDİŞİN GER-ÇEK YUNUS!..

EVET! ÇÖLLER GÖRÜYORUM, ÇÖL-LER.. UCU BUCAĞI OL-MUYAN YOLLAR.. BİR DE KÂBE'YE GİDEN YOLLAR"..

MADEM Kİ BÖY-LE BİRLİKTE, KADIN ANANIN HAZIRLADIĞI YEMEĞE BUY-RUN!..

ARZUNUZLA BİR GECE DAHA KAL-MAK BENİ MEM-NUN EDER..

OH! SAHİMİ YUNUS AĞAM BUNA NE DİYE-CEĞİMİ ŞAŞIRIP KALDIM!..

COPYRIGHT BY PEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Birlikte yanda ki sohbet odasına doğru yürüdüler.. Yunus, yürürken sallanıyordu.. Mevlâna dan nasıl ayrılabilecekti.. içi sızlayıp duruyordu..

GÖRÜNÜŞTE YÜKÜM YOK.. LÂKİN SIRTIM DA HAK YÜKÜ VE MUHABBETİNİZ VAR HEPSİ BU!..

62

Biraz sonra başta Mevlâna, oğlu Velet, Hatunu ve yeşil bacı sıyla Yunus vardı sohbet masasının çevresinde.. Garip tir uzun zamandır ilk defa böyle bir arayı geliyorlardı.. Yunus, boşaldıkca boşalıyor, onları mutlu kılıyordu..

GÂNİ MEVLÂM NASİP ETSE, VARSAM AĞLAYI, AĞLAYI, MEDİ NE DE MUHAMMEDİ GÖRSEM AĞLAYI AĞLAYI...

AH YUNUS'UM NE GÜZEL YERLER GÖRECEKSİN.. ŞAM! AH GÖNLÜMÜN YARİSİ ORADA YARISI DA KONYADADIR... AH ŞEMS / AH!..

Mevlânâ Şems'le karşılaştığı nı yaşar gibi anlatıyor, anlatıyordu.....

NE BÜYÜK BİR SADETMİŞ BU SİZİN İÇİN MEVLÂNÂM NE GÜZEL!

Neden sonra Mevlânâ sustu, mum gibi olmuştu. Şimdi çok sevdiği yunusu da onu Şems gibi bırakıp gidecekti..

MERAK ETMEYİN BEN HAZIRLARIM..

YUNUSUMUN HEYBESİNİ HAZIRLAT OĞLUM SULTANIM..

Bu büyük insan Yunus'un gözlerinden ömrünce silinmiyecekti.. Aşık buydu, Aşık buydu, bu kokuyu o ilk defa Baktaş Veli'nin güllüğünde "Al buğdayını, ver Himmatini,, diye dize geldiği zaman duymuştu!..

BİRLİĞİMİZ, ATEŞ VE KAN OYUNU HEP YANIYORUZ..

PEKÂLA, NASIL İSTERSENİZ.. BEN, YUNUS LA DAHA OTURACAĞIM!..

İZNİNİZLE ÇEKİLELİM BABA!..

Oğlu Sultan Velet ve Gelini İçlâl onları başbaşa bırakmak için çekilmek istediklerini söylerler.. Fakat onların bu güzel sohbetinden genç kadın ayrılmak istemez...

BİRAZ DAHA OTURSAYDIK İYİ OLMAZMIYDI Kİ SULTAN VELETİM!..

YOK OLMAZ İÇLÂL!, BİZİM O İKİ ATEŞ ARASIN. DA YERİMİZ YOK! ÇEKİLELİM BİZ!..

COPYRIGHT BY REMZİ KIRDAR

YUNUS EMRE
Gelini ve oğlu veletin istemiye istemiye onları yalnız bıraktıklarını Mevlânâ çoktan anlamıştı.. Hafifçe onların bu haline de gülmüştü, onu seyreden Yunus'ta bu gülüşe bilmeden iştirak etmişti...
ŞAĞOLSUNLAR OĞLUM SAYESİNDE BU DERGÂH DÖNÜYOR YUNUS'UM !..
63
Yavaş yavaş üzerine sini konulan masanın yanından doğrulan Mevlânâ, Yunus Emre'nin yardımıyla ayağa kalkabıldı. Kısa bir zaman sonra ayrılacakları için çok üzgündüler..
ÇOK ISTERDİM KALMAYI AMA HERAN BURAYA DAHA ÇOK BAĞLANIYORUM...
KEŞKE SENİN GİBİ HÜR OLUP HER ŞEYİ BIRAKIP SENİNLE GELEYDİM..AMA HEYHAT !..
Mevlânâ onun gitmek zorunda olduğunu biliyordu.. O da ne kadar çok isterdi onun'la aynı yollardan geçsin Şems'i'ni tekrar görüp sesini duyabilsindi...
AH AH.. HALÂ UNUTAMIYORUM, ONUN SESİ BANA EZEL GÜNÜNDE" BEN RABBİNİZ DEĞİLMİYİM, DİYEN RABBİMİN SESİNİ!
Yunus, Mevlânânın söylediği nurlu sesiyle ürpermişti. Burada kalsa her an heyecandan eriye bileceğini anlıyordu. içini çekti...
YANGIN TERAZİYE VURULURSA YUNUSUN MÜRŞİDİNE SEVGİSİ HAFİF ÇEKMEZ. BANA YANTÜTME DEDİLER, SANA YAN, YANDIR DEMİŞLER...
BUNU BİL EMREM..ASIL KÂBE ASIL TANRIEVİ KUL YAPISI OLAN VE TAŞTAN TOPRAKTAN BÜNYADEDİLEN BEYTULLAH MIDIR. YOKSA HÂK YAPISI OLAN BİR VELİ'NİN KALBİ Mİ?
ASIL KÂBE ODUR, ONU BULUP ZİYARET GEREK, HAKIKI HÂK SESİNİ ANCAK INSAN KALBİNDE DUYAR, ONAGÖRE HAREKET EDEN MUTLUDUR..
Işlemeli çinilerle, renkli camların süslediği holleri geçtiler. Burma sütunlara sarılmış olan mis kokulu güllük bir balkona çıktılar. Mevlânâ konuştukça coşuyordu. Yunus'ta onu mutlulukla seyrediyordu..
HÂSIL OLAN ZEVKİM HOŞLUĞUM ALLAH TANDIR. ONU BULDUĞUN ZAMAN GANİMET BİL, ŞÜKÜRET, KULUN ZEVKİ RABBINA DIR.
GÜZEL, HEP SÖYLEMEK İSTEDİKLERİM BUNLARDI BURAYA İTİLMEDEN BİR ÇİVİ OLMAK İSTEMİŞTİM.. AMA TAPTUK NE YAPTIYSAM BENİ DERGAHINA ÇAKMADI..
Yunusla Mevlânâ böyle aşk konuşmalarına dalmışlardı fakat güllerin yukarıyı sardığı balkonda onları dinliyenlerde vardı..
NE GÜZEL KONUŞUYORLAR YARÂBBİM KIRK YIL DİNLESEM BIKAMIYACAĞIM! OH!
TANRI TAMAMIYLE ZEVKTİR VE HER KİM BUNU TATMAZSA ANLAMAZ BEN O ZEVKİN İÇİNE GÖMÜLMÜŞÜM VE BU ZEVK'LE NURLANIYORUM EMREM
COPYRIGHT BY ÖSMET KIRDAĞ

YUNUS EMRE

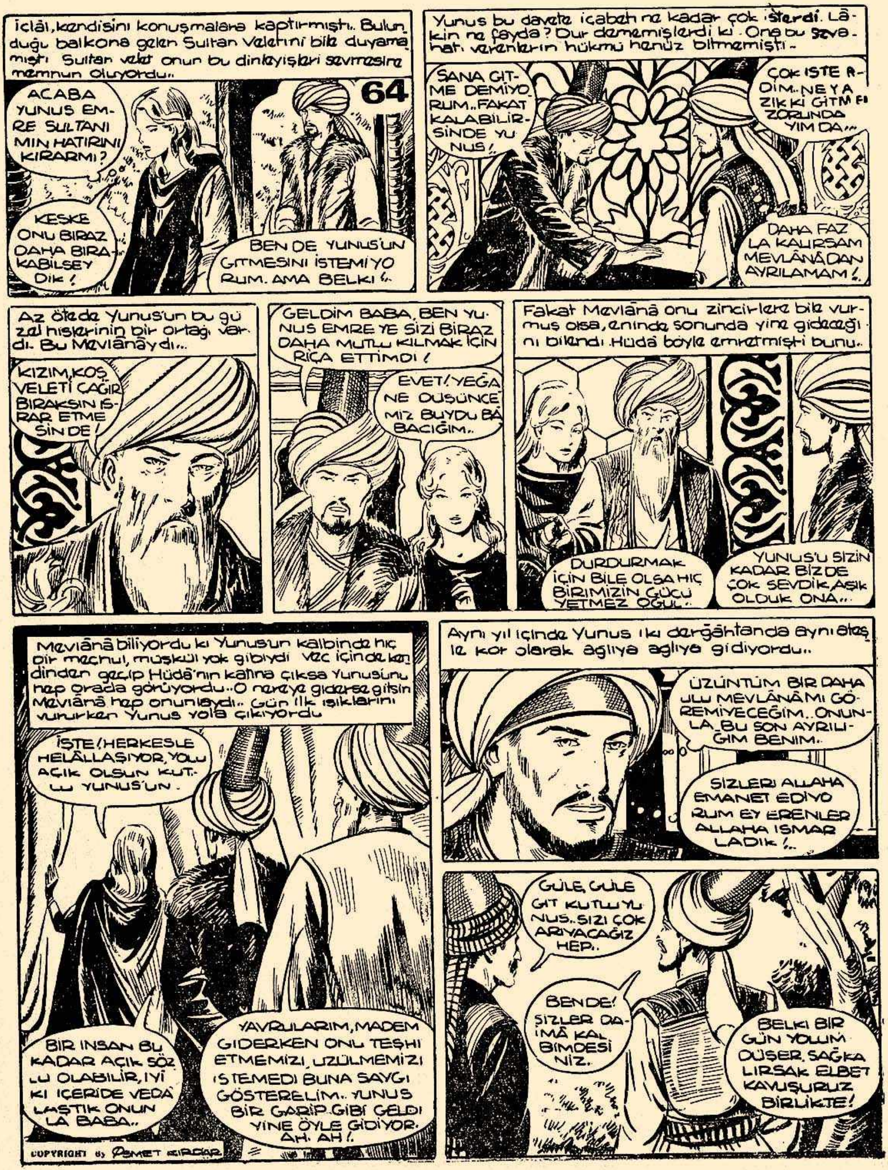

İclâl, kendisini konuşmalara kaptırmıştı. Bulunduğu balkona gelen Sultan Veleti'ni bile duyamamıştı. Sultan velet onun bu dinleyişleri sevmesine memnun oluyordu..
64
ACABA YUNUS EMRE SULTANIMIN HATIRINI KIRARMI?
KEŞKE ONU BIRAZ DAHA BIRAKABILSEYDİK!
BEN DE YUNUS'UN GİTMESİNİ İSTEMİYORUM. AMA BELKİ!..
Yunus bu davete icabet ne kadar çok isterdi. Lâkin ne fayda? Dur dememişlerdi ki. Ona bu seyahati verenlerin hükmü henüz bitmemişti..
SANA GİTME DEMİYORUM.. FAKAT KALABİLİRSİNDE YUNUS!..
ÇOK İSTERDİM.. NEYAZIK Kİ GİTMEK ZORUNDAYIM DA...
DAHA FAZLA KALIRSAM MEVLÂNÂ'DAN AYRILAMAM!..
Az ötede Yunus'un bu güzel hislerinin bir ortağı vardı. Bu Mevlânâ'ydı..
KIZIM, KOŞ, VELETİ ÇAĞIR BIRAKSIN ISRAR ETMESİN DE!
GELDİM BABA, BEN YUNUS EMRE'YE SİZİ BİRAZ DAHA MUTLU KILMAK İÇİN RİCA ETTİMDİ!
EVET! YEGÂNE DÜŞÜNCEMİZ BUYDU BÂBACIĞIM..
Fakat Mevlânâ onu zincirlere bile vurmuş olsa, eninde sonunda yine gideceğini bilendi. Hüdâ böyle emretmişti bunu..
DURDURMAK İÇİN BİLE OLSA HİÇ BİRİMİZİN GÜCÜ YETMEZ OĞUL..
YUNUS'U SİZİN KADAR BİZDE ÇOK SEVDİK, AŞIK OLDUK ONA..
Mevlânâ biliyordu ki Yunus'un kalbinde hiç bir mechul, müşkül yok gibiydi. Vec içinde kendinden geçip Hüdâ'nın katına çıksa Yunus'unu hep orada görüyordu.. O nereye giderse gitsin Mevlânâ hep onunlaydı.. Gün ilk ışıklarını vururken Yunus yola çıkıyordu
İŞTE! HERKESLE HELÂLLAŞIYOR, YOLU AÇIK OLSUN KUTLU YUNUS'UN.
BİR İNSAN BU KADAR AÇIK SÖZLÜ OLABİLİR, İYİ Kİ İÇERİDE VEDÂLAŞTIK ONUNLA BABA..
YAVRULARIM, MADEM GİDERKEN ONU TEŞHİ ETMEMİZİ, ÜZÜLMEMİZİ İSTEMEDİ BUNA SAYGI GÖSTERELİM.. YUNUS BİR GARİP GİBİ GELDİ YİNE ÖYLE GİDİYOR. AH. AH!.
COPYRIGHT by ESMET KIRDAR
Aynı yıl içinde Yunus iki dergâhtanda aynı ateşle kor olarak ağlıya ağlıya gidiyordu..
ÜZÜNTÜM BİR DAHA ULU MEVLÂNÂ'MI GÖREMİYECEĞİM.. ONUNLA BU SON AYRILIĞIM BENİM..
SİZLERİ ALLAHA EMANET EDİYORUM EY ERENLER ALLAHA ISMARLADIK!..
GÜLE GÜLE GİT KUTLU YUNUS.. SIZI ÇOK ARIYACAĞIZ HEP..
BENDE! SİZLER DAİMÂ KALBİMDESİNİZ.
BELKİ BİR GÜN YOLUM DÜŞER. SAĞKALIRSAK ELBET KAVUŞURUZ BİRLİKTE!

YUNUS EMRE

65

Yunus Konya'yı gerilerde bırakarak, o sırada Niğde'de Selçuk beyi Kasım Ağa çok erken kalkmıştı.

DEMEK KARDEŞİM HENÜZ GELMEDİ! İNŞALLAH GELMEZ...

OF! BU GÜNDE CANIM O KADAR SIKILIYOR KI... NASIL OLSA İŞLER YOLUNDA, GÖNLÜMÜ HOŞ ETMELİYİM..

Kasım Ağa içeri selâm verip ilerliyor. Uşak alinin verdiği haberle çok sevinir. Bu tam aradığıdır.

KİM DEDİN? SAHİDEN DOĞAN BEYİN BACISI MI? GÜZEL! ONU İÇERİ AL ALİ..

PEKİ! ORHAN BEY GELİRSE DE ONU BEN O'YALARIM AĞAM TAMAM!

Biraz sonra esmer güzeli bir genç kız içeri girmişti. Kasım Ağa onun bu zamansız gelişinden memnundu. Nasıl olsa Orhan beyde yoktu..

ORHAN BEY BENİ BURAYA DAVET ETTİ DE

O NE DEMEK GÜLFER BURASI DA EVİNDİR. ORHAN NASIL OLSA GELİR ŞÖYLE BUYUR..

Gülfer bu nazik davetin ne gayeyle yapıldığını anlıyamıyacak kadar saf bir kızdı.. Kasım eski ağasının artığını anlamış zorlanıyordu.

BENDEN ÇEKİNME, KARDEŞİM DEN ÖNCE ÇOK SEVERDİM SENİ..

TAM VAKTİ! ŞU ANDA BENİM OLABİLİR. NASIL OLSA ORHAN GELİP GÖRSE BANA BİR ŞEY OLMAZ. HALBUKİ O? HA-HA...

Bu kötü fikirler sürdüğü beyliğin neticesiydi. Kanı turuşmuş, nefesi kısık kısıktı. Onunla hiç bu kadar yakın olmamıştı.. Aniden genç kıza sarılmak istediyse de bunu başaramadı Kasım..

NE OLUR KAÇMA GÜLFER. BENİM OLURSAN NE DİLERSEN YAPARIM.. ŞİMDİ BENİM OLMALISIN!

HAYIR! BEN KARDEŞİNİZİN SÖZLÜSÜYÜM. BUNUNLA BİLDİNİ Kİ OH!..

BUNUNLA AĞABEYİ DOĞANI CANYERİNDEN VURMUŞ OLACAĞIM! HA-HA

ONUNLA SÖZLÜ OLMAN HİÇTİR! SENİ ÇOK ARZULUYORUM. OHH..

YOK, EĞER İNAT EDERSEN BANA GELİP İFŞETİNİ VERDİĞİNİ ETRAFA YAYARIM..

OH TANRIM, BU NE İĞRENÇLİK NE BÜYÜK İFTİRA... SAHİ YA AĞABEYİM BUNU DUYARSA? OHH!...

COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Genç kızın yerinde bir başkası olsaydı Kasım böyle yalvarmazdı. Ama Kasım'in korkusu ağa beyi Doğan beydi.. Nüfuslu bir Selçuk beyiydi.. Fakat tutamıyordu artık kendisini..
NE OLUR, BIRAKIN BENİ..EĞER BIRAKMAZSANIZ ORHAN BEYE BUNLARI SÖYLEMEK ZORUNDAYIM..OH!.
BİRDE BENİ TEHDİT HA! ŞUNU UNUTMA KADINLAR YALNIZ EMRİMLE ACI LIR!.
66

Kasım'in günü uzun sürmedi.. Gülfer kolunu kırıp açık kapıya doğru hızla koştu.kurtulmak istiyordu oradan..
AHH!.KAÇIP KURTULACAĞINI SANMA. BENİMSİN ARTIK!...
HAYIR! HİÇ BİR ZAMAN AS LA..ÖLÜRÜM DE YİNE OLMAM!..

Yazdığını kuşağının içine koydu.. sonra dinlenen atına binip önüne çıkan yanıca cayını sığ köşesinden geçmeye başladı..
BARİ DEVLETİN BU KARANLIK GÜNLERİ OLMAYDI..

Bu sırada konakta sözlüsünün zor durumundan bihaber olan Orhan bey sevdiğine mektup yazarak, dinleniyordu.
-BUNU AĞA BEYİN DOĞANA SÖYLE..SENSİZ HAYATIN MANASI YOK GÜLFERİM, CANIM BENİM...

DEMEK BENİ ÇAĞIRAN ORHAN DEĞİLDİ AH NE YAPTIM BEN ALLAHIM!.
NE YAPARSAN YAP ÇIKAMAZSIN KONAKTAN!. HA..HA!.

Gülfer koştu durdu.. nihayet bahçeye çıkan kapıyı buldu.. ama önünde çok yüksek duvarlar vardı..
OH! EYVAH!. İMKÂNI YOK BU RADAN KAÇAMAM. YA BENİ KURTAR YADA ALCANIMI TANRIM..
COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

Paniğe kapılmış olan Gülfer gelişi güzel koşuşurken Kasım'da uşağı Ali'ye yapacaklarını söylüyordu...
DEDİKLERİMİ YAPMAZSAN BOYNUNU VURURUM.. ONU YAKALA..
FAKAT YA ORHAN BEY GELİRSE BANA HİÇ AÇIMAZDA AĞAM!.

YUNUS EMRE

Gerçekten de Ali'nin dediği gibi dörtnalla konağa doğru ahnı süren Orhan bey çıka gelir. Nöbetçi zen onu görünce selâm vaziyetine geçer. Orhan kapalı kapıyı görür.

67

Konağın demir kapısı açılınca Orhan bey hızla içeri girer.. Ama bir çığlık onu dondurmaya yeter!...

Duyduğu sesin Gülfere ait olduğunu anlar.. oraya gider..

Kardeşinin geldiğini gören kasım aptallaşır.. ne yapacağını şaşırır..

Genç kız hıçkırarak kasım'ın bu adi teklifi yaptığını, başaramıyınca uşağı Ali'ye işi bıraktığını bir bir anlattı.. Orhan bey duyduklarına adeta inanamıyordu.

Orhan bey usak Ali'ye bunlara ilave edecek bir laf olup olmadığını hiddetle sorar..

COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Kendisinin orada olmamasından faydalanmak istiyen kötü ruhlu kâsım ağabeysinden sevdiği kadını bir tesadüf eseri kurtardığını anlıyan Orhan bey hiddetle konağın merdivenlerini çıkıyordu.. O böyle giderken sevdiği Gülferde konaktan uzaklaşıyordu..

BİR DAHA NE OLURSA OLSUN GELMİYECEĞİM - SEVDİĞİM OLSA BİLE !..

Orhan bey hiddetle perdeleri aralayıp odaya girince kasımı karşısında buldu

NEREDE KALDIN AZIZ KARDEŞİM ORHAN.

BIRAK IKI YÜZLÜ KONUŞMAYI.. ARTIK GERÇEK ADİ YÜZÜNÜ GÖRDÜM.. YAZIKLAR OLSUN SANA!

Orhan bey o kadar hiddetliydi ki kâsım çık bile edememişti.. Yaşını başını alan bu adamdan nefret ediyordu...

SONRA BUYUK HAN YAPTIĞIN ADİLİKLERİ DUYMUŞ.. EĞER TEKRAR EDERSEN YERİNDEN OLACAKSIN !..

YALAN! BUNU SEVMİYENLER UYDURMUŞTUR. SONRA O KIZIN SENİN YAVUKLUN OLDUĞUNU BİLEMEZDİM..

Kâsım, duyduklarıyla mevkisinin elden gideceğini anlamıştı.. Bundan sonra her işini gizli yapacaktı.. Onlar tartışırlarken Gülferde evine gelmişti...

GÜLFER.. GÜLFER !, NEREDESİN GÜLFER ?

ARTIK ORHAN BEYİN DE YÜZÜNE BAKAMAM. OHH! YA AĞABEYİM OLANLARI ÖĞRENİRSE OHH !,

Gülfer ses duyunca geri döndü, islemeli demir parmaklığın ardında ki adamadoğru korkarak yürüdü..

OH! AĞABEY ? SENMİYDİN. NE ZAMAN GELDİN DUYAMADIM.

NEN VAR ? SANKİ ÇARPILMIŞ GİBİSİN YOKSA BİR ŞEY Mİ OLDU ?

COPYRIGHT BY ŞEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Gülfer ağabeyiyle birlikte içeri girer, fakat Doğan beyin bu işi duyacağını, öğrenece-ğini anlar..

Ama gün görmüş Doğan bey kasımın ne mal olduğunu bilenlerdendi.. Hakikatleri dalma soğuk kanlılıkla karşılar, öyle karar verirdi.. Gülferi de çok severdi.. Tek kız kardeşiydi onun..

Doğan bunu öğrenmek zorundaydı Oraya ni çin gitmişti.. Bunu zorla olsa bile öğrenecekti.. Fakat, kızda olmadan sinirlendiğini gördü..Sinirini ona dönüp sert sert konuştu..

Korku ve utangaçlık Gülferi ağlatmaya yetti bile.. bu işin içinden nasıl çıkabilecekti.. Hakikati da söyleyemezdi ki ona..

COPYRIGHT © ŞEMET KIRDAR

Bu yoksalar çoğaldı Gülferi konuşturdu.. kasımın yaptıklarını Doğan bey gözleri fırlayarak dinledi.. Durmadan bağırıyordu...

YUNUS EMRE

Canından çok sevdiği kız kardeşine bir gün bile bağırmamış olan Doğan bey olanları öğrenince çılgın gibi olmuştu. İlk değe onu kovuyordu.. Ama gülfer olduğu yerde sallanıp kendisinden geçti.. kollarına yığıldı kaldı..

Gülferi odasına bırakan Doğan bey yıllardır takmadığı kılıncını kuşanır.. ahırdan aldığı bir atla birlikte gecenin karanlığında kaybolup gider..

Konak kapısının kapalı olduğunu görünce ahırı duvarın yanına çekti. Etrafı dinliyerek duvara doğru uzandı.. Az sonra önünde hiç bir mâni kalmadı..

Duvarın üzerinden bir kaldırımı hafifçe dallara tutunarak çalılıklara doğru kaydı...

Doğan bey tam merdivenlere doğru hızla yürüdüğü bir anda Kasımın şadık uşağı elinde kılıçla onu karşılayıp yakasına yapışı verir..

YUNUS EMRE

Karşısındakinin bir anlık dalgınlığından faydalanan Doğan bey sol yumruğunu çenesine patlatıp yere yıkar.

TAM ZAMANIDIR..SULEŞ KARĞAŞINI İYİCE SUSTURMALIYIM!

PİS DOMUZ, INGHH!.

SANA BİR KERE DEDİM SIKINTIYA GELEMEM..AL BAKALIM!

71

Yediği yumruğun tesirinden kurtulan uşak kılıcını yerden kapar. İki karalı şıklı, şıklı akmakta olan cesmenin yanında karşılaşırlar. Ali hiç ummadığı sert bir kayaya çarptığını anlar. Gayretle yere yıkılmamak için çırpınır durur.

ALLAH VERE DE SUNU SESSİZCE SUSTURABİLSEM! YOKSA İŞİM ZORLAŞIR.

AHH! ANLAŞILDI. SENLE DÜRÜST ÇARPIŞMAMAK GEREK!.

COPYRIGHT © YAVUZ KIRDAR

Doğan bey onun merdivenlere çıkıp kılıcı fırlatacağını anlar, olduğu yerde bekler.

KAÇIYOR, BAŞ EDEMİYECEĞİNİ ANLADI! AMA O DA NE? VAY KALLEŞ VAY!

HA-HA. NE YAPALIM TAŞI KIRAMIYORUM BARİ DELİ VE REYİM!..

Uşağın yere yuvarlanmasından faydalanan Doğan başka çare göremeyerek işini bitirmek istar. Belindeki kılıncı ustalıkla çarşabuk kınından sıyırıverir.

YILLARDIR BUNU ÇEKMEMEYE KARAR VERMİŞTİM..AMA SENİN GİBİ BİR İTİ SUSTURMAK GEREK ŞİMDİ!.

İŞTE BEKLEDİĞİM AN BU OLABİLİR. BULDUM, KILINÇIMI MIZRAK GİBİ ATARIM!.

O böylece kılınç fırlatmak için merdivenlerin çıkmış geri dönmüştü. Ama olacakları sezen Doğan bey vakit kaybetmeyerek ondan önce davranıp kılıcını göğsüne saplayıvermişti.

BÜYÜK LOKMA YUT AMA BÜYÜK LAF ETME! HOŞ BUNDAN SONRA ÖTEMİYECEKSİN YA! KUŞURA BAKMA SEN KASINDIN!

GEBERTECEĞİM HAYIR, HAYIR! INGHH!.

İSTEMEZDİM BUNUN BÖYLE OLMASINI! BU HİLLEYE BAŞ VURMASAYDI, BENDE BUNU YAPMAZDIM. ÇOK GEÇ!.

YUNUS EMRE

Uşak kalleşliğinin mükâfâtını çokacı bir şekilde almış,gözleriyle kılınç'ın hızla göğsüne girdiğini görmüştü .Bundan başkada görmedi kendinden geçti . Doğan bey vakit kaybetmeden kanlı kılıncını çekip çıkarttı Bu olan lerde çok üzülmüştü .

NE NİYETLE BURAYA GELDİMDİ SİMDİDE KİM OLURSA OLSUN BU ZAVALLIYI ÖLDÜRDÜM..AH! İBLİS KASIM !.

72

Artık orada bir an bile duramezdi bunu bilen Doğan bey kanlı kılıncını kınına sokmuş, koşarak duvara çıkmıştı. Bir ağaca tutunup atını bıraktığı yere geldi .

İŞTE ATIM ORADA, BIRAKTIĞIM YERDE ÇABUK OLURSAM KİMSE BENİ GÖREMEZ HAYDİ !.

COPYRIGHT BY ÖMET KIRDAR

Doğan bey duvarı geçip atına binip uzaklaşmıştıki konağın ırgatlar oradan geçerlerken vaziyeti fark ettiler ve korkuyla bağırışmaya başladılar ..

AMAN TANRIM ! BU BU ! BİZİM ALİ BEY ? KOŞ AĞAM KOŞ !.

DUR KIZ SEN ORAYA GİTME, NE ÇABUK UNUTTUN KAN GÖRMEYE DAYANAMADIĞINI GEL HABER VERELİM !

Haber verilmiş,kasım hekimle oraya gelmişti'..Ama artık çok geçti ..Ali çoktan ölüp gitmişti ..

SANA BUNU YAPANI BİR GÜN NASİLSA ELİME GEÇİRECEĞİM BENİM SADIK SIRDAŞIM ! YAZIK ÇOK YAZIK

Sonra yerde yatanla oyalanmadı, içinde bir sızı bile duymadı,yâlnız bunu yapanı düşündü .

BÜTÜN ÇERİLERİ ÇİVARI ARASIN ! YAKUP BANA ATIMI GETİR BEN DE GELİYORUM

ACABA DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ O OLABİLİR Mİ ?...

Doğan Niğde kemerhisarda inmiş atını çaykarak gaziciğine doğru serbest koşar bir halde bırakmıştı .. o da kaybolup gitmiş

SENİ BULUNCAYA KADAR BEN DE ORTADAN KAYBOLUYORUM !

YUNUS EMRE

Doğan bey atını gönderdikten sonra Niğde'ye kadar yürümüştü. Bu yürüyüş zor olmuş onu bitap ve halsiz bırakmıştı..

NEYSE YORULDUM AMA SONUNDA DA EVE ULAŞTIM!. BİR GÖREN OLMASA BARI..

73

OH AĞABEY! BU HALİNDE NE? ÜSTÜN, BAŞIN KAN İÇİNDE! YARALIMISIN? OHH...

HAYIR! AMA YAŞAMAK İÇİN BİRİNİ ÖLDÜRDÜM!

BU GÜNLERİ DE GÖRMEK YARMIŞ DEMEK! KEŞKE BURAYA GELMESEYDİM. DE BUNLARDA HİÇ OLMASAYDI OHH...

Gülfer'in kalbi duracak gibi olmuştu. Vicdan azabı duyan Doğan bu olanları ona anlatmıştı.. Bu bir kaderin oyunuydu..

SENİ BÖYLE KONUŞMAKTAN MEN EDERİM.. BİZ İNSANLAR DOĞUŞTAN ZAVALLIYIZDIR GÜLFER!..

ORAYA UŞAĞI ÖLDÜRMEYE DEĞİL, SANA HAKARET EDEN O İBLİS İÇİN GİTMİŞTİM. NE YAPAYIM Kİ BULAMADAN..

SEN DELİRMİŞSİN!. YA MEVKİNİ, KENDİNİ, OĞLUN SELİMİ HİÇ DÜŞÜNMEDİN Mİ?.

OLAN OLDU BEĞER. BANA BİR ŞEY OLURSA OĞLUM SANA EMANET GÜLFER!

EVET!.. UNUTACAĞIZ AMA HESABIMIZI ALLAH UNUTMUYACAK!

SENİN GELİP BUNLARI BANA ANLATMAN BİLE BİR LÜTUF. SABIRLI OLMALISIN..

Ertesi gün öğleye doğru hırsten gözleri dönmüş, uykusuz kasım ağa, yakup ile birlikte atları boş bir halde konağa dönüyordu.

YAZIK! KAÇANI GEÇİDE KAYBETTİK. KAATİLİ KAÇIRDIK!.

AH KARANLIK OLMASAYDI GÖRÜRDÜ O ALÇAK YAKUP BEY!..

Olanlar Gülfer'in gözleri önünde tekrarlanmıştı. Ağabeyinden çok bundan kendisi suçluydu..

ACABA ORHAN BİZE YARDIM EDEBİLİR Mİ? BUNLARA İNANIRMI KI? OHH!..

COPYRIGHT By, REMZİ KARAMAN

YUNUS EMRE

Kasım ağa ne kadar bağırsa boştu. Gayet iyi biliyordu ki olanlardan hepsi kendisinmiş sanıldı..

BEN BİRİNDEN SÜPHELENİYORUM.. AMA İSPAT ETMEK LAZIM YAKUP!..

KİMSE SÖYLEYİN AĞAM, ICAP EDERSE ZORLA KONUŞTURTURUZ..

O ZAMANDA BENİM RAHATIM KAÇACAK. BEKLEMEK GEREK!..

74

Fakat Kasım korkuyordu.. şüphelendiği adamı söylüyormıyordu..

BIRAK ŞİMDİ İSMİNİ ONUN.. NASIL OLSA ZAMANI GELİNCE SEN DE GÖRECEKSİN VE TANIYACAKSIN.. BU OLANLARDAN ORHAN BEYİN HABERİ OLMAMALI!

ALİ'YİDE KİM SENİN HABERİ OLMADAN GÖMÜN YAKUP?

BUNUN VEBALİ SİZE AİT.. SE KABULEDİYORUM.. BİRAZ AKÇE LAZIM AĞAM!..

COPYRIGHT By ŞEMSET KARDAŞ

Doğan bey bir zamanlar ilim, irfan öğrendiği ihtiyara gidecekti..

HERHALDE BİR, İKİ GÜN KALIRSIN ORADA ...

BELKİ, AMA SANMAM, HEMEN DÖNECEĞİM...

Akşam üstüne doğru Doğan bey kapandığı yerden çıkar.. onu bekliyen Gülferi görür..

DÜŞÜNDÜM TAŞINDIM BEN BU GECE TARSUSA GİDİYORUM.. ORADA BANA FİKİR VERECEK BİRİ VAR!..

BU SON GÜNLERDE SANKİ OLANLARI HİSSETMİŞ GİBİ İSYAN İÇİNDE! NE DERSİN!..

SEN ONA BENİ ARATIRMAZSIN.. BİLİYORUM! AMA BİLİRSİN ÇOK ZOR DURUMDAYIM.. ORHAN BEYE BENDEN SELÂM SÖYLE GÜLFER.. ALLAHAISMARLADIK..

EĞER ORHAN BEY BENİ SORARSA BU GECE BİR İŞİMİ GÖRMEK İÇİN GİTTİĞİMİ SÖYLERSİN GÜLFER!

PEKİ.. AŞIL KORKUM OĞLUN SELİM AĞABEY!..

YUNUS EMRE

Doğan bey uzun, yorucu bir yolculuktan sonra sabaha doğru Tarsus'a ulaşabildi. O şehre girerken şehir ahalisi sokaklardaydı..
SU DÜNYAYI BANA ZEHİR ETTİLER. SAĞ KALMIŞ OLMAM BİLE BİR MUCİZE OLMALI?
75

Atını mahmuzladı. Şehrin dar yan sokaklarına doğru yol aldı
EN İYİSİ BÜYÜK CAMİİ'YE DOĞRU GİDEYİM. ONU ORADA BULABİLİRİM..

Atıyla camii'nin çıkış kapısında durup bakındı. Az sonra ihtiyar bir adam ona doğru hızla yürüdü..
RABBİME ŞÜKÜRLER OLSUN DOĞAN BEY NE İŞİN VAR?
SÖYLE GEÇERKEN BİR UĞRAYI VERDİM.. BİR RİCAM VAR SENDEN VELİ AMCA!..

Doğan beyin bu son cümlesi çok zor bir durumda olduğunu ihtiyara hissettirmişti.
SİZE GİDELİM! İSTERSENİZ ATLA ARDIMA DAHA ÇABUK GİDERİZ VELİ AMCA.
YOO.. EVLÂT NEREDE KALDI O GENÇLİK GÜNLERİMİZ. HAYDİ BENİ TAKİP ET BAKALIM!
COPYRIGHT © 85 REMZİ KIRDAR

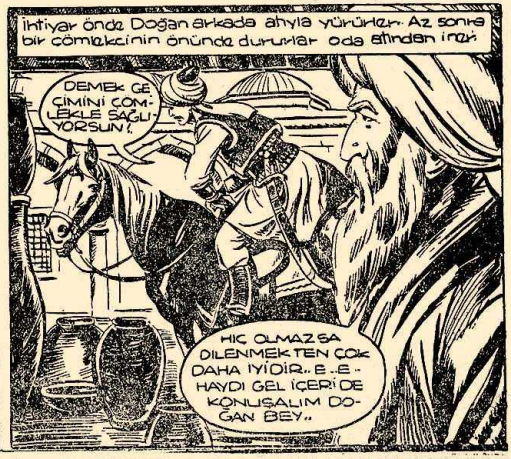
İhtiyar önde, Doğan arkada atıyla yürürler. Az sonra bir çömlekçinin önünde dururlar. oda ağından irak
DEMEK GEÇİMİNİ ÇÖMLEKLE SAĞLIYORSUN!
HİÇ OLMAZSA DİLENMEKTEN ÇOK DAHA İYİDİR.. E..E.. HAYDI GEL İÇERİ'DE KONUŞALIM DOĞAN BEY..

YUNUS EMRE

Doğan fikir almak için yıllar önce tanıdığı, çok sevdiği bu ihtiyara gelişinin nedenlerini anlatıp yardım ister..
..İŞTE HEPSİ BU! KARARIN NE OLURSA OLSUN YERİNE MUTLAKA GETİRECEĞİM!..
..YA KENDİNİ ÖLDÜR DESEM DE Mİ? YOK ÖLMAZ BÖYLE..
76

Velî baba oğlu kadar çok sevdiği Doğan beye yardım için çırpınıyordu
BİR GÜN HAKİKAT ORTAYA ÇIKACAK.. YA O ZAMAN ETRAF NE DER!..
BOŞVER ETRAFA DA! SEN ALLAH'A TESLİM OL! O SENİ KORUR!

Aradan günler geçer. Orhan Gülfer'i görmeden adamaz. ona uğramak zorunda kalır...
AFFET BENİ.. İŞLERİM ÇOKTU.. İYİLEŞTİN Mİ?
EVET! OLANLARI DA UNUT TUM. YALNIZ SENİ UNUTAMIYORUM SEVGİLİM!..

Gülfer heyecan içindeydi sevi yor ve seviliyor. du da..
BEN DE AYRI KALMAK ZOR GELİYOR.. DOĞAN BEY GELİNCE BUNU DA HALLEDELİM GÜLFER...
YILLARDIR HEP BUNU DUYMAK İSTERDİM OHH.. ORHAN..
COPYRIGHT BY ŞEMET KIRDAR

Fakat olanlar onda tesirdarmış Orhan bir bir öğrenmek istiyordu..
AMA.. YA AĞABEYİM SON OLANLARDAN YAZ GEÇERSE!
SEN ONU BANA BIRAK! ERKEK ERKEĞİ ANLAR İKNA EDERİM ONU..

PEKİ GELİNCE.. OH! AĞA BEY! DÖNDÜN DEMEK!..
EVET! HOŞ GELDİN ORHAN! SEY! BİZİ YALNIZ BIRAK BİRAZ GÜLFER!

YUNUS EMRE

Fakat kız kardeşinin ağladığını gören Doğan bey yaklaşıp yüzünü avuçları arasına alır. Ona sarılarak..

OLUR AMA BİR ŞARTLA.. BENİM ORHAN BEYLE NİKÂHIMA MÜSAADE EDECEKSİN!

SAHİ MI? AMAN NE GÜZEL BİR HABER BU! ÇOK SEVİNDİM PEKİ PEKİ SİL GÖZ YAŞLARINI..

77

Doğan, olan bütün hadiseleri Orhan'a baştan sona anlatır.. artık yaşamasının kendisi için hiçbir değeri olmadığını söyler.

BENDE OLSAM AYNI ŞEYİ YAPARDIM METİN OLMALISINIZ O İHTİYARIN DEDİĞİ GİBİ BEKLESEN..

BEKLEMEK! NE KOLAY KELİME AMA ARTIK DAYANAMIYORUM BUNA!

GİDİP TESLİM OLACAĞIM. İYİ İNSANDIM YİNE ÖYLE KALMALIYIM. SİZ MESUT OLUN, SELİMDE İYİ BAKIN! ALLAHA ISMARLADIK..

ŞİZE HAYRANIM BARI KÖYÜNÜZE GİDİN. ANCAK SULTAN SİZİ ARARSA KAŞIM AĞADAN DA SAKININ!

HAYIR. HAYIR! BİZİ BÖYLE BIRAKIP GİDEMEZSİN AĞA BEYCİĞİM!

BENLE OĞLUN SELİM SENSİZ NE EDERİZ BURADA. NE OLUR GİTME!..

DAHA FAZLA VİCDAN AZABINA DAYANAMIYORUM..

Doğan bey Gülfer'in yalvarışlarına dayanamaz atına doğru gider.

YA OĞLUN, BİRİCİK SELİMİN SENİ BULAMIYINCA, GÖREMİYİNCE BABAMI İSTERİM DEMİYECEK Mİ? GİTME

SİZİ ALLAHA EMANET EDİYORUM O SİZİ KORUR ELVEDA GÜLFER, ELVEDA SELİM..

COPYRIGHT © ŞEMET KIRDAR

Çıkarak ağlıyarak atına bindi, onları daha fazla üzmemek için oradan kaçar gibi uzaklaştı..

OH ALLAHIM! NE OLDU BİZE? NE YAPTIM BEN? ONUN HAYATINI DA YIKTIM!

YUNUS EMRE

Doğan gözden kaybolup giderken Gülfer acı acı kıra, hıçkıra ağlıyordu.. Ona Orhan bey dikkatini vermemişti

HAYDI GİDİP ONU ZORLA GERİ GETİREYİM, AMA DÖNMEK İSTEMEDİKTEN SONRA, GAYRETİM BOŞ! AĞLAMA! GEREKENİ YAPARIM..

78

SAHİ Mİ? AH! BARİ NİKÂHIMIZI GÖREBİLSEYDİ OHH!..

DEMEK KİSMET DEĞİLMİŞ, AMA PEŞİN HÜKÜM VERMİYELİM, BELKİ DÖNER!..

Orhan bey sevdiği kadının üzüntüsünü anlayıp yardıma karşı çıkar.

SENİ SEVMESEYDİM BUNU SENDEN İSTİYEMEZDİM ONA YARDIM ET ORHAN!..

Atına binmeden son bir daha onu rezalet dolu dönüşünü beklemesini ister.

ŞİMDİ EVE GİT KÜÇÜK SELİMİ OYALA - BENDE HEMEN ARDINA DÜŞÜYORUM..

NE OLUR ONU BUNDAN MUTLAKA ÇAYDIR SEVGİLİM!..

Gülfer ağlarda ağabey, Doğan ağlamaz mı? Başına gelenleri düşünüyor düşünüyordu. Nedense sonra Fatmaya yaklaşmıştı bile

DÖNÜŞÜ OLMI YAN BİR YOLDAYIM! SULTANA GİTMEDEN BENİ SEVEN SÖZLÜME VEDÂ ETMELİYİM! NE YAPAYIM KADERİM BUYMUŞ..

Sevdiği adam ağabeyinin peşinden yetişmek için uzaklaşırken Gülferde Hüdâ'ya yalvarır.

EY ULU TANRIM, BİZ KULLARININ HATALARI ÇOKTUR, SEN BİZİ HİDÂYETE VE TEKRAR SEVDİKLERİMİZE KAVUŞTUR!.. NE OLUR!..

COPYRIGHT © DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

COPYRIGHT By REMZİ KİTABEVİ

YUNUS EMRE

COPYRIGHT By PSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Konya'dan nasıl çıktı, onu kale kapılarında selametliyen o can dostlarıyla nasıl ayrıldı. Yunus hiç bilmiyordu. Bildiği bir devenin üzerinde Kâbe'ye giden kervanda olduğuydu.

Çöl yayılmış yatıyor; güneş mızrak mızrak kumlara saplanıyordu. ama Yunus daha farklıydı.

DÜN GECE DÜŞTE EFENDİMİZİ GÖRDÜM. ÇOK MUTLUYUM.

NASİP ET ALLAHIM HUZURUNA VARIP YÜZ SÜREYİM.

İŞTE! SAYMAYI UNUTTUĞUM MUBAREK GECE YİNE ÇÖKTÜ...

Bu müjdeden sonra kervan Mekke surlarının dibindeki çadırların arasında durdu. Sevinç sonsuzdu artık.

Günlerce süren uzun yolculuktan sonra, Bir sabahın ilk ışıklarında kervancı başı yolculara beklenilen müjdeyi veriyordu.

HEYY!.. GÖZÜMÜZ AYDIN OLSUN. MEKKE GÖRÜNDÜ. GAYRET DİNDAŞLARIM...

COPYRIGHT © ŞEMSET KIRDAR

YILDA YETMİŞ BİN HACI, HERBİRİ NİYETEDER VARIR ZİYARET EDER, NURUNU MUHAMMEDİN.

GÖZÜN AYDIN YUNUS DERVİŞ. NİHAYET KAZASIZ BELASIZ GELEBİLDİK...

YUNUS EMRE

Kervancı başı, belâsız gelişlerinin nedenini Yunus gibi bir dervişe mal etmişti... Vermek istediği hediye'yi yunusa kabul ettirememişti.

İNAN EMREM, SEN HÜDA'NIN İYİ KULLARIN DAŞIN NE OLUR KIRMA BENİ!..

NASIL OLUR, HEM BENİ BURAYA KADAR GETİRİP, HEMDE HAKKIMDA OLMIYAN BİR BAĞIŞI BANA VERİP KABUL EDEMEM!

82

Kervancı başı ona karşı nasıl hürmet etmesindi... İlk defa yollardan beri ilk kez baskına uğramadan Mekke'ye gelebiliyordu. Bunu Yunus'un kutluluğuna mal ediyordu.

NE YAPALIM EMREM HERNEYSE BİR İŞİN OLURSA ARARSAN BEN BURDAYIM!..

SAĞOL ABDUL KARDEŞ. YAKINDA SENİ BİR KAÇ GÜNLÜĞÜNE ZİYARET EDERİM..

İklimin sıcaklığı buram buram esiyordu, ama hak uğruna bu kutlu yapının Beytullah'ın etrafında tavaf edip, niyaz eden namaz kılan binlerce Müslüman tek bir vücut gibiydi. Hergönül bu kutlu yapının yanında birleşiyordu. Yunus Emre de huşu içinde erimiş gitmekteydi...

EŞHEDÜ EN LAİLÂ HE İLLALLAH VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN ABDÜHE VE RESULÜHU..

BÜYÜK ALLAHIM, BANA BU GÜNLERİ GÖSTERDİĞİN, BU KUTLU EVİNİ ZİYARET ETTİRDİĞİN İÇİN SANA MİNNETTARIM.. ŞU GARİP YUNUS'U DA SEVDİKLERİ NE KAVUŞTUR..

Yunus, Kâbe'yi tavaf ederek, yanarışına seçilen gönül yolundan yaklaşıyor, şükrediyordu.. Hac farzlarını yapabilme nasibi istiyor.. ağlıyor, ağlıyordu...

KANDE DEYİ FİKREDERDİM, GÖÇE BAKIP ŞÜKREDERDİM, DOST BENİM GÖNLÜM TENİM İÇİNDE; EVİNDE, CANIMİŞ...

COPYRIGHT By ŞEMSET KADAR

YUNUS EMRE

Yunus, Kâbe'de Hac vaciplerinin bir kısmını tamamladıktan hemen sonra Mekke'ye doğru yola çıktı.. Kızgın güneş bir kaç günlüğüne kaldıkları Mekke gecelerini özlettiriyordu.. Tekrar develere binildi yollar çöllere, çöller yollara açılıp gitti..

Ama Hira dağından çok uzaklarda olduğunu biliyordu.. kendi kendine, Beni oraya çeken bir şey var acep nedir?. Nihayet Medine görüldü...

HE YA! BACI!. BEN BİR ARA MEKKEYE DÖNMEK İSTİYORUM BENİ ÇEKEN BİR ŞEY VAR.

SANIRIM CAHİLLİKTEN YARIM KALAN BİR İŞİM OLDU

KUTLU YUNUS NİHAYET MEDİNEYE YAKLAŞTIK ARTIK...

Develer kumları ezerek ilerledi. Medine surlarına dolandı, daha sonra giriş kapısına yaklaştılar, asıl onlar değil Medine onlara bütün haşmetiyle yaklaşıp durdu...

GERİ DÖNMEK ZOR YUNUS. BELKİ SENİ ORAYA GÖTÜREBİLECEK BİRİNİ MEDİNE DE BULABİLİRİM.

Genç arap kadını Yunus'un kutluluğunu anlamış, ona yardıma karar vermişti. Bir kese altın bunu halletmişti...

BİZİM İÇİN GİDİP DÖNMEK İŞ DEĞİL. AMA KONUĞUMUZ SICAĞA DAYANIRMI?. PEKİ İSTEDİĞİN GİBİ OLDU BU İŞ.

COPYRIGHT BY ŞEMSİ KARAR

YUNUS EMRE

Çöl bedevisi onu istediği yere götürüp, tekrar buraya getireceğini söyler. Olan lardan habersiz olan Yunus buna çok sevinir.. Ama bu arada da onu bir merak sarar.. öğrenmek ister!..
YA DEMEK BENİM DE GELMEMİ HİÇ BİR KARŞILIK OLMADAN İSTİYORSUN..
EVET YUNUS! SENİN GİBİLER HER VAKİT GELMEZ BURAYA.. YARIN GİDİYORUZ...
84

Yunus'un Mekke'ye döneceğini duyan lar bu ise şaştılar.. Şimdiye kadar böy le birşey olmamıştı..
ŞU DERVİŞTE BİR HİKMET OL MALI!..
SANIRIM, BİN ALTIN VER SEYDİ YİNE DE ONU ORAYA GÖTÜREMEZDİM.. ÇOK ZOR İŞ BU!..

Bedavi Ahmed vardığı sözü tutmuş onu Hirâ dağının eteklerine birkaç gün sonra getirmişti.. Etrafı seyredan Yunus burâlan tanıdığını hissediyordu..
İŞTE! SU YUKARI DA GÖRDÜĞÜN YER MU, KADDES HİRA MAĞARASIDIR YUNUS..

BU GÜN ÇOK SICAK, HAYDİ TUTUNUN DEVELERİ ÇÖKERTİRİYORUM..

AKAR YAŞIM SELE BENZER, ÖMÜR GEÇER YELE BENZER, GÜLER YÜZÜN GÜLE BENZER, YA NE BİLSİN ONU DAĞLAR...

Hirâ'ya ne kadar zamanda ve nasıl geldiğini Yunus yere ayak basınca unutmuştu.. ama mağara da onu çeken bir şeyin olduğunu içi ışıl, ışıl olarak hissediyordu.. Acaba bu neydi?..
BEN KUR-ÂN OKUR KEN SENDE DOLAŞ..
OLUR! GİDİP BİR BAKIP DÖNECEĞİM, BU DA BİTİNCE GERİ DÖNERİZ...
COPYRIGHT By REMZİ KIRDAR

YUNUS EMRE

Yunus, Hirâ dağında ki Cebrâil'in ulu resule ilk Hüdâ emirlerini göndердiği mağarâya ilerlerken Ahmed de en güzel Mekke sîvesiyle kurân'ın Ankebut suresini okumaya başlamıştı. Yunus her adım atışında bu maddi dünyadan uzaklaşıyor gibiydi, ellerini açmış ilâhiler söylüyerek Hirâ mağarasının ağzına yaklaşmıştı...

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİYM... ALLAHÜ EKBER...

BİSMİLLAHİR RAHMANİRRAHİYM.. ELİF LÂM, MİM, İNSANLAR SÂNİYORLARMI "İNANDIK" DEMEKLE BIRAKILACAK LARDA İMTİHANA UĞRAMAYACAKLARDIR

..BURALARDA BİR BAŞINA AÇ VE YALNIZ RÂBBİNDEN GELECEK EMİRLERİ BEKLEDİN, CEBRAİLİ BEKLEDİN, NELER CEKTİN, NELER GÖRDÜN, YA BEN İNSAN KEN İNSANLIĞIMI UNUTTUM...

85

Yunus Hirâ mağarasına yüzü koyun uzanmış, bu kutlu yerde sürünerek ilerliyordu.. Biliyordu ki ulu Resulü buralara basmıştı.. Her karışı kutluydu...

BANA YARDIM ET, HACIMI HAC ET! NE OLUR, EY BENİM CEBRAİLİM, RÂBBİMİN ULU ELCİSİ...

KUTLU YUNUS EMRE! DERVİŞ YUNUS!,

SARIKÖYLÜ DERTLİ YUNUS!,

KUTLU YUNUS!,,

BEN TAŞA, YÜZ SÜRMEYE DEĞİL, SANA VASIL OLMAYA, YIKANIP ARINMAYA GELDİM... BANA GÖRÜN!...

Yunus böyle niyaz ederek kendinden geçmişti ki.. duyduğu gök kubbeyi kaplıyan sese doğru döndü, adeta gözlerine inanamamıştı.. Aradığı neo buydu ne suydu, kendisiydi!. Rabbini bulmak insanın insan olduğunu bulmasına bağlıydı...

BEN SARIKÖYLÜ ASİ YUNUS TUM BAK!

BENSE O-DUNCU YUNUSUM.

YA BEN, KUTLU YUNUSUM!

OH ALLAH'IM, MEĞER BEN ŞİM DİYE KADAR KENDİMİ ARAYIP DURMUŞUM

Birel omuzuna dokundu, Yunus ona doğru döndü ama...

SEY? AH! BEN MAĞARADA DEĞİL MİYDİM Mİ.. AMA?

YOK YUNUS, BURADA HİRÂ'NIN AĞZINDA DURUP KALDIN.. BİRAZ DAHA KALSAYDIN BU SICAKTA ÖLEBİLİRDİN.. HAYDİ YUNUS...

COPYRIGHT BY ÖMER KUŞDAR

YUNUS EMRE

Ne diyorau bu adam? Önce içeriydeydi, buraya nasıl gelmişti? Ama Yunus ne aradığını bulmuştu ya...

SANA SICAK DOKUNDU, İYİ Kİ FARKINA VARABİLDİK YUNUS.

BEN İÇERİYE GİRDİĞİMİ SANIYORDUM AMA NEYSE...

86

ÇOK GARİP? AMA ALLAH İSTERSE OLMİYACAK ŞEY YOKTUR YUNUS, YUNUSU BULDU..

AMAN SIKI TUTUN EMREM... ANLAŞILAN SICAK HAVA SANA YARAMADI..

Yunus'u ne güneş çarpmıştı, ne de rüya görmüştü.. Ulu Tanrı artık ona dur demiş, eğer beni aramak istersen kendinde ara demişti..

YILLARDIR, EMREMİ, SARIKÖYÜ HATIRLAYAMIYORDUM? AMA ŞİMDİ HEPSİNİN ÖZLEMİNİ DUYUYORUM.

İKİ GÜNDÜR YOLDAYIZ FARKINDA BİLE DEĞİLSİN MEDİNE'YE GELDİK!

EE.. SONRA? DEMEK ÖYLE OLDU HA! BEN DEDİMDİ BUNDA HİKMET OLDUĞUNU!

DUA EDİYORDUM.. O ANDA ETRAF NURLANDI.. ONU ÖYLECE BULDUK!

ÖNCE İÇERİ GİRDİ VE SONRA ONU DIŞARIDA BULDUNUZ HA?

COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

Günler geçti.. Yunus'un bu hakikine erenler onun ermiş olduğunu anladılar.. Ellerinden gelen yapmak istediler. Bu garip dervişi sevdiler..

YOK DERVİŞİM BU HEDİYEMİ ALMALISIN YOKSA SONRA KIRILIRIM SANA.. AL...

Yunus, hepsini gönderip yeri olmadığını söyleyip gönüllerini kırmıyordu.. Neden sonra yolun bittiğini gören Yunus, ulu Resulüne hem ziyaret hem de veda etmeye geldi.. Şöm altınlarla işlenmiş kutlu türbesini binlerce hacıyla birlikte ziyaret etti.. Burası Efendimizin türbesi değil sanki mahşer yeriydi.. Gönüller ona, onu yaratan Hüdaya açılıyordu..

YUNUS EMRE

Doğan beyin evinde üzüntü devam ederken o sırada kasım duyduğu bir haberden faydalanmak istiyordu..

OLABİLİR BELKİ?.. AMA ONU NASIL OYUNA GETİREBİLİRİM Kİ?..

87

Kasım böyle İblisçe plân kurup Doğan'dan kurtulmayı düşünürken birden bir kılıç çın sırtına dayandığını hissetti.. Bu aradığı Doğan beydi!..

KOLAY GELSİN KASIM!.. UZUN ZAMANDIR SENLE GÖRÜŞMEDİK Tİ!..

SEN HA? NE İSTİYORSUN? SIRTIMDA KILINÇLARI KONUŞACAĞIZ!..

Kasım, kurduğu plân'a bir fırsat arıyordu.. Nihayet bu olmuştu, kendi gelmişti!.. Bundan faydalanmak istiyordu..

TABİİ Kİ DEĞİL.. O DURUMDA BEN BİLE KONUŞAMAM!..

NASIL GİRDİN BURAYA? BEN SENİN NE İSTİYORSUN?..

BACIMA YAPTIĞININ HESABINI SORACAK ZAMANDA GELECEK!.. SEN BU KADAR ADİ MİYDİN?

ADİ!.. NE DERSEN DE.. KİMSE BİLMİYOR, BEN RUHEN HASTAYIM.. SONRA BIRAKTA DOST OLALIM....

Doğan bey bu iğrenç elin boşuna uzatılmıyacağını bilmiyordu.. Son defa Kasım ağa'ya ihtar etmek zorunda kaldı...

VAZGEÇ ARTIK YOKSA YAPTIKLARINI SULTANA BİLDİRMEK ZORUNDAYIM..

BELKİ BU SÖZLERİMDEN KORKARAK O İĞRENÇ SALYASINI ETRAFA SAÇAMAZ!..

Onun cevabını dinlemeye bile tahammülü hissetmiyen Doğan hızla konaktan çıkıp gider...

EVET BEKLEMELİYİM!.. NASIL OLSA HATAMI BİLENLERDENİM. SERBEST OLURSAM, BU SAPIK ETRAFA KARŞI SAYGILI OLUR!..

ERGEÇ FOYASI ORTAYA ÇIKAR. BENDEN GÜNAH GİTSİN BİR KERE!..

Sultanın olanları duyması endişesi Kasımı sevinçten çıldırtmıştı..

YAPAR MI YAPAR!.. DURALİBA DOĞANI YOK ETMENİN BİR YOLUNU BULDUM! GÜZEL?

NEREDEYSE O KADINI BULUP GETİRİN, SÖYLEYİN ONA ÇABUK GELSİN!..

GELDİLER İÇERİDE BEKLERLER..

COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Karşısındaki uşaktan müjdeyi alan kasım koşarak gider. Az sonra fâcirin güzel karısı karşısındadır.. Aralarında pazarlık başlar..

İNANINIZ AĞAM BU İŞTE BEYİMİN HİÇ BİR SUÇU YOK. SONRADA DEDİĞİNİZ..

PEKÂLA, BUNLARI ÖDEMEDEN DE BEYİN SERBEST OLABİLİR BACI..

88

Kasım ondan istediklerini anlatır.. Eğer bunları yaparsa beyinin affedileceğini, akçesiz serbest olacağını söyler. Nihayet kendisine bir kurban bulmuştur...

KATİL Mİ? DEMEK YAKALAMAK İSTEDİĞİNİZ BİRİNİ ÖLDÜRDÜ? YA BENİ DE ÖLDÜRÜRSE?...

EĞER ONU YAKALAMAMIZA YARDIM EDERSEN DEDİĞİMİ YAPARIM TAMAM MI?

Kader ağlarını örüyor, olaylar Kasımın istediği gibi oluyordu.. Bu beni de öldürür mü? diye sorması Kasımın sevincini artırıyordu..

EĞER BANA BİR ŞEY YAPMADAN KURTARIRSANIZ BUNU KABUL EDEBİLİRİM KASIM BEY!...

BÜTÜN ŞEREFİMLE SİZİ TEMİN EDERİM BACI, KILINIZA BİLE DOKUNDURTMAM SİZİN

HATA İSTEMEM ANLAŞILDI MI? EĞER ONA BİR ŞEY OLURSA SİZİ YAKARIM..

MERAK ETMEYİN BEY! ONU SİZE CANLI GETİRECEĞİZ...

Çarileri de planına göre harekete geçirince Dolaşma bahanesiyle bahçeye doğru sinsice yürüdü durdu Kasım..

KİMSE GÖRMEDEN İŞİMİ BİTİRİP KONAĞA DÖNMÜŞ OLMALIYIM!

Karanlık iyice bastırınca Kasım kimseye görünmeden konaktan çıktı.. Küçük camiinin duvarına kadar gelip, koynundaki hançeri çıkartarak sessizce bekledi..

İŞLER İSTEDİĞİM GİBİ OLURSA, BİR TAŞLA İKİ KUŞ VURACAĞIM. KADINDA ÖLÜNCE KOCASININ SERVETİ BENİM OLACAK! ZİRA O DA ÖLECEK!

COPYRIGHT BY ÜMİT KIRDAR

YUNUS EMRE

Tutuklu beyini kurtarmak için farkında olmadan oyuna düşen genç kadın, Doğanın çekebinin evinden çıkmasını bekledi.. Sonrada ..

89

Genç kadını son anda tarifsiz bir vicdan azabı kapladı.. Kasım ağa onun için katildir demişti... Ama hayatında ilk defa yanıldığını anladı... daha fazla dayanamadı ve ....

Akşamın bu vaktinde karşısına çıkan kadının böyle konuşması Doğan beyi durdurur. Dikkatle ne istediğini anlamak ister...

Doğan bey onun ismini isitince, atından inip yalvaran kadının derdini öğrenmek ister.. Fakat kadın yanıldığını geç fark eder!...

Kadın Doğan beye herseyi anlatmak istiyordu.. Ama ne yazık ki bunda çok geç kalmıştı bir kere..

COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Doğan'a tam hakikatı anlatmak üzere olan kadının sırtına bir hançer hızla saplanır. İnildiyerek yere yuvarlanırken, onun hemen oradan kaçmasını tekrarlar..

SENİ BİRİ SIRTINDAN HANÇERLEDİ! VAY İTİ SOYLARI...

ŞİMDİ BENİ YEM OLARAK... KULLANDIĞINI ANLADIM. ÇOK GEÇ! OHH!

Zavallı kadın sözünü tamamlıyamadı. Az sonra da Doğan'ın ellerinden yere doğru kayıp yuvarlandı.. Doğan bey şaşırmıştı..

DEMEK BENİM KONYAYA GİTMEME MANİ OLMAK İSTEDİN HA! SEN İNSAN OLAMAZSIN!

AMA BUNU BİR GÜN BURNUNDAN FİTİL, FİTİL GETİRECEĞİM!

Atının dizginlerini tutup tam eğerine atlamıştı ki.. evvelce onu gözetlemek emrini alan çerikler etrafını çevirerek attan aşağı ettiler..

HEY, DURUN! NE OLUYOR BÖYLE?

TUTUN! SIKI TUTUN! KADINI ÖLDÜRDÜ..

ama mücadele fazla sürmedi.. Çerikler onu gafil avlıyarak sımsıkı yakalamışlardı... Doğan bey erken bile davranamamıştı

BIRAKIN BENİ! ONU ARKADAN VURANI BULUN.. KAÇIYOR AHH!

YA, DEMEK ONU ÖLDÜRDÜĞÜNÜ DE İNKÂR EDERSİN HA!

Doğan bey çerikerin bile oyuna getirilmiş olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu

BİZ KÖSEDEYDİK, BÜTÜN YAPTIKLARINI GÖRDÜK! ONU SEN ÖLDÜRDÜN..

BUNLARI DA OYUNUNA GETİRMİŞ KASIM İTİ! AHHH!..

COPYRIGHT BY ŞEMET KIRDAR

Eline fırsat geçmişken neden bu yılan'ın başını ezmediğine yanıyordu.. Bir mahluk bile bu kadar kötü olamazdı..

DAYANMAM GEREK... BUNLARA NE SÖYLESEM BOŞ.. HEPSİNİ PARAYLA SATIN ALMIŞTIR.. ORHAN BEYİN YOKLUĞUNDAN DEMEK BÖYLE FAYDALANDI?..

Neden sonra onu yaka paça sürükleyerek kaleye getirdiler ve zindana attılar...

KASIM AĞA BU HABERE ÇOK SEVİNECEK.. HOP!

ŞİMDİ GELSİN AKÇELER HA HA..

YUNUS EMRE

Hasta Doğan olmak üzere hepsini oyuna getiren Kasım, gizlice konağa dönmüş, soyunup yatmıştı.. Haberi yokmuş gibi olmalıydı.. Şimdilik zafer onundu..

ONU TAM VAKTİNDE ELE GEÇİRDİM, GECELEYİN ÇOK GÜZEL İŞLER OLUYORMUŞ!. SIRASI GELİNCE DE ONU YOK EDERİM!..

91

Ertesi günde Kasımın kini devam etmiş, gönülükler halkasına bir yenisini eklemek istiyordu. Gayesi doğan beyi can yerinden vurmaktı..

DEDİĞİM GİBİ ÇELEBİ HASTA.. KIZINI ALIP GELDİM AĞAM..

GÜZEL!, ONU BEN DEĞİL DOĞAN ÇAĞIRDI TAMAMMI, BÖYLE BİLİNSİN! ÇEKİL SEN!

Dün akşam kendisini hasta babasından isteyen Doğanın bu bir sevdan habersiz sözlüsü kız, heyecan içindeydi.. Doğanı bekliyordu..

DOĞAN MIŞ BENİ ÇAĞIRTAN.. HER HALDE DÜĞÜN TARİHİMİZİ KARARLAŞTIRMAK İÇİN İSTETTİ.. ŞU GELEN BEYE BİR SORAYIM HELE!..

ÇOK MUTLUYUM, HER HALDE ONUN ARKADAŞISINIZ.. DOĞAN BEYİ AÇABA ÇOK BEKLEMİYİM BEY?..

NE DEMEK BU? BENİ BURAYA DOĞAN BEY ÇAĞIRTMADI MI? YOKSA? YOKSA?..

SANMAM GÜZEL KIZ! HOŞ GELMEŞEDE BEN BURADAYIM YA!.

Bir kuduz köpek gibi şehvet içinde olan kasım bu körpe genç kızı bileklerinden yakaladı.. kızdırdıkça doğru hızla çekti.. Genç kız çırpınarak yalvarıyordu..

BIRAKIN BENİ, BIRAKIN!, OH!.. KOLLARIMI FENA ACITIYORSUNUZ!

HA.. HA... NE YANİ O ERKEKTE BEN DEĞİL MİYİM KI!, ŞUNU İYİCE BİL O YOK.. YOK!

EĞER BIRAKMAZSANIZ AVAZIM ÇIKTIĞI KADAR BAĞIRIRIM!, OHH!.. IMDAT!, IMDAT!, AHH!...

Fakat orada neden bulunduğunu geç anlıyan genç kız kaçmak istediyse de bunu yapamadı.. Yakalanıverdi..

COPYRIGHT '83 ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Kasım ağa eline geçen bu fırsatı kaçırırmıydı ki! Hele bu Doğanın çok sevdiği Çakabinin güzel kızıysa.. Birden üzerine atıldı, bir eliyle onu sımsıkı sararak; diğer eliyle de susturdu.. İçeriye, yatak odasına zorla sürükledi..

PİŞ IRZ DÜŞMANI.. İMDAT!.. İM... ..D..A...T...

ETRAFTAN BİR DUYAN OLMADAN SUSTURUP İŞİMİ GÖRMELİ YİM.. HA..HA..!

92

Genç kız çırpındı durdu.. Biraz sonra odada yırtılan bir kumaş sesi duyuldu.. gözü dönen ırz düşmanı kızın elbiselerini çekip parçalamış.. gülüyordu..

HAA.. HA..HAA.. PEKTE GÜZELMİŞŞİN!.. BAK, BAK.. DOĞAN BEYDE AĞZININ TADINI BİLİP MİŞ HELE!...

Divana fırlatılan kız sersemledi, kendisini çok geç toparlıyabildi..

HAYIR... HAYIR!.. NE OLUR.. NE OLUR!.. AH AHHH!..

Biraz sonra çığlıklar küfürlere karıştı.. Divan alt üst oldu!.. Canavar amacına nail olmak için saldırdı.. Yanan şamdandaki mumlar titreştiler..

KES DİYORUM.. SEN BENİMSİN ARTIK!.. NİHAYET İNTİKAMIMI ALDIM.. ALDIM.. HAHA.. HAHAA...

OH TANRIM, ALLAHIM... BANA YARDIM ET!.. OHH.. OHH!...

Aradan uzun sessiz saatler geçti.. Kasım ağa.. Ya yarı çıplak vaziyette ki kız kin ve nefretle bakıyordu...

EĞER OLANLARI ETRAFA YAYARSAN HİÇ AÇIMAM! HEM DOĞANİ HEMDE HASTA BABANI YOK EDERİM...

ALLAH BİLİR SENİN.. NASIL OLSA BİLİNUN HESABINI VERECEKSİN!..

Son bir tehdit savurup giden Kasımın ardından felâkete uğrıyan genç kız birden naşi-zasını toparlıyamadı..

OH NEYDİ BENİM ADIM? GÜL?.. YOK, YOK AYŞE? O DA DEĞİL? PEKİ NEYDİ Kİ? OH BANA BİR ŞEYLER OLUYOR ALLAHIM!.. KİMİM BEN? HAYIR.. HAYIR!...

COPYRIGHT By Remzi KIRDAR

YUNUS EMRE

Zavallı kız hafızasını kaybederken Doğan'beyde atıldığı zindanda hırpalanıyordu...

SUS KÜSTAH SENİN GİBİ İTLER AĞAMIZA LÂF EDEMEZLER... SUS!, HA.HA

93

Az sonra zindanın kapısı ardına kadar açıldı..Kasım içeri girdi, Doğana yaklaştı.. Ona olanları utanmadan anlattı...

"YA ÇOK ÜZÜLDÜM! KİM YAPTI BU KÖTÜLÜĞÜ SÖZLÜNE ACABA? HA!.

PİŞ IRZ DÜŞMANI! SAPIK!. YILAN! TUH SANA TULU!..

BANA TÜKÜRMEK HA! AMA DUR SENİ İNLETEREK ÖLDÜRTECEĞİM... ŞİMDİ ÖLÜRSEN KURTULURSUN!

Aradan tam baş ay geçti.. Doğan'ın saçı, sakalı uzamış.. kapatıldığı kalenin mahzeninde bir fırsat bulup kaçmayı düşünüyordu...

ALLAHIM BANA KUVVET VER, AFFET BENİ.. ARTIK BURADA KALMAMALIYIM.. BİR FIRSAT VER KAÇMAMA TANRIM!.

Birden demir kapının kilidinde bir anahtarın döndüğünü duydu.. Bu yemek getiren çeriydi...

GÜZEL! TAM ZAMANI! BUNDAN FAYDALANAMAZSAM BU RADA ÖLÜP GİDECEĞİM!..

Yemek getiren çeri içeri girince Doğan bu fırsatı kaçırmadı.. bütün güçüyle üzerine atıldı.. iki elini bir yumruk yaparak boynuna hızla vurdu..

KALKTA ZİFLEN... İNGHH!

ŞİMDİ SIRA BENDE DOMUZ! BUNU BEKLİYORDUM!

BOYNU KIRILMIŞ! DEMEK Kİ KUVVETİM YERİNDE? GAYRET!..

Tam Doğan koridorlarda kaybolmuştuki oraya gelen çeri olanları anladı..

KOŞUN! BÜTÜN KALE KAPILARINI TUTUN, MAHKUM KAÇMIŞ! KAÇARSA KASIM DERİMİZİ YÜZER!

COPYRIGHT By ŞEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Doğan beyin bu ani kaçışı bütün çerileri şaşkına çevirir.. Hele zalim bir ağaları varsa kelleyi koltukta olduğunu anlarlar..

Çeriler telâş içinde can kaygusuna düşerlerken Doğan da nefes, nefese önce bildiği silahlığa doğru koşar durur..

Şimdi Doğan iki ateş arasında kalmıştı.. Ardında ona yaklaşmakta olan çeriler, önünde de olanlardan bihaber bir nöbetçi vardı...

kan ter içinde koştu-koştu.. Nihayet loş karanlık olan silahlığa giden dehlizi buldu. Fakat..

Karşısında ki çerinin bayalarına biz diz atıp onu yolundan çekip attı.. Sonra da acı bir kahkaha uçuruma doğru atlayıverdi...

Yaklaşan çeriye atılıverdi.. aralarında bir boğuşma başladı.. çeri kılıncını düşürünce hançerini çekti koluna saplayıverdi

COPYRIGHT By REMZET KIRDAR

Bir müddet aşağıya yuvarlanan Doğan bey sonunda istediğine kavuştu.. Ama bir taş çıkıntısı...

YUNUS EMRE

Yükseklerden kurtulmak için altında ki kayalıklara doğru atlar Doğan bey Hüdâ'nın bir lütfu olarak upuzak bir yarayla hürriyetine kavuşur.. Sersemliyerek düşer..
GAYRET DOĞAN İSTEDİĞİN OLUYOR.. ARTIK SENİ ÇEVRELİYEN GECE BİTTİ.. HİDÂYETE ERİYORSUN!.. AHH!..
95

Yaralı yaralı sürünerek sakla nabilecegi bir kayanın altına sığındı.. Az sonra da çekilerin sesleri duyuldu..
NAFİLE! SERSEM ORADAN ATLANIR MI? HER HALDE GEBERİP GİTMİŞ OLMALI.. GELİN ÖTEYE BAKALIM!..
BENİ ÖLMÜŞ SANMALARI İŞİME ÇOK YARAR! BİRAZ BEKLEMELİYİM..

Doğanın her şeyi göze alıp kaleden kaçtığını duyan kasım ağa'nın erkleri tutuşmuştu.. Onu canlı ve cansız getirene bir kese altın vâdetmişti.. Her taraf iyice taranıyordu..
BEN BU İŞİN SONUNU PEK İYİ GÖRMÜYORUM.. BU İNSAN ALT TARAFI BEŞ!..
SÖYLENMEYİ BIRAKTA İŞİNE BAK YUSUF!.. BIZ VERİLEN EMRİ YAPMAK ZORUNDAYIZ TAMAMI MI?..

Bu sırada olanlardan habersiz Orhan bey de oradaydı..
GALİBA BİR MAHKUM KAÇTI? AMA BU İMKÂNSIZ OLAMAZ!

Ama Orhanın içine bir şüphe düştü.. kasımın bir kese altın vaadettiği bu kaçakın kim olduğunu düşünüp durdu..
BUNDA BİR İŞ VAR? YOKSA AĞABEYİM BİR METELİK BİLE VERMEZ! NASIL OLSA ÖĞRENECEĞİZ..
DOĞAN BEY BEŞ AYDIR KAYIP.. KEŞKE GÜLFERE BİR UĞRAYI VERSEYDİM DE!...
COPYRIGHT © REMZİ KİTABEVİ

Orhan bey düşünebilecek bir fırsat bulabilseydi belki bu kaçanı tanıyıp, anlıyabilecekti..
OH BU NE TESADÜF ORHAN! İYİ Kİ GELDİN! NE OLUR BANA YARDIM ET!
KIMKI BU KADAR ONDAN GEÇİNİRSİNİZ HEPİNİZ! ALT TARAFI BASİT BİR MAHKUM BU!

YUNUS EMRE

kardeşinin şüphelendiğini gören Kasım yaptıklarının ortaya çıkmaması için didinir. Sonunda yine bir çıkar yol bulup onu kandırır..

Kasım ağanın yalanlarına nedeb olan Gülfer Doğanın gitmesinden sonra eve kapanmıştı.. Hep belki şimdi gelir diye beklemiş, sabretmişti Fakat ne Doğan ağa beyi nede sevdiği adam Orhan bey gelmişti..

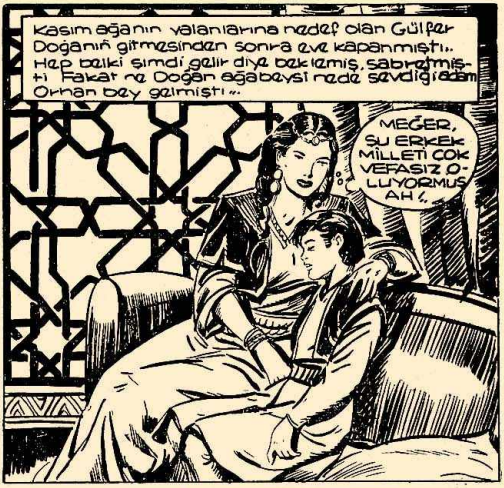

YUNUS EMRE

Orhan bey bu yersiz endişe içinde Gülferlere gelir. Tam istenilen adamı yakalamak hemde onunla konuşmak istiyordu...

97

Atların geniş taşlıkta çıkardığı nal sesleri bahçede bulunan Gülferin dikkatini çeker heyecanlanır...

Sonra avluda toplanan çerilere doğru yürür. Gülfer Orhan beyi aralarında göremez. Bu fırsattan istifade edip onlara ağabeyini sorar...

COPYRIGHT By DEMET KERDAR

YUNUS EMRE

Gülferin bu yerinde sitemine aldırmıyan Orhan bey kafasını karıştıran yalanların tesirinden hala kurtulamamıştı..

EĞER BURADA OLSAYDIM MUTLAKA GELİRDİM GÜLFER...

HATIRLARSAN BEŞ AY ÖNCE AĞABEYİMİN ARDINDAN GİDİP ONU DÖNDÜRECEKTİN! BU DA YALAN MI?..

98

Orhan bey Gülferin haklı olduğunu biliyordu..Ona karşı hatalıydı.. Fakat kasımın yalanlarını doğru olup olmadığına bakıyordu...

İNAN BANA!..ONU ARAMADIĞIM YER KALMADI... ŞİMDİ SEN BENİ İYİ DİNLE! BANA HİÇ SORMADIN,SİZE BU ÇERİLERLE NİYE GELDİĞİMİ!..

BU KADAR AL ÇALDIYSAN ÇABUK DEFOLUP GİT! OH ALLAHIM BU İFTİRA...

DEMEK İNKÂR EDİYORSUN! O MAHKUMLA OLANLARI?. YAZIK BÜTÜN GAYRETLERİME!..

YOKSA BUNLAR KASIMIN YİNE BİR OYUNUMU? YA!..

Bunların bir yalan da olabileceğini düşünmüyor değildi Orhan.. Ama Gülferi çok sevdiği için kıskanıyordu!

İSTENMEDİĞİM YERDE DURMAK ADETİM YOKTUR! HAKİKATI SÖYLESENDE..

DEFOL! DEFOL SEN! BİR DAHA GÖRMEK İSTEMİYORUM! DEMEK BU YALANLARA KANDIN DA OHH!..

NE O BEYİM BİR ŞEYMİ OLDU? YOKSA KAVGAMI ETTİNİZ BACIMLA!..

ÖYLE DEĞİLSE BİLE ONA YAKIN BİR ŞEY HAZIR OLUN BURADAN GİDİYORUZ..

DUR! BULDUM..DOĞAN BU! İNAN BUNA!..

BOŞA HARCANACAK VAKTİMDE YOK ÇEKİL ÖNÜMDEN!

COPYRIGHT '67 ŞEMSİ KARDAŞ

YUNUS EMRE

Hakikatı bir anda kavrayan Gülfer, o kaçan adamın eşi bayi Doğan olduğunu anlar..Bunu halâ sevdiği adama söyler. Ama o atıyla üstüne doğru gider...

FARZEDELİM O!.. NE FARK EDER.. O DA ADAM ÖLDÜRMEDİ Mİ? ÇEKİL!..

HAKİKATI ANLADIĞIN AN YAPAYALNIZ OLACAKSIN! OH!..

99

Üstüne gelen atın dizginlerini yakalayabilen Gülfer sinsa kendisini yana atabilecek bir zaman bulur..hızla yere yuvarlanır..

DEMEK BENİ EZECEKTİN? NE OLACAK AYNI KANDANSINIZ!.. BU OLANLARA KİM SEBEPSE ALLAH BELÂSINI VERSİN!

OH! NE OLDU BANA BÖYLE? ONA BUNU YAPMAMALIYDIM!.. ARTIK MAHVOLDUM BEN!..

ÜÇ ÇERİ BENİMLE GELSİN! DİĞERLERİ DE NİĞDE'YE DÖNSÜN!...

Olan olmuştu, artık geriye dönülmezdi..Orhan bey yaptığı hain karşısında çok üzgündü!.. Bunu yol boyunca düşündü.. Oraya ne duygu ile gülmüş ne vaziyette gidiyordu şimdi!..

Ö DA BENİ SEVİYOR..NEŞ'YAZIK Kİ İŞ BURADA BİTTİ!.. YA ACABA O KAÇAN DOĞAN BEY MİYDİ?.. İMKÂNSIZ!..

Orhan bey böyle izdirap içinde yol alıp konyaya giderken, Gülfer ağlayıp duruyordu...

ONA KIZDIM, BAĞIRDIM..AMA KALBİM YALAN SÖYLEMEZ! HALÂ ONU DELİ GİBİ SEVİYORUM DA..

EVET, EVET! BİLMİYOR, HİÇ BİR SEYDEN HABERİ YOK! DEMEK BURADA OLMADIĞI DOĞRUYMUŞ..AH EĞER BİR BİLSEYDİ BUNU!

EĞER YANILMADIYSAM O KAÇAN AĞABEYİMDİ..İNŞALLAH ODUR! OH!..

COPYRIGHT By Ahmet Kireçci

YUNUS EMRE

Gülşer olanları hatırladıkça göz yaşları pembe yanaklarına yuvarlanıyordu. Ne olmuştu sevdiğine..

Şimdi de kalbinde bir güven parıldıyarak artıyordu.. Gaca'yi görmiyenin günün değerini anlıyamıyacağını öğrenmişti!..

Taptuk dergâhına doğru giderken Yunus Niğde'den geçiyordu.. Şimdi de oradaydı...

Sonra Gülşer'in ellerini tutup baktı.. Genç kız olduğu yerde bir yaprak gibi sallanıp duruyordu.. Neden sonra kendine geldi...

YUNUS EMRE

Yunus oraya geldikten sonra her şey değişti. Gülfer ilk defa güleblliyordu.
ALLAH NAMAZINIZI KABUL ETSİN. HER HALDE AÇSINIZDIR!
SAĞOLUN ORUÇLUMUZU BOZMADIK..
201
BUYRUN EVE GİDELİM! AMA ŞU KARŞIDAKİLERE BAKIN!
GÖRDÜM İNSANLAR KENDİNİ YOK EDİYOR - ONA YARDIM ETMELİYİZ!
Halkın taşladığı, eğlendiği bu kadın çelebinin bahsettiği mişolan kızıydı..
NEDİR BU YAPTIĞINIZ? GÖRMÜYOR MUSUNUZ HALİNİ ZAVALININ.
DUR BAKIM! ONA YARDIM EDEYİM!
DEFOL! HA..HA.. SEN KİMSİN! OH ÇEKİLİN.. OH AMA BEN?
KORKMA KIZIM ALLAHA SIĞIN, O SENİ İYİ EDER.. EDER! EDER
AA.. ŞUNA BAKIN BAKIN?
BU DELİ DEĞİLMİŞ? ALDATTI BİZİ!
DELİYDİ DE BU DERVİŞ ONA BİRŞEYLER YAPIP İYİLEŞTİRDİ..
GÖRMESEYDİM İNANMAZDIM? BU BİR MUCİZE OLMALI - BAK NASIL AĞLIYOR
Oradakilerin hepsi mahcuptu bu olanlardan da baygın baygın korkup ürkmüşlüler..
AFFEDİN, MAMAZUR BÜYÜK ERENLER, BİZE BUYURUN
KUL'UN AFFI MUTABER DEĞİLDİR. ASIL HÜDA SİZİ AFFETSİN AĞALAR!
Yunus, yaptıklarından nedamet getiren kızın teklifini kabul etmez.. Aradan iki gün geçer o akşam bir yabancı eve gelir..
OH! TANRIM! GÖZLERİME İNANAMIYORUM? AĞABEY, AĞABEY!
SUSS BİR DUYAN OLMASIN. SÜKÛRLER OLSUN!
COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR
İkisi kucaklaşırlar. Gülfer sevinç içindedir.. O garip dervişin aygır uğurlu gelmiştir.. Gülfer buna iyice inanmıştır artık..
DEMEK ŞU DÜNYA GÖZÜYLE BİZ BİZE KAVUŞTUK - OH AĞABEY!
OH KUTLU YUNUS GELİNCE OLDU HEP BUNLAR!
- GELİRKEN DERVİŞİN BİRİ DELİ KIZI İYİ ETMİŞ. BAKINCA ONU TANIDIM O BENİM SÖZÜMDÜ!
KAŞIMIN BOYNUNU VURDURMALISIN!
YOK! HÜDA YAPACAĞINI BİLİR. OĞLUM BENİM OĞLUM..
BABA.. BABACIĞIM!.. OH! OHH!..

YUNUS EMRE

AFERİN HALANI HİÇ UZME MİSSİN.. UFAK BİR İŞİM KALDI ONDAN SONRA EVDEYİM.
SÖZ MÜ BABA? SEN YOKKEN HALAM O KADAR UZGUN DÜ Kİ, AMA MERAK ETME OĞLUN..
102

ŞELİM ORMAN BEYDEN ONUNCİN UZDUĞÜNÜ ANLIYACAK VE HESAP SORACAKTIR. ESKİSİ GİBİ DEĞİLİM BEN..

Caırada yakın sokakların birinde yüzünü saklıyan biri vardı..
İSTE!, SU ELMASLI YÜZÜK BU! ONU KİM ÖLDÜRÜRSE O ALACAK!, ANLAŞTIKSA.. KONUŞ! FAZLA VAKTİM YOK!

Sokakta yapılan bu pazarlık sonra ermiş arkasındaydı.. Bu gizlenen de kasım ağaydı..
TAMAM AĞAM! NASIL OLSA YERİNİ BİLİYORUZ İŞİMİZİ ÇABUK GÖRÜRÜZ MERAK ETME!
GUZEL! KONYA'YA GİT MESİNE MANİ OLUN BU YETER!

Halk arasında Niğde'de olanlar artık gizli değildi. İyisi, kötüsü bu iblisten kurtulmayı dört gözle bekliyordu. Artık onlarda usanmışlardı..
SÖZ DE BENDEN SAKLANDI İLK ÖNCE.. TANIYINCADA FENA BOZULDU.. AMA BİZ BU FIRSATI KAÇIRMAYIP O YÜZÜĞÜ ALACAĞIZ!
MERAK ETME EĞER ATLATIRSA YAKARIZ ONU ŞİMDİ ELİMİZDE.. BEYZADE GİDİYOR...

Doğan bey Konya'ya gitmek üzere evden gizlice çıkıp gitmişti hala ve yağan yapayalnızdılar.
SAKIN KİMSEYE KİN DUYMA! KİN DUYANLARI ALLAH SONRA HİÇ SEVMEZ.. SONRADA BUNLARDAN SANA NE!
BANA MI NE? BABAMA YAPILANLARI BİLİYORUM HALA..
COPYRIGHT © ÖSMET KIRDAR

Daha sonra ahşap dikkatini çekmemek için Gülfer Selimi yanına alarak karşısındaki yeni komşusuna gider..
İYİ İNSANLARA BENZİYORLAR. BENİM İÇİN İYİ OLUR, HİÇ OLMAZSA BEN YAŞTA ÇOCUKLAR VAR!,
EH BUNDAN İYİSİ CAN SAĞLIĞI SELİM.. GEL BİR HOŞGELDİNLİĞE GİDELİM!,

Gülfer hava kararmış olduğunu oradan çıkınca anlamıştı.. Vadâ eder...
İNŞALLAH BENDE SİZİ BEKLERİM.. ÇEKİNMEYİNDE!
OLUR KARDEŞ.. NE BİÇİM BİR YERMİŞ BURASI AYOL, OLSEN ARIYAN YOK!
GÜLFER HALA, ACABA TEYZE GELİRKEN KARDEŞLERİDE BİZE GETİRİR MI? GETİRİLMİ RİCA ETSEK!,

YUNUS EMRE

Kasımdan kurtulmak için Konyaya gitmeye karar veren Doğan bey hemen kararınca yola çıktı.. Ama heyecanının bir elmasla yüzük uğruna saptırılmış olduğunda habersiz köşeyi dönüyordu..

Köşede duvarın ardındaki uğrular Doğanın üstüne atıldılar.. Fakat umduklarını bulamadılar.. Doğan bey yurdu.. yurdu..

Ama hesapta olmayan kalleşlik kendini ergeç gösterdi.. atılan hançer onu gafil avladı.

Doğanın ömrü Niğde'nin duvarları arasında son bulurken, Konyadan Niğdeye bir atlı kafilesi geliyordu.. Bu Orhan beyle üç cesursiydi..

Az sonra Hortu'nun bakır arazisine doğru sapmıştılar... Artık etraf iyice karanlık olmuştu.. Orhan bey en önde ilerliyordu ki birden!....

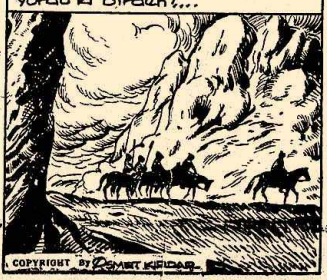

COPYRIGHT BY OSMET KIZDAR

YUNUS EMRE

Çeriler üzerlerine yaklaşan bu parlak şeye yaklaşamazlar... Horfunun bu otsuz vadisi gündüz müş gibi aydınlanır. "çeriler korkuya kapılırlar.

Atlarından korkuyla inip kayalıklara doğru kaçışan çeriler öntarafta olan Orhan beye bakamazlar bile.. Az sonra ışık kaybolur gider"..

Orhan beyin yanına geldiklerinde onu yere yapışmış hüngür hüngür ağlarken bulurlar.

Aynı günün erken vaktinde Yunus la ihtiyar çömlekçi namazdan dönerlerken Doğan beyi görmüşlerdi.. Galiba diyorlardı..

O sırada Niğde'ye gelirlerken başlarına anlatılması zor olan bir hadise geçiren atlılar acele ediyorlardı..

Beyleri rahatsız dı.. Hemde gözlerinden..

YUNUS EMRE

İLK DEFA BU KADAR CERİYİ BİR ARADA GÖRÜYORUM, GALİBA BİR ŞEYLER OLDU.

HAYDİ BİZİM DÜKKANA GİDE-M-

Ertesi gün Yunus ve ihtiyar çömlekçi camiden çıkıp konuşarak ağır, ağır yürüyorlardı. Az sonra bir bölük atlı görürler

Atlı çeriler seyrede seyrede dükkana girerler. Bu hal Yunus Emreyi meraklandırır.

ÇOK GARİP, ATLI LAR DÜKKANIN KAR ŞISINDA DURDU-LAR.. SİZİNLE BİR İŞLERİ OLMALI HERHALDE.

SANKİ BİR ŞEYİ AR-YORLAR. İSTERSEN BİR ÇIKIP SORAYIM HA..

DUR BİRAZ BEK LİYELİM, NASILSA ÖĞRENİRİZ..

Çömlekçinin karşısında duran atlılar az sonra gözleri görmüyen beylerini tutarak istediği yere doğru dikkatle götürürler. Bu kör adam orhan beydir..

DEDİĞİNİZ ÇÖMLEK-Çİ TAM KARŞİMIZDA BEY! SİZ İYİ OLUNCAYA KADAR SİZİ KORURUZ. YAVAŞCA YÜRÜYÜN AĞAM..

SURAYA BAK EMREM BURAYA GELİ-YORLAR..

SİZ ÜZÜLMEYİN ORHAN BEY. BEN İŞLERDE SİZİ ARATTIRMAM

SAĞOL, İSTEDİK-LERİMİ YAPIVER AH RABBİM NE GÜNAHIM VARDI Kİ BENİM..

BEN KONYADAN DÖ-NÜNCEYE KADAR BEK LEYİN. BAKALIM NE OLACAK BEY.

BAŞÜSTÜ-NE HASAN BEY SİZ ME-RAK ETMEYİ-NİZ..

Orhan beyin beşi-ne gelenleri bildir-meye giden çeri Konyaya doğru gi-der.

İLKİN KONYA-YA GİDİP VAZİYE-Tİ BİLDİRİRİM, SONRA DA NİĞ-DEDEYİM

COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Uzun bir yolculuktan sonra Hasan bey Konyaya ulaşır. Atıyla sarraya yaklaşır..

İŞTE NİHAYET KAZASIZ BELASIZ VASIL OLABİLDİM.

Olanları anlatır.. Oradakiler Hasan beyin bu anlattıklarını ihtiyatla dinlerler.

İMKANSIZ BİR ŞEY ANLATIRSIN ÇERİ NASIL OLUR BU?

BİLEMEM AĞAM. BEN GÖRDÜKLERİMİ ANLATTIM..

YANLIŞ DUYMADIM GALİBA.. ORHAN BEY KÖRMÜ OLDU? KASIMIN ŞERRİDİR.

BELKİ! KASIM GÖZ HAPSİNE ALINACAK UNUTMA!

106

Ertesi gün Konyadan bir atlı gurubu Niğdeye vasıl olur.. Doğru konağa giderler. Az sonra da kasımın sinirli, sinirli konuştuğu duyulur..

ARTIK HAKİKATI OLDUĞU GİBİ KABUL ETMEK ZORUNDASIN!

İNAN BANA BUNLARIN HEPSİ BENİ YERİMDEN ETMEK İSTİYENLERİN İFTİRASI DIR

Ama konağın etrafını sardıran çeri ağası ona bir şey yapılmıyacağını Orhan beyin iyileşinceye kadar göz hapsinde kalacağını kasım'a bildirir..

EVET, ORHAN BEY İYİLEŞİNCEYE KADAR BURADAN ÇIKAMIYACAKSINIZ BEY!

YANİ ŞUNUN AÇIKCASI BURA HAPİSİM HA.. FAYDALI EMEKLERİMİN MÜKAFATIMIDIR BU BANA!..

MADEM KÖTÜYÜM, HANİ BUNU İSPAT EDECEK BİR ŞAHİDİNİZ. TABİİ KI YOK.. NE YAPALIM EMİR BÖYLE..

Kasım böyle suda balık gibi çırpınırken. Sultandan aldığı fermanı Hasan çeri Niğdeye götürüyordu..

Bu suretle iblis kasım hesap gününü beklerken Atı da küçük köyleri geçip gidiyordu..

© Tasvir: 67 RESMET KIRDIN

YUNUS EMRE

Selçuk sultânının fermânını alan âmir Orhan beyin yanında okunmak üzere Nigde'ye dönüyordu..

RÂBBİME ŞÜKÜRLER OLSUN İBLİS KASIM'DAN BİZİ KURTARDI..

107

Düşmânın dostu olmazdı..Hakikaten de öyle olmuş kasım tuzaklanmıştı. Yaptıklarının hesabını canıyla vermek zorundaydı..

Ereğlide akşam olmuş, yorgun vücutlar evlerine dönüyorlardı.. Ama çömlekçinin balkonun da garip bir sessizlik vardı..

SEN BU İŞE NE DERSİN KUTLU EMREM ?

BİRAZ DAHA BEKLEMELİYİZ DERİM.. HAVA İYİCE BİR KARARSIN...

Bu garip sessizlik günlerdir devam ediyordu, Yunus olanları hissetmiş bekliyordu..

BENCE HÜDÂ ONU CEZALANDIRMIŞ !

BİLEMEYİZ Kİ HÜDÂYLA ARASINDA OLANLARI.. BİR KERE ONA BUNU SORMALIYIZ...

Ama ihtiyar çok meraklanmıştı..Haran bu merakla arkp duruyordu..

EVET, AMA KUTLU EMREM.. ONA YARDIM EDEBİLMEMİZ İÇİN HAKİKATI BİLMELİYİZ SANIRIM..

Konuşmaları bitince yavaş ca içeriye. Orhan beyin kaldığı küçük odaya girdiler.

KİM VAR ORADA? KİMSİNİZ? NE OLUR, BANA SESVERİN !

KORKMA BEY! BENLE YUNUS EMRE KONUŞMAK İÇİN...

SİZİ GÖREMİYORUM, AMA BİR İSTEĞİNİZ OLDUĞUNU ANLIYORUM.. SONRA OLANLARI ANLATMANIN VAKTİ GELDİ SANIRIM.. KONYADAN NİĞDEYE GELİRKEN.....

"YA" DEMEK BU BEY GÜNAHA GİRMİŞSİN. SUNU UNUTMA BİR NEDENİ VARDIR..

COPYRIGHT © ŞEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Orhan bey şimdi olanları daha iyi anlıyordu.. Bunun azabını çekiyordu..
BEKLEMEK, AH! NE KOLAY DA BUNU DİYEBİLİYORSUNUZ BANA AHH...
SENİ ANLAMIYORUZ SANMA BEY UNUTMA Kİ ELDEN BİR ŞEY GELMEZ
108

SONRA BİZİM HÜDA KATINDA SENDEN FAZLA BİR ÜSTÜNLÜĞÜMÜZ YOK,
EVET AMA, NEDEN BENİM BURAYA GELMEMİ İSTEDİLER?

KİM İSTEDİ? BİZ SENİN İSTİYEREK GELDİĞİNİ BİLİRİZ
HAYIR, BİR SES BANA BURAYA GELMEMİ SÖYLEDİ EVET..

Orhan bey başına gelenleri anlatırken hadisenin olduğu Hortu'dan Hasan çarı korkarak geçiyordu..
İSTE! ORHAN BEYİN GÖZLERİ KÖR OLDUĞU YERİ UNUTAMIYORUM..

HERHALDE ONA BİR ŞEY GÖRÜNDÜ.. ACABA NE?

Çömlekçinin o mütevazi odasında Orhan bey huzura kavuşuyordu..
SİZİ BİRAZ YALNIZ BIRAKACAĞIM. BİRAZDAN BURAYA DÖNERİM.

İhtiyar gidar.. Orhan bey yatağında oturmuş bir halde Yunusla yalnız kalır.. Yunus ona Allah'ın birliğine imanı olup olmadığını sorar..
İNANIYORUM DERVİŞ.. AMA HEP KÖTÜLER ARASINDA YAŞADIM VE İYİ OLAMADIM
OLAMADIM DEĞİL, OLMADIM DEYİN.. ŞİMDİ NE DERSEM TEKRARLAYIN..
COPYRIGHT BY ŞEMSET YİRDİŞ

Yunus'un her sözünü tekrahiyen Orhan bey gittikçe içinin aydınlandığını hissedar, gözlerini sevinç içinde açar..
RABBİM NE OLUR, BU HİDAYET İSTİYEN KULUNU BAĞIŞLA, AFFET.. SANA SIĞINIYORUM ALLAHIM DUAMI KABUL ET..
OH.. OH ALLAHIM, ALLAHIM GÖRÜYORUM.. RABBİM..

YUNUS EMRE

Hakikat nihayet ışıldar, Hüdâ Yunus'un duasını kabul eder Orhan bey tekrar görmeye başlar..

İYİ BİR KUL MUŞSUNKİ ALLAH DUANI KABUL ETTİ.

"VE TANRIM BANA SON BİR FIRSAT DAHA VERDİ YA SİZ

Sonra elini Orhanın omuzuna koyup konuşur..

BUNU YAPAN HÜDÂ'YI ETRAFTA ARAMAYA LÜZUM YOK. ÇÜNKİ O BİZE ŞAH DAMARIMIZDAN DA YAKINDIR BEY.

MESELÂ BİRİ BENDİM SÜKÛTLERİ OLSUN TEKRAR UYANDIM.

O sırada konyadan yola çıkan Hasan cariyle Erağlîye yürüyordu..

BAKALIM BEY NASIL OLDU. YOK SA HALÂ KÖRMÜ

COPYRIGHT BY ÖMET KIRDAR

Tepeyi geçince kendisini bekliyen cariler gördü. Onlara yaklaştı..

HOŞ GELDİNİZ HASAN BEY. HAYIRLI HABERLER GETİRMİŞSİNİZDİR.

İNŞALLAH CE-Rİ BENDE NE YAZAR BİLEMEM, HERHALDE ÖĞRENİRİZ.

Cariler ile konuştuktan sonra Hasan Erağlîde kı küçük camiin avlusunda atından iner..

CARİLER ONUN MESCİTE GETİRİLDİĞİNİ SÖYLEDİLER.

O..O.. DUR BAKALIM OĞLUM. SİMDİ SENİN DİNLENMEN İKİ KAT OLACAK!

Hasan cariahnın dizginlerini tutup karşısında ki kapıya doğru yürüp. ve gördüklerine inanamaz. Orhan bey sapsağlam önündedir.

HOŞ GELDİN.. KONYADAN GELDİĞİNİ GÖRÜRÜM. SULTANDAN BİR ŞEYMİ VAR.

ÖH ALLAHIM GÖZLERİME İNANAMIYORUM SİZ..SİZ İYİLEŞMİŞSİNİZ.. BUNA ÇOK..

DEMEK HER ŞEYİNDE BİR SONU VARMIŞ. ŞİMDİ ALLAHIN BİRLİĞİNE İMANIM ARTTI...

Orhan bey onu kucakladı. Onlar böyle dalıp giderlerken fark edemediler bir ihtiyarı terkediyordu. Bu Yunustu..

AŞIL ESKİDEN KÖRMÜŞÜM. AMA ŞİMDİ DAHA İYİYİM HASAN..

SULTANIM BİR FERMAN GÖNDERDİ.

EN İYİSİ BENİ GÖRMEMELERİ.. DOĞRU, NİĞDE'YE GİDİP GÜLFERE HAKİKATİ ANLATAYIM.. BİR GÖNÜL YAPAN ALLAHINI SEVENDİR..

YUNUS EMRE

BİR BİRLERİNE MUHTAÇ VE SEVİYORLAR..
EĞER İYİ OLMA SAYDINIZ BUNU BEN SİZE OKUYA ÇAKTIM BEY..
110

Az sonra Yunus Gülferi uyandırmak için seslenip durdu...
GÜLFER BACI, GÜLFER BACI!..

Dalgın, dalgın yatmakta olan Gülfer duyduğu sesin üzerine heyecanla yerinden doğruldu.. korkuyla seslendi durdu...
OH TANRIM OHH!.. KİM VAR ORADA KİMSİNİZ KİM...
KORKMA BACIM, BEN DERVİŞ YUNUS EMRE.. YUNUSUM...

Yunus, bahçede onu bekledi.. Az sonra küçük kapı gıcırdıyarak açıldı.. Gülfer göründü ona doğru yaklaştı..
BANA SÖZ VER, ÜZÜLMİYECEĞİNE DAİR GÜLFER..
NE OLUR, ŞART KOYMA, KONUŞ EMREM..
DERVİŞ TEKRAR GELDİĞİNE GÖRE BİR BİLDİĞİ VAR.. OH ALLAHIM BANA KUVVET VER!..
COPYRIGHT

Yunus oralarda çok oyalandığını anlıyordu.. ve hiç bir günahları olmıyan bu iki seven iki insanı birbirine kavuşturmak kararındaydı..
İŞTE GÜLFERİN BAHÇESİ! GESSİZ, SAKİN.. EVDEN DE ÖLÜ BİR IŞIK SIZIYOR SANIRIM, YATMIŞTIR..

Yunus aşağı pencerenin parmaklığına tutunmuş, ışık sızan tarafa doğru usulu usul seslenmekte idi..
KAPIDAYIM, BACIM SANA BİR HABERİM VAR!
OH ALLAHIM, YİNE SİZMİŞİNİZ KUTLU YUNUS EMREM!

Kutlu Yunus, ona ağabeyinin nasıl oyuna geldiğini ve Orhan'a olanları bir bir anlattı. Genç kız hem kederden hem de sevinçten hıçkıra hıçkıra ağlıyordu..
OH RABBİM BİR GÜNDE HEM KAYBETMEYİ, HEMDE KAZANMAYI SEN BANA ÖĞRETTİRDİN.. ZAVALLI AĞA BEYCİĞİM OH..
AĞLAMAKLA HER ŞEY HALLEDİLSEYDİ HERKES AĞLARDI.. BU SENİN KADERİN, TAHAMMÜL EDİP KATLANACAKSIN BUNA BAKIM..

YUNUS EMRE

Olanları öğrenen Gülfer Yunus'un omuzuna başını dayamış öylece ağlıyordu.. Yunusta onu teselli etmek için gayret gösteriyordu..

Sabahın erken saatlerinde başka Orhan bey olmak üzere beş atlı Niğdeye doğru atlarını acele acele koşturuyorlardı..

Orhan bey gelmiş, bir taraftan kapıyı çalıyor diğer yandan da onu çağırıyordu.. Her iki side hayatı çok acı öğrenmişlerdi..

© COPYRIGHT By ÖMET KIRDAR

Kaplardına kadar alır.. İki çırpınan kalp bir birini bulur.. Saadetle kucaklaşırlar...

YUNUS EMRE

Bu saadeti elde etmek için herikiside kendilerinden çok şeyler kaybetmişlerdi.. Ama artık iyilik muzaffer olmuştu..
BUNDAN SONRA BİZİ HİÇ BİR ŞEY AYIRAMAZ SEVGİLİM..
SANA KAVUŞTUM YA ARTIK ÖLSEM BİLE.. GAM YEMEM GÜLFER.. BENİMLE EVLENİRMİSİN?
112
Orhanın bu teklifi Gülferde acı bir tesir yapar. Ewelce konuştuklarını hatırlar.. Ama Orhan bey bunu anladığı için onu teselli eder..
NE OLUR SEVGİLİM ONA SAYGISIZLIK ETMİYELİM, AĞLAMAK YOK ŞİMDİ..
AH!.. AĞA BEYCİĞİM, SAĞ OLSAYDI BUNA NE KADAR ÇOK SEVİNİRDİ...
Evet ağlamak yoktu ama sevilen birinin özlemi vardı..
SENİNLE OLMAMAM İÇİN HİÇ BİR SEBEP YOK! YALNIZ BİZİM SELİM..
YALNIZ BİZİM SELİM NE? NEDE OLSA O HALÂ UFAK BİR COCUKTUR. BIRAK ONUNLA KONUŞAYIM..
O sırada küçük Selim bahçede dolaşmış eve geliyordu.. Önünde duran beyaz atı gördü.
AMAN.. NE GÜZEL KAR GİBİ BİR AT.. KEŞKE SAHİBİ OLSAYDIM!
SELİM!.. SELİM NEREDESİN? SELİM..
Selim sesin geldiği yere koştu.. ama gözü attaydı..
O.. O.. BAKIYORUM BİZE YÜZ VERMİYORSUN. ATI SEVDİN Mİ?
HEM DE PEK ÇOK, ORHAN BEY! BÜYÜYÜNCE BENİM DE BÖYLE BEMBEYAZ BİR ATIM OLACAK..
Orhan bey Gülfere veda eder, atına biner..
O KUTLU YUNUS'U BULUP HAYIR DUASINI MUTLAKA ALMALIYIM..
ONU NASIL DA FARK EDEMEDİK ANİDEN KAYBOLUP GİTTİ...
COPYRIGHT
Atların dizginleri gerildi. Az sonra nalları taşlık yerine toprağı dövüp durdu...

YUNUS EMRE

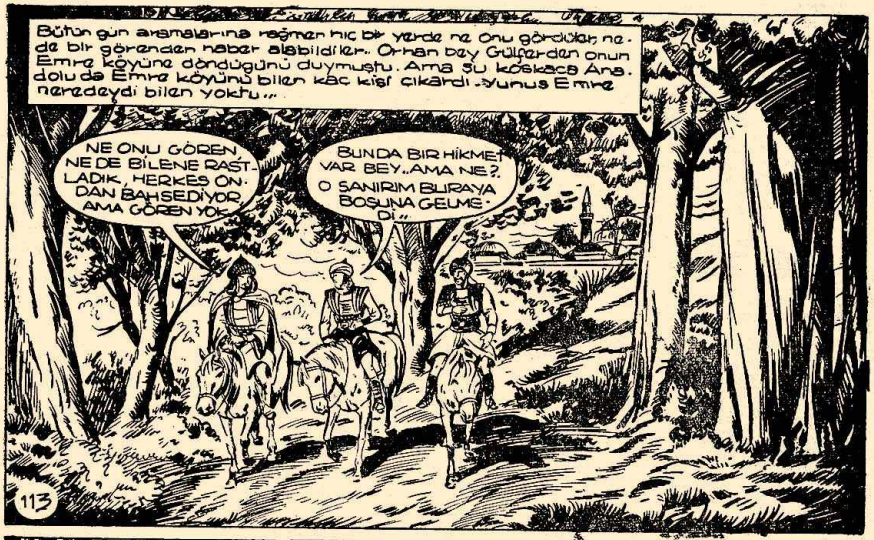
Bütün gün aramalarına rağmen hiç bir yerde ne onu gördüler, ne de bir görenden haber alabildiler. Orhan bey Gülferden onun Emre köyüne döndüğünü duymuştu. Ama şu koskoca Anadolu da Emre köyünü bilen kaç kişi çıkardı. Yunus Emre neredeydi bilen yoktu...
NE ONU GÖREN NE DE BİLENE RASTLADIK, HERKES ONDAN BAHSEDİYOR, AMA GÖREN YOK.
BUNDA BİR HİKMET VAR BEY.. AMA NE? O SANIRIM BURAYA BOŞUNA GELMEDİ..
113

EVET ŞİMDİ DAHA İYİ ANLIYORUM, BURAYA GELİNCE HER ŞEY DEĞİŞİVERDİ...

Yunusu unutamıyan Orhan bey titriyordu. Bu yaşantısı onun sayesinde idi..
HAYATIM BOYUNCA ONU SEVECEĞİM HASAN.
GEÇ OLDU, BİR DİLEĞİM VAR. GÖRDÜĞÜNÜZ NEYDİ.

NE GÖRDÜĞÜMÜ SÖYLERDİM AMA İMKANSIZ BU HASAN O BİR NURDU.
ÖZÜR DİLERİM BEY, SİZİ ÜZDÜM GALİBA? GİDİYORMUYUZ

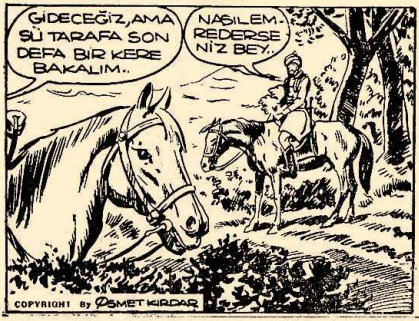
GİDECEĞİZ, AMA SU TARAFA SON DEFA BİR KERE BAKALIM..
NASILSA EMREDERSİNİZ BEY.
COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

Orhan beyin gördüğü bir fikirse çok ötelerde sessizce gidende o fikrin sahibi Yunustu..
ŞİMDİ BİRBİRLERİNİ BULMUŞLARDIR. ORHAN BEYLE GÜL BACI MESUT OLSUNLAR.

YUNUS EMRE

Yunus öyle bir yunustuki artık. O bir mertin ne olduğunu, kimden gözleyeceğini nasıl gözleyeceğini bilenler mertebesine dayeli Ah şu anda Emrezinin yanında bas basa olmayı ne kadar çok isterdi ..
BİR NAZARDA KALMIYALIM, GEL, DOSTA GİDELİM GÖNÜL, HASRET İLE ÖLMEYELİM, GEL, DOSTA GİDELİM, GÖNÜL..
114

Çoktan Niğde geri kalmıştı, gelen geçen bir sızı gibi içindeydi, eliyle sevenleri kavuşturmuş, ama kendisi ne Emresine nede Elifine kavuşabilmişti...
DURAĞIM ŞEYHİMİN YANIDIR, ORAYA VARSAM, KOVSA DA GİTMEM..

Emre, köyünün ormanları gözünde tütüyordu. Tam yedi yıl onunla olmuştu. neler söylemiş, neler öğrenmişti ondan. Yunus bunları düşünüyordu..
ÇOK UZUN ZAMANDIR ONDAN AYRIYIM, BANA AYAN OLDU, EMREM HASTADIR...

Aşık kararlı ve sabırsızdı. Günün ilk ışıkları ile aydınlanırken o hala yürüyor, neşeliydi. Taptuk dergâhına giden yolda yürüyordu.
NASIL SİTEM ETMİYEYİM RABBİM BENİ SEVDİKLERİME KAVUŞTURMADIN..

Bir ara yolunun üzerinde duran kayrak suyunda yıkandı, aptes aldı, akan suyla baktaş Hocayı içinde duydu..
ÇOK GEÇ KALDIM, ONLARLA BERABER OLMAYA..
COPYRIGHT by REMZİ KARDAR

Yunus böyle gide dursun, Orhan beyde gidiyordu.. Ama herkes kendi yoluna.. kendi kaderine..
BEN ETRAFA HABER SALDIM EMRE KOYUNU OĞRENECEĞİM..
İYİ OLUR HASAN BEY!!
NE OLURSA OLSUN ONU BULUP, MİNNET BORCUMU MUTLAKA ÖDEYECEĞİM YUNUS EMREYE..

YUNUS EMRE

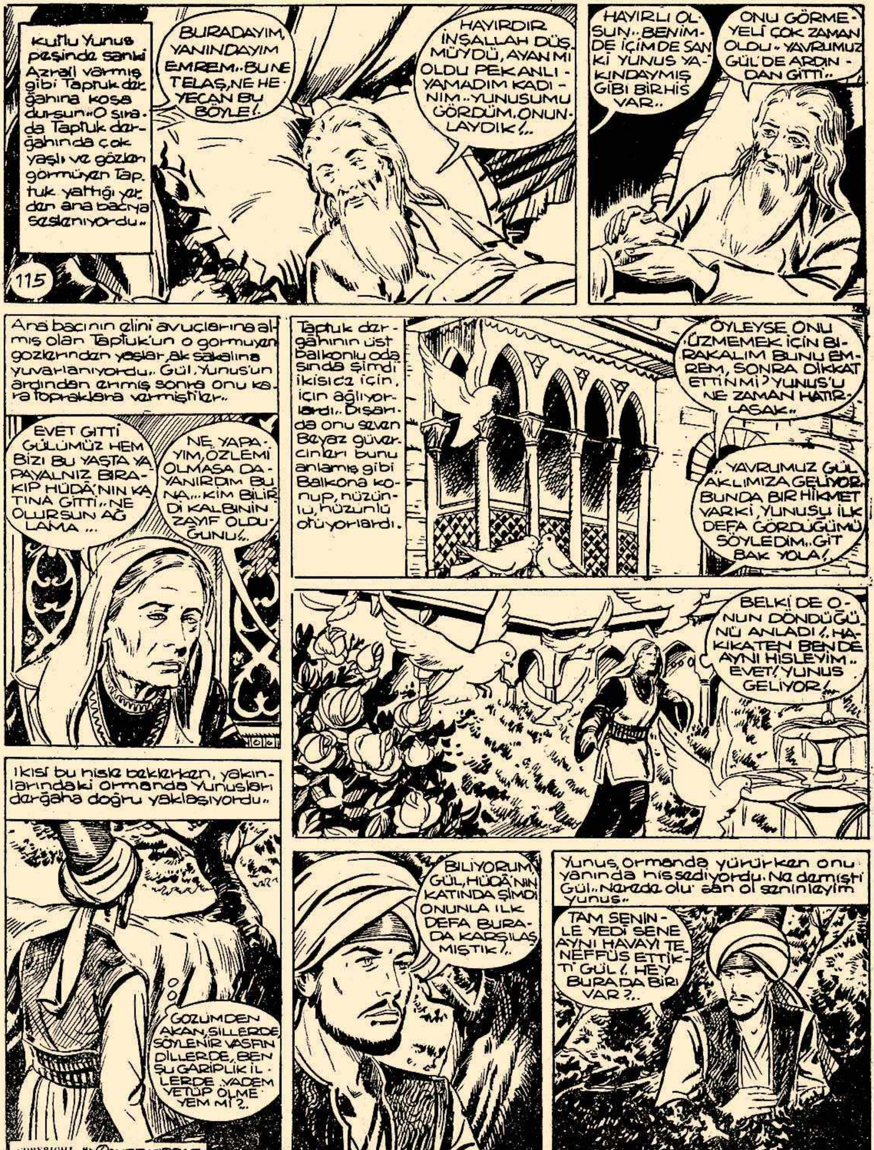
Kutlu Yunus peşinde sanki Azrail varmış gibi Tapduk dergâhına koşa dursun.. O sırada Tapduk dergâhında çok yaşlı ve gözleri görmüyen Tapduk yattığı yerden ana bacıya sesleniyordu..
BURADAYIM, YANINDAYIM EMREM.. BU NE TELAŞ, NE HEYECAN BU BÖYLE!.
HAYIRDIR İNŞALLAH DÜŞ MÜYDÜ, AYAN MI OLDU PEK ANLIYAMADIM KADINIM.. YUNUSUMU GÖRDÜM. ONUNLAYDIK!..
115
HAYIRLI OLSUN.. BENİM DE İÇİMDE SANKİ YUNUS YAKINDAYMIŞ GİBİ BİR HİS VAR..
ONU GÖRMEYELİ ÇOK ZAMAN OLDU.. YAVRUMUZ GÜL'DE ARDINDAN GİTTİ..
Ana bacının elini avuçlarına almış olan Tapduk'un o görmuyen gözlerinden yaşlar, ak sakalına yuvarlanıyordu.. Gül, Yunus'un ardından ermiş sonra onu kara topraklara vermiştiler..
EVET GİTTİ GÜLÜMÜZ HEM BİZİ BU YAŞTA YAPAYALNIZ BIRAKIP HÜDÂ'NIN KATINA GİTTİ.. NE OLURSUN AĞLAMA...
NE YAPAYIM, ÖZLEMİ OLMASA DAYANIRDIM BUNA... KİM BİLİR Dİ KALBİNİN ZAYIF OLDUĞUNU!..
Tapduk dergâhının üst balkonlu odasında şimdi ikisi de için için ağlıyorlardı.. Dışarıda onu seven Beyaz güvercinleri bunu anlamış gibi Balkona konup, hüzünlü, hüzünlü ötüyorlardı.
ÖYLEYSE ONU ÜZMEMEK İÇİN BIRAKALIM BUNU EMREM, SONRA DİKKAT ETTİN Mİ? YUNUS'U NE ZAMAN HATIRLASAK..
..YAVRUMUZ GÜL AKLIMIZA GELİYOR. BUNDA BIR HİKMET VAR Kİ, YUNUSU İLK DEFA GÖRDÜĞÜMÜ SÖYLEDİM.. GİT BAK YOLA!.
BELKİ DE ONUN DÖNDÜĞÜNÜ ANLADI!. HAKİKATEN BEN DE AYNI HİSLEYİM.. EVET! YUNUS GELİYOR!.
Ikisi bu hisle beklerken, yakınlarındaki ormanda Yunus'ları dergâha doğru yaklaşıyordu..
GÖZÜMDEN AKAN SELLERDE, SÖYLENİR VASFIN DİLLERDE, BEN ŞU GARİPLİK İLLERDE VADEM YETÜP ÖLMEYEM Mİ?..
BİLİYORUM, GÜL, HÜDÂ'NIN KATINDA ŞİMDİ ONUNLA İLK DEFA BURADA KARŞILAŞMIŞTIK!..
Yunus, ormanda yürürken onu yanında hissediyordu. Ne demişti Gül.. Nerede olursan ol seninleyim Yunus..
TAM SENİNLE YEDİ SENE AYNI HAVAYI TENEFFÜS ETTİKTİ GÜL!. HEY BURADA BİRİ VAR?..
COPYRIGHT BY RÜMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Uzun zamandır yollarda olan Yunus'un dudakları yarılmış, kası kırpığı toz içindeydi. Kimsenin onu tanıyıp yolunu kesmesini istemiyordu. Ama dergâh'ın oduncusuyla karşılaşmak zorunda kaldı.
DUR, NE ARARSIN BURADA!! HEMŞERİM!
BİR ŞEY ARADIĞIM YOK! DERVİŞ, KOLAY GELSİN... BEN DE BİR ZAMANLAR SENİN GİBİ ODUNCUYDUM.
116

Bu son sözleri onun yerini almış olan bu dergâh oduncusunun dikkatini çekmişti. Öne doğru yürüdü. Kim olduğunu ve nereye gittiğini öğrendi. Yunus'ta kutlu Emre'sinin sıhhatini sordu. Öğrendiklerine çok üzüldü.
SİZ GİTTİKTEN SONRA GÜLLER KADAR GÜZEL OLAN GÜL, VEFAT ETTİ. BU ÜZÜNTÜ DE EMREM KÖR OLDU.
NE? NE DEDİN? OH ZAVALLI GÜL! DEMEK YANILMAMIŞIM. NE DİYECEĞİMİ DE BİLEMİYORUM.

Oduncuyu beklemiyen Yunus kalbi tutuşmuş bir halde dergâha doğru koştu. koştu.
DUR! BEKLE BENİ.. BERABER GİDELİM HE!
COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

Ama onu duyan kimdi. Bu Yunus, eski Yunus değildi. Hasretliydi, aşıktı.
YUNUS EYLER, BU CANIMI, DOST YOLUNA KURBAN KILAM, DOST KABUL EYLEMEZ İSE, BEN BU KURBANI NİDEYİM?

Yunus, Sayhinin uğurlu ayakları dibine canını bırakmak için koşarken dergâh'ta ana bacı dervişlere talimat veriyordu.
BU GECE KUTLU BİR KONUĞUMUZ VAR, ONU AĞIRLAYACAĞIZ!.

Bir konuk var diyen anabacının sözünü duymuyan kalmamıştı. Hepsi susmuş bu konuğun kim olduğunu düşünüyorlardı.
DUYDUN MU? BİR AZİZ KONUK GELİRMİŞ...
DERGÂH'IN KONUĞU BOLDUR.. AMA BU GELEN BAŞKA BİRİ!..
ANA BACI YOLDA BEKLEDİĞİNE GÖRE TANIDIK BİRİ OLMALI BU GELEN!..

Yunus ağaçlıklar arasından dergâha giden dar yolda, koşa dursun.. onun adım, adım yaklaştığını Anabacı gittikçe daha iyi hissediyordu.
SU TEPEDE, BİR KARALTI GÖRDÜM GALİBA? YOK.. YOK.. BİR GELEN VAR!.. EVET.. EVET! O.. O.. YUNUS'UM!...

YUNUS EMRE

Ana bacının böyle hasretle yolda durup Yunusu bekleyişi uzun sürmedi. Onu görür görmez bir zamanlar evladı kadar sevdiği Yunus'unu ana şefkatiyle karşılamak istedi. O yaşına bakmadan adını söylüyerek ona doğru heyecan içinde koştu ...

YUNUS OĞLUM BENİM.. BİRİCİK YUNUSUM!, KUTLU YUNUS'UM...

117

Bu halleri sadece duyen ana bacı mıydı ki.. Ya Yunusu duymamışmıydı.. O da karşıdan kendisine doğru koşan ana bacıyı görmüştü.. Yunus'la ana bacı hasretle kavuşuverdiler...

ANA BACI! ANACIĞIM DUR KOŞMA.. YORULURSUN SONRA!

SENİ O KADAR ÖZLEDİM Kİ KUTLU YUNUS'UM YAVRUM!..

Nihayet birbirlerine birâre oğul gibi kavuştular.. Yunus, bu şefkat ellerini çok özlemişti.. Bu suretle sarıköyde yalnız bırakıp ölen anacığını hatırlıyordu..

NE O AĞLIYORSUN!.. GÜL BAKAYIM, BİRAZ!.. EMREM SEVİNECEK..

DEMEK DÜN YA GÖZÜYLE BİR DAHA GÖRÜŞMEK VARMIŞ.. EMREM ŞİMDİ İYİMİ ANACIĞIM?

YAVRUM BENİM, ŞÜKÜRLER OLSUN TANRIMA OH!..

OLANLARI DUYDUM, BAŞINIZ SAĞ OLSUN ANA!..

Onu, mürşit eşiğinde anabacı karşılamış, beraberce yüzlerce beyaz güvercinlerin uçuştuğu Gülülük cemenin yanına getirmişti.. Aralarında uzun bir konuşma oldu.. Sonra da Ana bacı divâne doğru uzaklaşıp gitti...

ANACIĞIM, VARSAM DİZLERİNE DÜŞEM.. ACABA BENİ KABUL EDER Mİ KUTLU EMREM?

ETMESİNE EDER, AMA SANA DEDİĞİM GİBİ HAREKET ETMEMEN LAZIM YUNUS, SÖYLEDİĞİMİ SÖYLEDİM..

Bütün dergâhtakiler bu konuğun kim olduğunu anlamakta gecikmediler.. Halbuki ona ne iftiralar atfetmişlerdi evvelce..

AAY, BU Mİ SAFİR BİZİM ESKİ ODUNCU YUNUSMUŞ? YA NASIL OLUR...

NE SANDIN DI.. ŞEYHİM ONU BUNUN İÇİN GÖNDERMİŞTİ!..

COPYRIGHT BY REMZİ KİTABEVİ

YUNUS EMRE

Anabacı divâna doğru gitti'.. Yunus' kapının önün de, onun bildireceği işareti bekliyordu.. yana dönünce Fettahla karşılaştı. Hiç kızmadı.. kızmadı.

HOŞ GELDİN YUNUS, BENİ HATIRLADIN MI? BEN FETTAH DERVİŞ..

OLMAZ OLURMUYUM.. AMA SEN DE GÖR DÜN GİTMEMİZLE YAZI DEĞİŞMEDİ.. ZAVALLI GÜL BACIM'...

NEDEN ZAVALLI OLSUN? ONU BURAYA GETİRDİĞİMİZ ZAMAN BİLE SENİ ÇAĞIRIYORDU.. SENİ İSTİYORDU.. ÇOK MUTLU RUH'UNU TESLİM ETTİ..

HÜDÂ'NIN EMRİ BÖYLEYMİŞ.. BİZ ACİZ KULLARI NE DİYEBİLİRİZ Kİ.. BAKIYORUM DEĞİŞTİN..

Bir vakitler Yunus'u kendine rakip gören dervîş Fettah, Gül'ün onunla evlanmak istediğini biliyordu.. Ama aradan geçen birçok zaman ne Gül'ü bırakmıştı ne de Tapduk dergâhındaki mutluluğu.. Hatayı yapanlar pişmanlık içindeydi.. Fakat iş işten geçmiş, olan olmuştu artık.. Üzülmek lüzumsuzdu şimdi..

HOŞ GELMİŞSİN YUNUS OĞUL.. KÖŞ ANA BACIMIZ SENİ ÇAĞIRIYOR.. ÇABUK OL'.. BEKLİYOR..

GÜL'ÜN KALBİNİN HASTA OLDUĞUNU BİLİYORDUM.. FAKAT..

ŞİMDİ SENİ ANLIYORUM.. SENİ ÇOK KIRDIMDI. BENİ AFFET'..

COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

Yunus, bunu duyunca nefes nefese koştu.. Anabacı oradaydı..

..AYAĞI TAKILINCA YUNUS DERİM HANGİ YUNUS DERSE GİDER, BİZİM YUNUS DERSE ANLAKİ KALMANI İSTER..

BİR ŞAHA KUL OLMAK GEREK,' İERGİZ MAĞRUR OLMAZ. OLA BİR EŞİK YASLANMAK GEREK,' KİMSE ELDEN ALMAZ OLA'...

Eşikte kutlu Yunus çömelmiş, anabacının işaretini bekliyordu.. Korkuyordu da.. ya hangi Yunus dersem..

BENİ KOVSA BİLE TEKRAR ONUN NUR YÜZÜNÜ GÖREBİLECEĞİM YA ŞİMDİ...

EM..EM UYANDIN MI? KALK SENİ BİRAZ DOLAŞTIRAYIM'..

YUNUS EMRE

Yunus, anabacının dediklerini yaparak eşikte bekliye durdu.. Anabacı divanda Taptuk'la konuşuyordu..

RÂBBİM BANA KUVVET VER, ŞU KUTLU YUNUSU MUZU DA BİZE KAVUŞTUR.. NE OLUR!

119

ÇOK YORĞUNUM HATUN! GALİBA HAVA KARARIYOR. PEKİ BÖYLEMİ KALKAYIM?

Anabacı bir taraftan Hüdâ'ya dua edip Taptuğun onu kabul etmesini istiyordu..

HÜDÂ'DAN DİLEĞİM ONUN BURAYA DÖNMESİDİR.. SEN NE DERSİN EMREM..

Taptuk Emre yattığı yerden anabacının ne demek istediğini çok iyi anlıyordu.. Ama o bakışlara çok alışmıştı. Yunus'suz dirayetsiz Taptuk Emre'nin...

ŞANKİ ONU BEN SEVMEZMİŞİM GİBİ KONUŞUP DURURSUN HATUNUM AH BİR BİLSEN...

BİLMEZ OLURMUYUM EMREM, HATIRLARMISIN SIRTINDA ODUNLA GELDİĞİ O GÜN SEN...

BİR POSTA İKİ ASLAN OLMAZ DEDİYDİN.. HÂLÂ BU GÜCÜ KENDİNDE DUYARMISİN SÖYLE!...

EVET! O GÜN ÖYLE DEDİM ÇÜNKİ YUNUS ERMİŞTİ.. AMA ÇİLESİ, ZİYARETLERİ BİTMEMİŞTİ.. YARDIM ET BANA DA KALKAYIM HATUNUM..

Kapının önünü boydan boya kaplıyan, uzanan Yunus, Şeyhinin ayak sesini dinlerken nasıl oldu da erip kaybolmadı, yanıp kul olmadı.. Allah bilir. Yunus, o eşikte geçirdiğini hiç bir yerde geçirmemişti.. Nefesini tutmuş bekliyordu...

HER ZERREM AYRI BİR YUNUS OLDU.. EMREMİN CEVABI NE OLURSA OLSUN BANA YETER!. OHH!.

GİR KOLUMA EMREM.. İŞTE AVANDA BURADA!. HAYDİ HAVA SOĞUMADAN SENİ BİRAZ DOLAŞTIRAYIM. TAMAM!...

"OLUR KADINIM, TEMİZ HAVA İYİ GELİR BANA ŞİMDİ...

RÂBBİM NE OLUR, YUNUS'U BİZE BAĞIŞLA.. YOKSA BU OCAK SÖNMEK ÜZERE!...

Anabacı kapıyı açtı.. Emre sıyağını ezberde bildiği eşikten atmak istiyince bir şeye çarptı.. ve bunu sordu..

HAVA SERİN.. LEMİŞ.. BİRAZ KADINIM.. AHH? BURADA, AYAĞIMIN ALTINDAKİ DE KİM?.

YUNUS, YUNUS!. TAPTUK EMREM..

COPYRIGHT BY ÇAMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Bundan sonra cereyan eden her şey konuştukları gibi oldu Taptuk Emre sordu, anabacı cevap verdi... Bıraksalar Yunus'un her bir zerresi "Benim, senin Yunus'un, ben, Dertli Yunus, yaralı Yunus," diye feryadı basacaktı.. Ama Taptuk Emre görür gibi yere çömeldi...
120
NE DEDİN? BİR DAHA TEKRARLA KADINIM... KİM, KİM?
YUNUS ADIN DA BİRİ... DAHA NE DİYEYİM Kİ EMREM!
OH ALLAHIM, BU İŞKENCE NE OLUR CABUK BİTSİN.. ONUN NURLU YÜZÜNE DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM!

Uzun bir sessizlik oldu. Taptuk ona doğru döndü... Bu dönüş, Yunus'a sanki yüz sene gibi gelmişti...
BİR ZAMANLAR YUNUS VARDI.. YUNUSLAR VARDI!..
EVET AMA BİR SARIKÖYLÜ KUTLU YUNUSUM VARDI.. ONU TANIRDIM...

İŞTE O, TANIDIĞIN BİR POSTTA İKİ ASLAN OLMAZ, BURADAN GİDİP PİŞSİN DEDİĞİN YUNUS EMREM..

Bitmişti.. Allaha şükür hepsi bitmişti artık.. Yunus yerden fırladı, artık hiç bir kaydı tanımıyor.. gözü bir şey görmüyordu..
YAVRUM, KUTLU YUNUŞUM. OH...
EMREM, TAPTUK EMREM! OH RÂBBİM.
ALLAHIM SANA MİNNETTARIZ...

Bütün dergâh kapıya toplanmıştı.. Hepsi sevgili Yunus'un yuvaya kabulünü göz yaşları arasında seyretmişlerdi...
SİZLERE KAVUŞTUĞUMA MEMNUNUM EMREM.
DÖNELİM KADINIM, BUGÜN DOLAŞMAK İSTEMİYORUM.. BİZİM YUNUS GELDİ.. HELE BU GECE ONUNLA OLALIM..

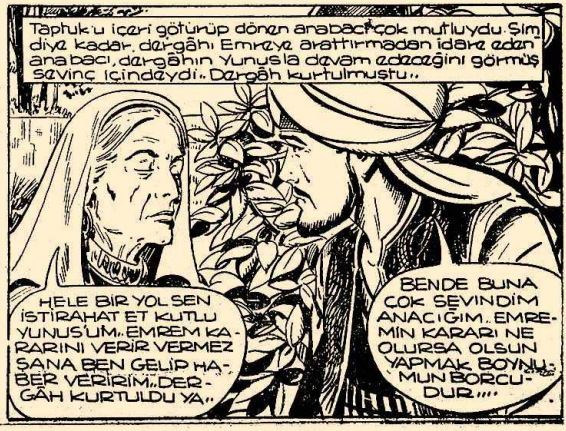
Taptuk'u içeri götürüp dönen anabacı çok mutluydu. Şimdiye kadar, dergâhı Emreye arattırmadan idare eden anabacı, dergâhın Yunus'la devam edeceğini görmüş sevinç içindeydi.. Dergâh kurtulmuştu..
HELE BİR YOL SEN İSTİRAHAT ET KUTLU YUNUS'UM.. EMREM KARARINI VERİR VERMEZ ŞANA BEN GELİP HABER VERİRİM.. DERGÂH KURTULDU YA..
BENDE BUNA ÇOK SEVİNDİM ANACIĞIM.. EMREMİN KARARI NE OLURSA OLSUN YAPMAK BOYNUMUN BORCUDUR....

YUNUS EMRE

Yunus, Emre dergâhına vasıl olup bir kaç gün bekler-ken, bu zaman içinde onun sayesinde tekrar hayatın, yaşamanın manâsını anlıyan Orhan bey onu bulamamış, Niğde'ye çi boş dönüyordu.....

EH ARTIK KASIM'IN SONU GELDİ...

KUDURAN KÖPEK KENDİNİ ISIRIR.. TABİİ Kİ GELECEK-AH KALIRMI HİÇ!

121

MADEM İSTEMİYORSUNUZ GİDİP KASIMA BEN BAKAYIM...

İYİ OLUR, BENİ NEREDE BULACAĞINI BİLİYORSUN, DEĞİL Mİ?..

Çarı Hasan, Kasım'ın durumunu öğrenip haber vermek için konağa gidarken,.O sırada kasımda bir fırsatını bulup ata atlamıştı...

ÜVEY BACIMIN EVİNDE SAKLANMALIYIM!..

HAYDİ.. HUYSUZ HAYVAN DEEHH...

Bir zamanlar Niğde'de yapmadığı rezalet kalmıyan, bir çok ocağın sönmesine sebep olan kasım ağayı anlıyamadığı bir vicdan azabı,sat mıştı...

ORAYA GİDİP SAKLANDIĞIMI KİMSE ANLIYAMAZ... FAKAT BACIM İSTER Mİ?

O DA YAPTIKLARIMI DUYMUŞTUR.. NE OLACAK HALİM?...

İçini yakan azap ateşi her an gittikçe kasım ağayı sarıyor,yakıyordu.. Huzur diye bir şey artık yoktu...

EĞER O DA BENİ KOVARSA... BU YAPTIKLARIMA KARŞI KENDİMİ YOK EDERİM!...

COPYRIGHT BY ÜMİT KIRDAĞI

YUNUS EMRE

Göz hapsinde tutulduğu konaktan bir fırsatını bulup kaçan Kasım ağa vicdan azabı içinde at sürerek üvey kız kardeşine giderken Orhan bey de bu son kapıyı ora kapatıyordu...

AİLEMİZİN YÜZ KARASIDIR,, AMA YAPTIKLARININ HESABINI VERECEK..

NE OLUR AĞA BEY! ELİNİ KARDEŞ KANINA BULAŞTIRMA.NE DE OLSA.K. KARDEŞ...

122

SEN HANGİ KARDEŞTEN BAHSEDİYORSUN?.ONDA BU VASIFLAR YOKKİ! BİLİRSİN ŞENİ NASIL EVLENDİRDİĞİMİ..YA KOCANA YAPTIKLARI...

BEN BUNLARIN HEPSİNİ DE UNUTTUM.HÜDA ONU CEZALANDIRSIN..

Bir taraftan üvey kız kardeşiyle konuşmakta olan Orhan bey,ahyla yaklaşan Hasan çarşıya döner, vaziyeti öğrenir...

HÜDA,MADEM Bİ-Zİ YARATTI..ONUN ADINA BU CEZAYI BİZ VERECEĞİZ ONA(,NE HABER

İYİ DEĞİL! KAŞIM AĞA ÇERİLERDEN BİRİNİ ÖLDÜRÜP KAÇMIŞ....

Yaptığı kötülüklerin hesabını bile toplıyamıyan kasım kaçıyor,ne yaptığını bilmeden kaçıyordu...

MUTLAKA BENİ ÖLDÜRÜRLER... NEDEN BU KADAR KÖTÜ OLABİLDİM,, NEDEN ?..

Koruluğa dalmıştı ki kasım'ın üstüne bir kartal atılıverdi...

BURAYI BİRAKIP UZAKLARA GİTMELİYİM HEY! BU DA NE...

Üstüne atılan kartal kasım ağanın kaçmasına fırsat bırakmamış,,pençelerini boynuna geçiri verip gırtlağını parçalamıştı...

EYVAH BU MERET KARTAL DA NEREDEN ÇIKTI?. HAYIR,,HAYIR... INGHH?..

COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Kasım ağa ne yaparsa yapsın boğazının parçalanmasına mani olamaz.. Atından yuvarlanır.. Atı uzaklaşırken kafada havalanır...

Çerinin getirdiği habere çok sıkılan Orhan bey, biraz önce Kasımin felaketi olan korulukten geçerler..

ETRAFA HABER SAL, ONU DİRİ GETİRSİNLER HASAN..

MERAK ETMEYİN, BEN BUNLARI YAPTIM BEY..

Kadere boyun eğmeyi Orhan beyle Rabbi pahalıya ödetmişti.. Tekrar aynı hataya düşmemeye çalışıyordu.. Birden atı bir şeyden ürktü Orhan bey buna çok şaşırmıştı..

HEY HASAN GEL BURAYA... BURADA BİRİ VAR GALİBA? KİM OLA Kİ?..

YOKSA? YOKSA... BU.. O..

Atından inip, yanına gitti.. Doğan beyi yakından Kasım'ın sonunu gördü.. Üstü başı kan içinde girtlağı parça parçaydı.. Ama çok geçti...

BAK ŞU ALLAH'IN TAKDİRİNE!. BANA FIRSAT VERMEDİ.. HALA ÖLMEMİŞ!.

HAYIR.. HAYIR.. BENİ KARDEŞİME AŞTIRTAMAZSINIZ.. OH.. ÇOK SUÇLUYUM..

BU ALLAH'IN BİR HİKMETİDİR.. SAYIKLADIKLARI.. YAPTIĞI SUÇLAR...

DOĞANİN SÖZLÜSÜNE ZORLA SAHİP OLDUM... KIZCAĞIZ ÇILDIRDI.. AHH NEDEN BU KADAR KÖTÜYÜM..

BEN!. AHH.. GIRTLAĞIMM... AH.. AH...

KASIM, KASIM.. BEN ORHANIM KENDİNE GEL, SEN HASTAYDIN, DELİYDİN.. BİLEN YOKTU..

OH.. YARABBİM BENİ AFFET.. NE OLUR CANIMI AL!, DAYANAMIYORUM.. AH....

COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Hakikat'en de Kasımın kaderi böyle olmuştu.. kardeşi Orhan bey ona iyi kalpli olduğu için üzülmüştü.. Fakat olanlar ve yaptıklarını karşılaştırınca garip bir hiş le ondan tiksiniyordu..

Konağa geldiklerinde herkesi telaş içinde gördüler. Ama artık telaş kalmamıştı. Orhan bey oradakilere olanları kısaca anlatmış, yapacaklarında bir emirle bildirmişti...

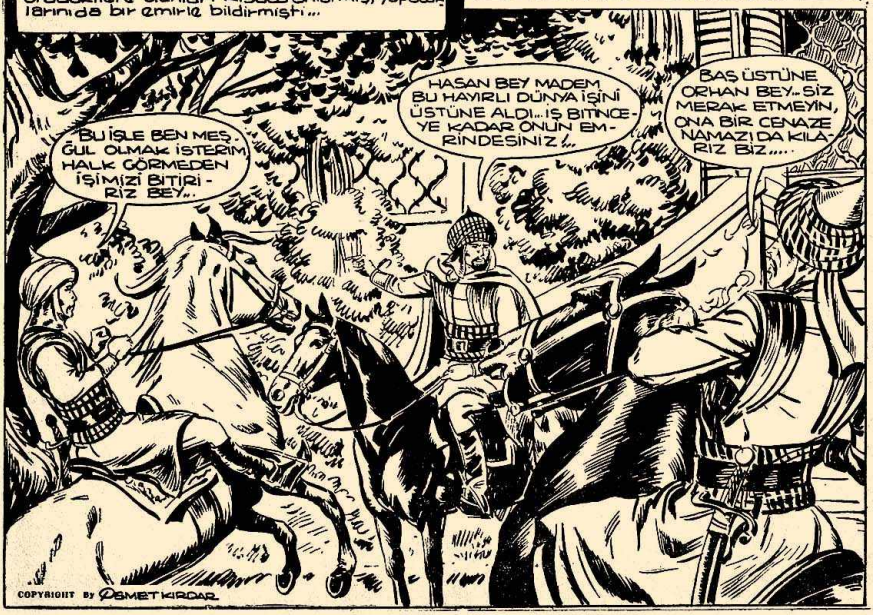

COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Orhan bey az sonra konağı ardında bırakıp ahnı sevdiğine doğru koşturuyordu...

Bu sırada Gülfer'in başıda küçük yağmi Selim yüzünden darteydi...

Gülfer demirsizlemli parmaklığın yanından ağır ağır yürüdüğü bir sırada düşüncelerini dağıtan nağmeler sevdiğinin geldiğini bildi... Orhana doğru koştu. Konaktan olanları bir dinledi...

COPYRIGHT By: CEMİL KORDAĞ

Orhan bey küçük Selim'in onu istememekte haklı olduğunu biliyordu.. Kasım, babasını öldürtmüştü... Bu küçük çocuk'ta bunu bilmekteydi'm.. Bir kaç sast sonra..

YUNUS EMRE

Bu konuşmaları istemiyerek duyan Gülfer'in kalbi burkuldu.. Şu dünyada yaşamak hakkı yokmuydu onun.. kâder şimdide bahane olarak küçük selimimi çıkartmıştı ...

RÂBBİM TAM KAZANIRKEN, KAYBEDECEKMİYİM Kİ ? OH ....

HAYDI, BİZİ YALNIZ BIRAK, İSTİRAHATINA BAK HASAN ...

126

SENİN GİBİ BENDE ÇOK ÜZÜLÜYORUM.. SON BİR DEFA DAHA ONU DENEMELİYİZ !..

İNŞALLAH SATIN ALDIĞINI GÖRÜP BEĞENİR.. YOKSA ONU BU RADA NASIL YALNIZ BIRAKABİLİRİZ Kİ SEVGİLİM !..

Birden oturduğu yerden hafifçe doğruldu, ardındeki parmaklıktan gelen konuşmaları dinlemeye başladı..

BİR ŞARTLA O BEYAZ AT ONUN OLACAK !.. BENİ BABASI, SENİ DE ANNESİ KABUL EDECEK BENLE EVLENİR MİSİN ?

..ORHAN AMCA HAKLI.. ONLARI ÜZMEYE HAKKIM YOK ! SONRA ATIDA ...

O sırada küçük Selim merdivenlere oturmuş derin, derin düşünüyordu..

SELİM NERDE ? AMAN O ALDIĞIMIZI GÖRMESİN ...

HALÂM OLMASAYDI BURADA BİR GÜN BİLE DURMAZDIM ...

Küçük Selim ümitsizce bekliyen bu iki seven insanın kalbini kazanmak, hemde bir âile sahip olmak için içeriye koşarak girdi.. Sevinç içinde onlara bağırarak atıldı.. odada şimdi hepsi için için ağlıyordu...

İNŞALLAH SONUNA KADAR HEP BERABER SAADET İÇİNDE YAŞAYIP GİDERİZ.. OH ALLAHIM.. OH RÂBBİM ....

OH DAHA ÖNCE BİR ATIM OLDUĞUNU NEREDEN BİLEBİLİRDİM.. ORHAN BEY.. SEY BABA.. BABACIĞIM

YAVRUM BENİM.. SEN BİR MELEKMİŞSİN DE BİZ BİLMİYORMUŞUZ.. OH TANRIM ...

COPYRIGHT BY ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Aradan haftalar geçti. Yunus akşam sohbetlerinin tek adamı oldu. O ilk geldiği gece Taptuk, Yunus, vakit olduğunda o nazenin ağzını açmak gerek. Hünkar (Hacı Bektaş) in sözü ruh buldu açıldadiğinden sonra dergâh dolup doşaldı Yunus, Yunusu anlatır durdu..

Günduzleri de fırsat buldukca Gul'ün kabrine gidiyor.. Orada saatlerce kılarak, evvelce konuşulanları hatırlıyor. Kendi içindeki Yunus'u dinliyordu... Anabacı Emre'nin çok hasta olduğunu dergâha bildiriyordu..

Taptuk, dergâhın ne dacağını anatsıya söyleme'si. Ama yaşlı kadın harkasın tedemesini bekliyordu..

Yeni bir yolculuk.. Taptuk un bu işaretini Yunus'u ne şaşırttı nerde yıktı.. O artık bütün âlemlerin birleştiğini, Bana dediği kendinde hissetmeyi artık biliyordu.. Yunus Emre'nin üzüntüsü başkaydı..

Nasıl üzülmesin di Dergâhı Sarıköy'e yerleşince, Emreyle hafızını ne dacaktı..

COPYRIGHT BY ÖMÜT KORDAR

YUNUS EMRE

Anabacının böyle düşünmesine yerden göğe kadar hakkı vardı.. Yunus, uzun yıldır övür olduğu Emre dergâhını terk etmek istemiyordu.

HAKKA YARAR BİR KUL, BURADA OLDUM DER YUNUS, NE DERSİN HATUN ?

KARARI SEN VERDİN.. İYİSİ Mİ SEN Bİ LİRSİN..

128

Taptuk Yunus'a "Sarıköye dön, irşat ocağını orada aç" emri vermişti.. Bununla artık oluk oluk boşalan Yunus'unu bir nimmet vezirsine kavuşturuyordu.. Oraya dönünce onu nasıl karşılıyacaklar, Hüdâ'nın verdiği bu hikmeti gönüller.re serpecekti.. Taptuk önceden düşünmüştü..

KÖYE GİDİP, HEM DERGÂHI, HEMDE ELİF'İNE KAVUŞACAK YUNUS.. HÜDA BÖYLE İSTEDİ...

HALBUKİ O BİZİ BIRAKMAK İSTEMİYOR, KOCAMIŞLARI MERAK EDİYOR, BİZ BİZDEN GEÇTİK.. HÜDANIN EMRİ YAKINDIR.. O İSE BAŞLIYOR..

BEN DERVİŞİM DİYEN KİŞİ, İŞ BU YOLA AR GEREKMEZ, DERVİŞ OLAN KİŞİLERİN, GÖNLÜ GENİŞ, DAR GEREKMEZ..

Yunus aşağıda bunları düşündükçe içi boşalır gibi oluyordu.. Hayatında Yunus ilk defa elli kişilik bir kalabalıkla yola çıkacaktı...

NE MUTLUKİ YUNUS GİBİ BİR DERVİŞ DERGÂHINI DEVAM ETTİREÇEK.. VAKİT GELDİ Mİ EMREM ?

GEÇİYOR BİLE KADINIM, BÜTÜN DERVİŞLER DE GİTSİNLER..

Taptuk, bu son sözünü söylerken o görmüyen gözlerinden yaşlar, aksakalına yuvalanıyordu.. Artık mesuttu..

GİT YUNUS'LA VEDÂLAŞ KADINIM.. AĞLAŞA DA, SARIKÖYE GİTMESİ Nİ İSTEDİĞİMİ SÖYLE.. HAYDİ !..

ÖMRÜM BOYUNCA SİZLERİ UNUTMUYACAĞIM, İCAP EDERSE İLK FIRSATTA ZİYARETE GELECEĞİM..

GÜLE, GÜLE OĞLUM, GÖNLÜN BİZLE BİRLEŞTİ, BUNU UNUTMA.. OH..OH !..

Anaoğul mahâlleştiler.. Yunus, için için ağlıyarak heyetin önüne geçti.. Onu bekliyen dervişler arkasına takıldılar.. Geride kalanlarda sessizce eğiliyorlardı...

COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Aradan çok geçmedi şöhreti, deyişleri halk tarafından sevilen Yunus'un Sarıköye döndüğü haberi etrafa hızla yayıldı

Genç atlı neşeliydi.. O Yunus Emreyi yıllarca önce bir bebek iken tanıyıp sevmişti.. Artık koyun kadarı değişiyordu..

Atlının getirdiği bu haberi onu tanıyanları sevenleri çok şaşırtmıştı..

Genç kız heyecan içinde koşu Elifin yanına ulaştı.. Adada dilli duyulmuştu...

Yunus Taptuk dergâhına gideli köy çok değişmişti Şimdi ne ahbabı, ne de onu oğlu gibi çok seven dedası Hoca hayatta yoktu.. Demek zaman onu beklemekle bu kadar çabuk geçebilmişti.. Hanife kız pazla dayanamadı..

COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

Elif kucağındaki küçük Yunusu ablasına vermiş kırlara doğru evvelce soğuk bir havada baktığı yola ağazına gidiyordu.. Ama oraya giden sadece Elifmiydi ki ya Yunus..

YUNUS EMRE

Bu yürüyüş öncekine benzemiyordu.. Atılışı, yayası vardı. Elli kişi kadardılar. Hiç gitmemiş şimdide hepgaliyordu. Yunus mutluydu..

O anda sanki Yunus Sarıköyde yeni dan doğuyor gibiydi.. kaderi değişiyor bir şeyler bitiyor, bir şey başlıyordu Ayrılık sanki bitiyordu..

Ağaçlık yol bitmiş, Yunus yıllardır yasadığı bu toprakları tekrar çiğniyordu.. Öte deyse Elif'te sevinçten ağlıyordu...

Sarı köylüler yunusu unutmamış, olduklarını gelenlere anlatabilmek için ağır ağır Yunus'un bir ilâhisini okuyorlardı.

Şimdi herkes susmuş gönülleri bir olan bu sevdalıların ne yapacaklarını, bu hasret senelerini nasıl kavuşturacağını seyrediyorlardı.

Bu bir anlık bakışmalar onlara asırlar gibi gelmişti.. Elif'in eli ayağı titriyor, aynı hakat içinde olan Yunus'una doğru, korkarak, inanamıyarak ilerliyordu.. Acaba diyordu..

COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

Elifi kavuşan Yunus, onunla birlikte gelen Emre dergâhının dervişlerine döndü Onların dileklerini sordu..

YUNUS EMRE

Sonra birlikte ağaçlıklı bir yere gelince Yunus onlara müjdeyi verdi..

İŞTE DERGÂHIN YERİ.. BANA AİT OLAN BU BAKİR TOPRAK NURLANACAK.

ÖYLEYSE HEMEN KOLLARIMIZI HAREKETE GEÇİREK

131

Dergâh yeri belleninca, Yunus ve dervişleri bu fırsatı veren Hüdâ'ya şükrettiler..

RÂBBİM, BİZ KULLARININ İKİ CİHÂNDA İYİLERİNDEN KIL, DUALARIMIZI KABUL EYLE..

Birlikte orada iki rekât namazı îfâ edip Hüdâ'dan rahmet niyaz ettiler..

RÂBBİM, SEN NAMAZIMIZI KABUL ET.. SEN DİRLİĞİMİZİ DÜZENİMİZİ BOZMA.. SEN BİZİ RAHMET ELİNİ ÜSTÜMÜZDEN ÇEKME...

Aradan altı ay geçtiği vakit yeni Emre dergâhı Sarıköyde kurulmuş, binlerce ziyaretçiyle dolup taşıyordu..

BİZE BU MUTLULUĞU GÖSTEREN HÜDÂ'YA ŞÜKÜRLER..

GÖNLÜ BİZİLE OLAN HERKES BİZİMDİR, SEVELİM, SEVİLELİM..

Onu dinlemek, öğrenmek artık gayet kolaydı.. Dergâh oldu olalı böyle dolmamıştı..

UZUN YOLLAR TEPTİK ENCAMINA ULAŞALIM DEDİK, BİZİ BİZDEN DAHA İYİ BİLEN YUNUS EMRE'MİZE KAVUŞTUK.

Aylar ayları takip etti.. Yunus'un ilâhilerini bilmiyen kalmamıştı.. O artık herkesin malı olmuştu.. Bu arada zaman içinde Elife Yunus evlenmişler, anacığının o eski evinde oturuyorlardı..

NE GÜZEL SÖYLÜYORSUN.. ESKİDEN HEP BU GÜZELLİKLERİ ANLATMAK İSTERDİN AMA ANLATAMAZDIN.. ÖRAŞINI TEKRARLASANA...

BU SOHBETE GELMİYENLER, HAK NEFESİN ALMIYANLAR, SÜRÜN ONU BIRAKTAN GİTSİN, DURUR İŞE ÇOK İŞ EDER..

DOĞRU, O VAKİTLER BUNU HİSSEDERDİM ELİF! AMA DİLİM TUTULURDU..

Artık Yunus'un da bir aile ocağı vardı. İkisi çok çekmişler çok sevmişlerdi.. Bu mutlu günleri hakketmişlerdi artık..

BUNLAR BENİM GEÇİRDİĞİM HALETLERDİ ELİF, SEN BEN DİYE BİR AYRILIK YOK KI, ZATEN, BİR AYNA DÜŞÜN, DÜŞTÜ KIRILDI FARZET.. İŞTE O KIRILAN PARÇALARI AYRILIĞIMIZ DI..

NE TUHAF, YILLARYILI SANA HEP BUNLARI DEMEKİSTERDİM, BİR ARAYA GETİREMEZDİM..

O GECE DEDİĞİN SUYDU. BEN SENİ BU DÜNYA İÇİN SEVMEDİM. EBEDİYEN SENİ SEVDİM...

COPYRIGHT By ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Yunusla Elif bazı gecelər başbaşa ocağın yanında oturup eski günlerini sevinçle, üzüntüyle yad ediyorlardı. Tek teselliləri buydu...

ANACIĞIM, HOCAM ŞİMDİ SAĞ OLSALARDI.. SENİNLE NASIL MESUT OLDUĞUMUZU GÖRÜRLERDİ. HOŞ NASIL OLSA BİR GÜN BİZDE ONLARA KAVUŞACAĞIZ YA KADINIM...

132

Emre dergâhına sayısız yolcular geliyordu. Sarıköy kurallı bir kadar yabancıyı bir arada görmemişti. Oraya gelenler oradan ayrılmayı bile akıllarına getiremiyorlardı... Soruyor, soruyorlardı...

BİZİ SEVENLERİ CANIM, BİZ DE SEVERİZ SULTANIM, BİZİ SEVMİYEN KARDEŞLER VARSIN MISRA SULTAN OLSUN.

AŞIK YUNUS YAN VAR, YÜRÜ, ERENLERE YALVAR YÜRÜ, ÖP ELLERİN VAR İLERİ, DERVİŞLİĞİN TAMAM OLSUN...

Bu şenlik ve şevk havasında Yunus'un tek derdi Tapduk'un olmaması.. ya ana bacısı? Unutamıyordu.

DERGÂHI EMREM'İZ SANA EMANET ETMEKLE BİZ AŞİ KULLARA GÖNÜLE GİRMEYİ SAĞLADI YUNUS EMREM.

ONDAN SONRA GÜNLERDE HİÇ HABER ALMAYIZ. GELİRSE SİZE BİLDİRİRİM.

COPYRIGHT BY REMZİ KIRDAR

İKİ GÜNDÜR EMRE KÖYÜNDEN NE BİR GELEN OLDU NE DE BİR HABER İLETEN.. YOKSA.. YOKSA? OH TANRIM...

BENİM ADIM DERTLİ DOLAP, SUYUM AKAR YALAP YALAP, BÖYLE EMREYLEMİŞ ÇALAP, ONUN İÇİN İNİLERİM...

O gece Yunus çok dalıp gitmişti.. Eve gelip kapıyı çaldığı zaman vakit gece yarısıydı...

KİM O? YUNUS!.. YUNUS SEN MİSİN?..

EVET ELİF... AÇ KAPIYI.. BANA BİR HALLER OLDU YİNE BU GECE.. SENİ DE ÇOK BEKLETTİM AFFET BENİ KADINIM...

Elif merakla kapıyı açıp Yunus'u içeriye aldı. Ama Yunus'un bu halini görünce korktu.

NEN VAR EMREM? CANIN BİR ŞEYE Mİ SIKILDI

ALEYHİM DE KONUŞSUNLAR, İNSAN OĞLU NANKÖRDÜR.. AMA BENİM DERDİM NE DOSTLA NE DE DERGÂHLA.. İÇİM ÇOK SIKIŞIYOR BU GECE. ELİF SEN YAT ARTIK...

Baktı kadını inandırmak istedi, onu yatağına götürüp yatırdı. Sonra da alnından öpüp üzülecek bir şey olmadığını söyledi..

SONRA UYKUSUZ KALIRSAN BANA NASIL BAKARSIN YA ELİFİM.. UYU HAYDİ..

DERDİNİ SÖYLE YUNUS, BELKİ BİR YARDIMIM DOKUNUR..

YUNUS EMRE

Hayatta hücadan sonra çok sevdiği Eliğini yalağına yatıran Yunus Emre söyunmadı. Ağır ağır döndü geldiği kapıya doğru gitti...

SEN YAT, BENİM BU GECE UYKUM YOK.. CANIM SIKILIYOR. DOLAŞIRSAM BELKİ BİRAZ AÇILIRIM.. BENİ MERAK ETME !..

BENİ KORKUTUYORSUN AMA YUNUS'UM.. PEKİ NASIL İSTERSEN ÖYLE OLSUN.. İYİ GECELER...

133

ŞİMDİ HATIRLIYORUM, O GÜN ORMANDA ODUN KESERKEN BÖYLE OLMUŞTUM.. YA SONRA..

ANACIĞIMIN ÖLÜM HABERİNİ ALINCA NEDENİNİ ANLADIMDI...

YOKSA.. YOKSA BANA AYAN OLUYORDA BUNU SÖYLEMEYE DİLİMMİ VARMIYOR TAPTUK.. TAPTUK... TAPTUK SULTANIM !, OH YARABBİM BANA KUVVET VER !...

Evden uzaklaşan Pir, pırıl mehtabın aydınlattığı Sarı köyü doğru dönüşte önüne küçük bir duvar çıktı.

DOLANIP SONUNDA BURAYA GELDİM.. BUNDA BİR HİKMET VAR AMA NE ?

Yunus, küçük duvarı atlayıp geçti.. Dikkatle ağaçlara tutunarak kabirlere doğru ilerledi..

İŞTE ! BENİ YETİŞTİREN BÜYÜTEN SEVGİLİ ANACIĞIMIN MEKÂNI...

Bir kabrin önünde durdu Yunus'un göz yaşları akıp duruyordu..

ANACIĞIM BANA GELDİM BENİM İÇİN ÜZÜLME SIKILIYORUM, KALBİM SIKILIYOR NEDEN BİLEMEM..

Anacığının kabri başında Yunus ne kadar söyleşti hatırlamıyordu.. kendine geldiğinde sakinleşmiş Fatiha okuyordu...

... BİZİ DOSDOĞRU YOLA İLET NİMETİNE ERENLERİN, GADABA UĞRAMIYANLARIN VE SAPMAYANLARIN DOSDOĞRU YOLUNA – AMİN !...

COPYRIGHT BY ÖMER KOCA

YUNUS EMRE

Anacığına vedâ etti, tekrar geleceğini söz vererek onu, mekânında yalnız bırakarak kabirler arasındaki dar yoldan yürüdü..

SANA DOYAMADIM ANACIĞIM.. TEKRAR SENİ ZİYARET EDECEĞİM BENİ TESELLİ ETTİN RUHUN ŞAD OLSUN ALLAH'A EMANET OL

YUNUS, YUNUS!.... KUTLU YUNUS EMREM...

134

Bu ses Yunus'a yabancı gelmemişti.. durdu. Öyle bir an birden nurlandı.. nurlandı....

BİRİ BENİ ÇAĞIRIR GİBİ OLDU, AMA BU TAPTUĞUMUN SESİYDİ!..

Kabristan'ın Kâbe'ye doğru bulunan taşları, ışıl ışıl aydınlandı.. Etrafını bir nur ışığı kapladı... az sonra Yunus'un karşısında bir zamanlar, SEN, SEN diye yandığı sultanı belirdi.. Hasretle atılmak istediyse de....

TAPTUK SULTANIM, TAPTUK EMREM.....

YUNUS, KUTLU YUNUŞ'UM.. BENİM İÇİN ÜZÜLME SEVİNME ARTIK!

COPYRIGHT By ÖSMET KIRDAR

SANA AYAN OLDUĞUM ŞU ANDA BÜTÜN ÂLEMLERİN RABBİ OLAN ULU ALLAHIMIN KATINDAYIM, KAVUŞUNCAYA KADAR İNSANLIĞA NURUNE VERMEYE DEVAM ET!

OH EMREM, TAPTUĞUM!, OH BÜYÜK ALLAHIM!

Işık, nur kaybolmuştu.. Yunus anîden kendisini buldu.. ağlamaklı niyeydi.. veranda alanda Rab'di.

SÖZÜM DE DURACAĞIM, YAŞADIĞIM MÜDDETCE EMREM...

YUNUS EMRE

Yunus, o gece Tapduk Sultanın Hüdâ kahna vasıl olduğunu, Emre köyün dervâ ziyâretçilerden ertesi akşam dergâhtaki aşıklara bildirmişti. Neden sonra herkes duyanlar tekrar Yunus'un ermişliğine inanmışlardı.

135

Günler geçtikçe hayat ağacının kuruyan yaprakları kopup topraklara düşmek üzere idiyordu.

Yunus yanılmamıştı.. Gelen derviş Sultan Veled'in mektubunu getirmişti.. vaziyet acıktı..

YUNUS EMRE

Ölüm eskisi gibi ona korku vermiyordu. Dergâh sağ olduğu müddetçe devam edecekti...

ASIL ÖLÜM, ÇÜRÜMEK, KAYBOLMAK DEĞİL, SEVDİĞİNİZDEN AYRILMAKTIR...

136

Ölümle ayrılık Yunus için birdi. Bir yok oluş değil, bir doğuş, bir yeni görüştü Yunus Emre için...

TEFERRÜÇ EYLEYİ VARDIM, SABAHIN SİNLERİ GÖRDÜM KARIŞMIŞ KARATOPRAĞA, NAZİK BEDENLER GÖRDÜM...

YAYLALAR YAYLAMAZ OLMUŞ KIŞLALAR KIŞLAMAZ OLMUŞ, BAR TUTMUŞ SÖYLEMEZ OLMUŞ, AĞZINDA DİLLERİ GÖRDÜM...

Geçen günlerde Yunus'un bir yavrusu olmuş, ne yazık ki onu da karatoprağa vermişti...

BAŞIN SAĞ OLSUN, HÜDÂ KADİRDİR, YİNE BİR EVLAT VERİR YUNUS EMRE...

AMENNA SULTANIM, EVLATLAR BİR MEYVADIR BU DÜNYADA. HÜDÂDAN HAYIRLI MEYVALAR İSTEMELİYİZ...

Yunus'u ziyaret edenler bile onun bu felâket peşinde eriyip gittiğini görüyorlardı. Yunus'u tanıdıklarına da seviniyorlardı...

YALANCI DÜNYA, İMTİHAN KAPISI. YARATANA LÂYIK OLABİLMEK İÇİN BİZE VERİLEN FIRSATLAR

BEN BU DÜNYADA SİLAH ZORUYLA SULTANIM. AMA, YİNE DE YANINDA MÜRİT OLMAK İSTERDİM YUNUSUM...

Sarıköye bereket getiren Yunus, oranın çehresini değiştirip önce bir kaç evi geçmiyen köyünü büyük bir şehir yapmıştı. Fakat Yunus bunu görebiliyor, nede düşünebiliyordu...

BİR GÜLÜ ELE GETİR, FERAGAT OL, GEÇ OTUR, KONYA ŞEHRİNDE YATUR, ONİKİ SULTAN KANİ?

Artık yufka yürekli Yunus, dayanamıyor, ağlıyordu. Nerede, nerede diye arıp aradığı sevdiklerini gibi bir gün anlıyacağını hissediyordu...

YUNUS EMRE AÇGÖZÜN, TOPRAK EYLEGİL YÜZÜN, SANA DAHİ DİYECEKLER, CİĞERİ PÜRYAN KANİ?

BÜTÜN KÂRIMIZ SEVMEK SEVİLMEK DEĞİL DE NEDİR BU FANİ YOLDA...

GÖRDÜNMÜ? SIĞIRLAR ONUN GEÇMESİNİ BEKLEDİLER, DURDULAR. BİZDEN FAZLA NESİ VAR Kİ?

HERHALDE, SENDE OLMIYAN, İNSANLIK, ALLAH SEVGİSİ, KORKUSU VAR OĞUL...

COPYRIGHT BY ŞEMSET KIRDAR

YUNUS EMRE

Yunus Emre, aklı karasından çok olan dân sakalını çocuklar gibi gülümseyerek okşuyordu.. Yıllar yılları alıp gitmiş, şimdi iki ihtiyarcık bırakıvermişti..

ÇOK MUTLUYUM, OĞLUMUZ SAĞ OLSAYDI TORUNLARIMIZDA OLURDU..

HE YA.. ERENLERİN MÜRÜVETİNİN OLMAMASINDA BİR HİKMET VARDIR. BİLİRMİSİN?..

137

EVET.. RESULULLAH, ÖLÜM GİBİ VÂİZ YETER, BUYURMUŞ ÖLÜMÜ DÜŞÜN EBEDİ ÖĞÜT BU HAKİKATIN İÇİNDEDİR...

KOCA MEVLÂNA "AŞK NEDİR?" DİYENLERE "BEN ÖLDA BİLİRDİ.. SEVEN İNSAN ÖLSEDE YİNE GÖNÜLLERDE YAŞAR.. ELİF'İM..."

Artık ne seven ne sevilen kalmıştı.. Gelenler gidenlerin yerini alıyordu.. Bir gün genç bir kız, Şarıköy kabristanlığındaydı ağlıyor, ağlıyordu..

LİLİ TANRIM, BABAMI ALDIN, ANAM KANLI YAŞLAR DÖKÜP DURUR, NE OLUR SEVDİĞİMİ BANA DÖNDÜR..

BU YAVRUCAĞIN DERDİ BÜYÜK.. AMA ALLAH'ONDAN DA BÜYÜKTÜR.. MUTLAKA ONA YARDIM ETMELİYİM ŞİMDİ...

Nur yüzlü derviş elini koynuna sokup işleme li bu çok sevdiği mendili çıkartıp genç kıza doğru uzattı..

ALLAH KABUL ETSİN YAVRUM.. AL ŞU MENDİLİDE GÖZ YAŞLARINI SİLİVER. ÇEKİNME..

SAĞOLUN, ALLAH'TA SİZDEN RAZI OLSUN DEDE.. BİLEMEZSİNİZ O KADAR YAPA YALNIZIM Kİ..

COPYRIGHT By REMZET KIRDAR

Genç kız kendisine uzatılan bu mukaddes kitaba hayran olurken, Nur yüzlü ihtiyarda yanına oturmuş gülümsüyordu...

BÜTÜN HALLEDEMEDİĞİN, DÜNYA İŞLERİ VE HERŞEY, AÇIKÇASI RÂBBİMİN EMİRLERİ İÇİNDEDİR. İLM OKUMAKTIR KIZIM...

Sonra ihtiyar derviş kalbi üzerinde tuttuğu Tanrı kitabı olan Kuranı kerimi genç ve hayat dolu kıza doğru uzattı... Senin olsun der gibi ona doğru uzatıp bekledi..

OH! NASIL OLUR BEN, BEN...

AĞLAMAK, ÜZÜLMEK BOŞTUR.. DİNİNİ BİLMİYEN KENDİNİ BİLEMEZ.. AL KIZIM...

OH ALLAH'IM İLK DEFA BU KADAR GÜZEL CÜZLÜ TANRI BUYRUĞU GÖRÜYORUM...

YUNUS EMRE

Kabristan da genç kızın rastladığı bu ihtiyar adam ona önce kenarı işlemeli bir Türkmen mendili, sonra da bir el yazması Kur'ân hediye etmişti. Genç kız ona bakt! ginda içinin ışıl, ışıl aydınlandığını hissediyordu...

138

Yavaşça oradan çıktılar.Az sonra onun evi önüne geldiler..İhtiyar gitmek istedi ama...

Genç anne ilk defa evini kaybettiği gün- den sonra evinin aydınlandığını hissedi- yordu..İhtiyar usulca kalkıp müsaade istedi.

Genç kızı kırmıyan ihtiyar odaya girdiği vakit onun anne eiyle karşılaştı..Bu güzel kadını sanki daha önce tanır gibiydi...

Sonra alnın sarısı saçlarını aralayıp genç kızın alnını öptü. Bu evvelce kırdığı gönül'ün bedeliydi..

İhtiyar onları Allah'a emanet edip hızla uzaklaştı. Eliş adındaki genç anne hemen balkona koştu..Oradan gönülün sokak kapısından ne çıkan oldu..Ne de nur yüzlü ihtiyar adam..

YUNUS EMRE

Genç anne bu olanlar karşısında ne diyeceğini bilmiyordu. Onu kızı Gül'e sordu. Öğrendi.

ONUNLA KABRİSTAN DA KARŞILAŞTIMDI ANNE ADINI DA GİDERKEN BANA SÖYLEDİ. YUNUS EMRE..

YUNUS EMRE.. OH.. SAĞOL O?

EY BÜYÜK ALLAH'IM.. NEDEN BİZE BU KUTLU ERENİ GÖNDERDİN? VERDİĞİN BU HİKMET NEDİR?

EVET ANNECİĞİM BEN DE SENİN GİBİ ÇOK MUTLUYUM. KEŞKE HİÇ GİTMESEYDİ...

YAVRUM, GÜL'ÜM BENİM.. ONU MEŞİT GÖRMEK NE BÜYÜK BİR SAADET RABBİM..

Görünen, görünüp kaybolmuştu.. Genç kız onun giderken "Seveni de anlayış göster, gönüle gir, ama çıkma deme"sinin nedenini az sonra çok iyi anlamıştı.. Annesinin çağırması üzerine balkona heyecanla koştu.. Erenlerin himmeti ruh kazanmış uzun zamandır ayrı kaldığı sevdiğinin geldiğini görmüştü..

OH! ALİ BEY.. NASIL OLUR BU? HANİ BİR DAHA GELMİYECEKTİ DÖNMİYECEKTİ BİZE.

BEN DEDİM Dİ SANA YAVRUM SEVEN KAZANIR SONUNDA..

NE OLURSA OLSUN SEVEN DE GURUR OLMAZ.. RABBİME SÜKÜRLER EDİYORUM HATAMI ANLADIM..

GİT SEVDİĞİNİ BİR DAHA KIRMA BUNLAR, HEP O DENİN SAYESİNDE OLDU..

COPYRIGHT BY EMET KIRDAR

GÜL, SEVGİLİM..

OH! SENİN O GÜNDEN SONRA BİR DAHA DÖNECEĞİNE İNANAMIYORDUM.. AFFET SEVGİLİM BENİ..

HATA BENİM GÜL, ARTIK ŞENSİZ HAYATIN BİR MANASI YOK GÜL.. EĞER İSTEMEZSEN ÇEKİP GİDEYİM.. KADERE BOYUN EĞEYİM..

Hiç yoktan uzun bir zaman ayrı kalan bu iki genç hatalarını anlamışlardı. Gül o gün olanları sevdiği adama anlatmıştı..

YUNUS EMRE Mİ? O ÖLELİ AŞIRLAR OLUYOR GÜL! YANILMIYORSUN

AŞIRLAR MI? YA BİZİM GÖRDÜĞÜMÜZ O DEDE KİMDİ? BİR VAKİTLER BİR DERVİŞ KIZINI SEVDİĞİNİ, ARDINDAN ÖLDÜĞÜNÜ, ONUN HATIRI İÇİN GÖNLÜMÜ ALIP KAYBOLMASI.. YOK YOK İMKÂNSIZ BU!..

YUNUS EMRE

Neden sonra Yunus Emre'nin hayat hikâyesini öğrendi. Sevdiğinin adı Gül'dü. Genç Gül'de çok mutluydu..

Hakikatende yıllar, Selçuk devletini yıkıp, yerine Osmanlı imparatorluğunu hakim kılmıştı. Bu değişimlere rağmen Yunus Emreyi Gül unutamamıştı. Fırsat bulduka onun kabrine hayır yapıyordu..

Porsuk suyu kenarında eski bir türbeyi ziyaret ediyordu. Çok yıllar önce onun kabri olduğunu öğrendi..

Gül, oradaki yıkık türbeyi imar ettirdi. Kendisine hayat veren kutlu Yunus Emre'sini ömür boyunca aradığı fırsatta onunla buluştu..

ÇIKACAK OLAN

YENİ KİTABIMIZ

Hacı
Bektaş
Velî
YAZAN VE ÇİZEN
İsmet Kırdar

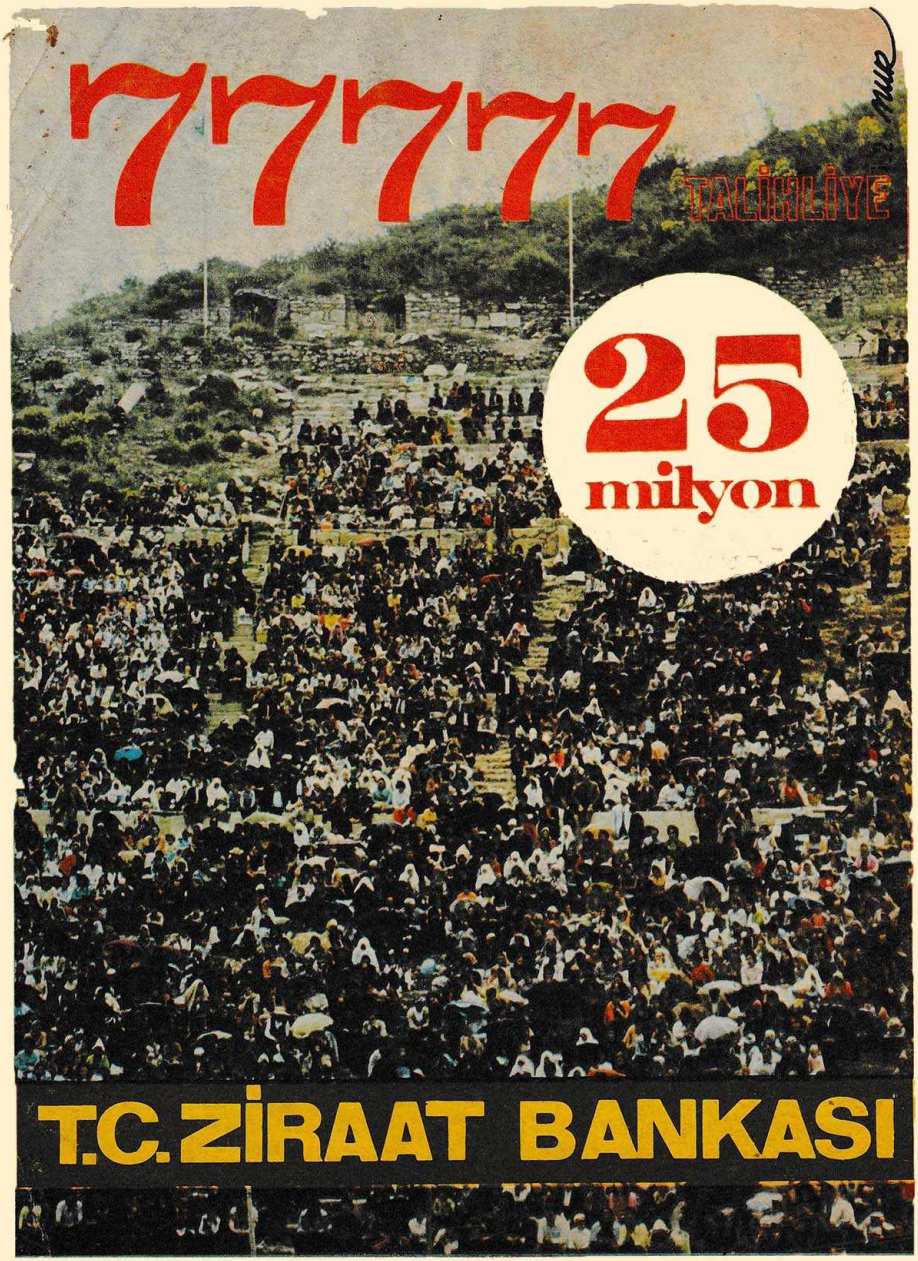
77777
TAŞÖKLİYE
25
milyon
T.C. ZİRAAT BANKASI